XXIX. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1973. FEBRUAR 8.

Ludas Matyi

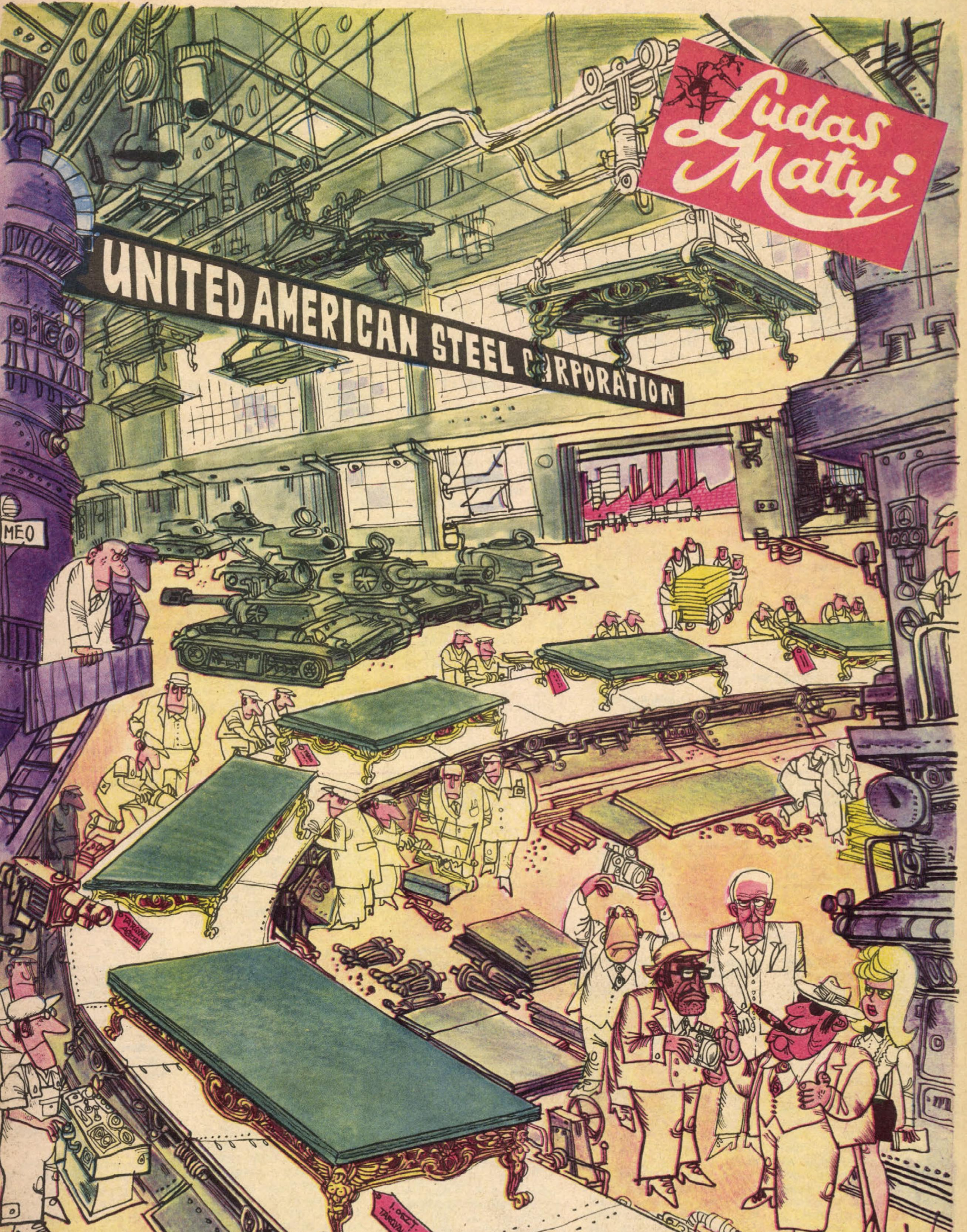
UNITED AMERICAN STEEL CORPORATION
MEO
TÁRGYALÓ ASZTAL
I. OSZT. TÁRGYALÓASZTAL

Endrődi István rajza

VIETNAM UTÁN

— Hátha ebben lesz az üzlet...

KEDVES LUDAS!

HOL A SZERVIZ?

Október 19-én vásároltam egy „Tesla B—400"-as magnetofont. November közepén már elromlott, de gondoltam, nincs semmi baj, a jótállási jegyen szerepel az összes megye és ezen belül az összes Ramovill-szerviz. Mivel Baranya és Tolna megye határán lakom, a legközelebbi szervizek Pécsváradon és Szekszárdon vannak.

Elutaztam Pécsváradra, ahol a szerviz papírja szerint két javítórészleg is van. Dózsa út 14. sz. az első állomásom, ahová először mentem. Hallani sem akartak arról, hogy ők „Teslát" javítsanak, vagy átvegyenek. Sebaj! Majd a másik cím! Így én. Hát ott volt ugyan szerviz, de nem állami, hanem maszek, aki garanciális munkát nem végez! Irány Szekszárd, Szlukai út 7. (A szervizpapíron így szerepel.) Ez úton szeretném felhívni az illetékesek figyelmét, hogy ilyen utca Szekszárdon nem létezik, csak Szluka György út, de ezen az úton sincs semminemű szerviz. Nem sok fantázia kell ahhoz, hogy kitalálják, mit éreztem, és mit kívántam az említett cég szervezőinek. Mintegy kétórás séta után (7 kg a magnó) végre megtaláltam, de nem a szervizt, hanem a központot. Itt elbeszélgettem a vezetővel, aki elmondta, hogy igen, igazam van, de sajnos...

Természetesen, ettől még nem volt kész a magnóm, de sebaj, van még szerviz! Irány Tolna, Árpád út 30! Itt kellett volna kezdeni. Persze, egy kicsit messze van (kb. 35—40 km), de legalább itt megjavították!

Szóval, az én ügyem happy enddel zárult. Csupán egyet szeretnék még tudni: mi a magyarázata, hogy egy 4100 forintos magnót négy hónap alatt háromszor kellett javítani?

Horváth József
Hidas, Kossuth út 168.

CÍMVÁLTOZÁS?

A gödöllői postahivatal kikézbesítette az 1972. december havi telefonszámlámat. A számlámban kíváncsiságomat felkeltő tétel szerepelt: „Címvált 10,— Ft"

1950 óta lakom ebben a lakásban. Címem, telefonszámom nem változott, nevemet sem magyarosítottam, így nem tudtam elgondolni, hogy a „Címvált 10,— Ft" mire vonatkozik.

Felkerestem személyesen a gödöllői postahivatal vezetőjét, magyarázatot kérve. Egy telefonhívás után, a postahivatal vezetője közölte, miért is fizetem a 10 forintos büntetést.

Az előző telefonkönyvben így szerepelt a nevem:

Tóth Zoltán
irodavezető
Gödöllő Béke u. 10. 228

Az 1972. évben megjelent új telefonkönyv összeírásánál nem írtam be hivatali beosztásomat, így a telefonkönyvben emígyen szerepelek:

Tóth Zoltán
Gödöllő Béke u. 10. 228

Véleményem szerint, a kevesebb szövegű közlésért dicséret járna, nem pedig büntetés!

Tóth Zoltán, Gödöllő

MÉG EGYSZER A MEDIKUS TANKÖNYVEKRŐL

Nagy örömmel olvastuk a Ludasban azokat a cikkeket, amelyek az orvostanhallgatók tankönyvgondjaival foglalkoztak. Szeretnénk e gondok közül még egyet kiemelni.

Arról van szó, hogy a közismerten meggyorsult tudományfejlődés következtében, két-három évente új tankönyv jelenik meg szinte minden tárgyból. (Vagy legalábbis a régit alaposan átdolgozzák.) Ezeket az új tankönyveket viszont kedvezményes, medikus-áron, csakis annak az évfolyamnak a hallgatói vehetik meg, akik a tanterv szerint éppen abban az évben tanulják az illető tárgyat. Egy felsőbbéves, hiába medikus ő is, és változatlanul kispénzű, már csak kb. másfélszeres áron juthat hozzá, ami e drága tankönyveknél 50—60 forintokat is jelent.

Így legtöbbször szomorúan lemondunk arról, hogy továbbképezzük magunkat és hogy elolvassuk a legújabb eredményeket ismertető tankönyveket. Az is előfordult, hogy egy bizonyos tárgyból (pl. biokémia, pathológia) nekünk még egyáltalán nem volt tankönyvünk s most, hogy végre kapható volna, csak borsos áron juthatunk hozzá.

Azt üzenjük tehát szegedi kolleginánknak: ne irigyeljen nagyon bennünket, nekünk, pesti orvostanhallgatóknak sem „fenékig tejfel" minden. Nálunk is vannak hibák a kréta, illetve a tankönyv körül.

Felsőbbéves budapesti orvostanhallgatók

ELTŰNT A NÖVÉNYZET

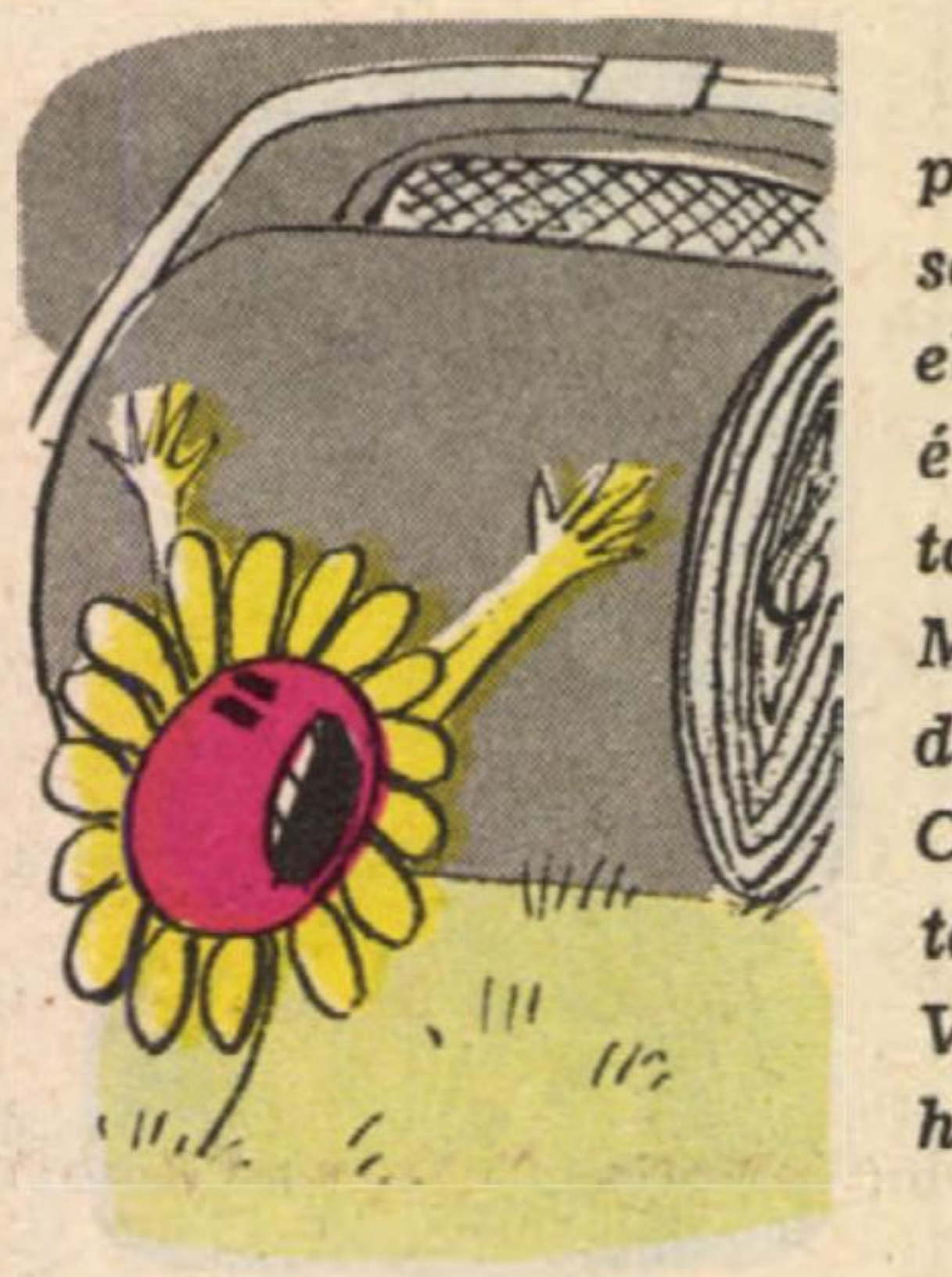

Hajdanában, úgy 20 évvel ezelőtt, virágágyások pompáztak a Népköztársaság útján. Azután évről évre kevesebbet törődtek a növényzettel. Először a virágok tűntek el, ekkor még fűsávok maradtak. Ezek a gyepes sávok évről évre rövidebbek lettek, mind kevesebbet ástak fel tavasszal. Elérkezett az idő, amikor megszűnt a fű is. Már csak a fák tövét ásták körül tavaszonként. A földet keményre taposták az emberek, ráálltak az autók (a Chemokomplex előtt), helyenként be is borították aszfalttal (November 7. térnél), nehogy fű nőhessen véletlenül. Vajon nem kellene-e felújítani a hajdani szép kedves hagyományt? Pest legszebb sugárútjáról van szó!

Varga Lea
Budapest, Népköztársaság útja 84.

VISSZAVÁLTÁS

Óbudán, a Szél utcai piacon van egy üvegvisszaváltó. A környéken csak ez az egyetlen egy van, beleértve az új lakótelepet is. A közértek, tekintettel, hogy nagyon kicsik, helyhiány miatt nem veszik vissza az üveget. A visszaváltónál órákat kell sorbaállni, a bolt előtt hóban, sárban várakozni. A boltvezető csak nagyritkán található ott. Pedig az ajtóra nagy számokkal fel van festve a nyitvatartási idő: 6—$\frac{1}{2}$1-ig, 13—19 óráig, de ha a nap bármely szakában megy valaki, a vezetőt csak véletlenül találhatja ott. Ha dolgozik is, tíz vevő után bejelenti, hogy elfogyott a pénze, elmegy váltani, vagy éppen más dolga akad. Őt nem érdekli, hogy legalább 20 ember várakozik kint üvegekkel. Fél óra is eltelik, mire előkerül, már vagy 50-en várják, hát minek siessen! Meglepő, hogy még senki sem figyelt fel az órákon keresztül várakozó emberekre és az állandó veszekedésre. Mert az aztán van bőven!

Farkas János
Budapest III., Kerék u. 8/4.

MINDENNAPI KENYERÜNK

Tatabányán, a Kilián György körtéren építettek egy kenyérgyárat, amely jelenleg jobb kenyeret süt, mint amilyent a régi sütött. De hét végén, valamint az ünnepek előtti napokon, a kenyérbolt előtt órákat kell sorbaállni.

Van egy ABC-bolt is a kenyérbolt mellett, de ott kenyér nincs. Előfordul az is, hogy a szintén közelben levő *tejboltban*, ami 13 óráig van hivatalosan nyitva, 10 órakor már se csecsemőtej, se péksütemény, se kenyér nincs. Miért van akkor a tejbolt? És miért nem lehet kenyeret árusítani az ABC-ben, hogy az embereknek ne kelljen órákat sorbaállni?

Fandák István
Tatabánya, V. ker., Kilián körtér

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi „Újpesti fények" címmel foglalkozott a IV. ker. Arany János utca közvilágításával.

A Műszaki osztály több alkalommal is végzett ellenőrzést a kérdéses utcában, s megállapította, hogy régi típusú közvilágításról van szó, ahol csak minden második oszlopon van lámpa elhelyezve. Az ellenőrzések alkalmával az utcában egyetlen égő sem égett, s látható volt, hogy erőszakos módon, kővel zúzták szét azokat.

Osztályunk fokozott mértékben fogja ellenőrizni a panaszolt területet, s a felmerülő hibák kijavítására azonnal felhívja az Elektromos Művek figyelmét. Sajnos, a kérdéses utca közvilágításának korszerűsítése 1973. évi tervünkben, anyagiak hiánya miatt, még nem szerepel.

Mészáros István
osztályvezető főmérnök
IV. ker. Tanács V. B.

HOL A NÉVNAPOM?

Vásároltam egy kedves kis naptárt egy kedves kis trafikban. Jó, ha az ember egész éven át tudja, hányadika van, kinek kell nevenapjára virágot küldenie, továbbá, hogy mik az elemek vegyjelei. A „tulajdonos" rovatba beírtam a nevemet, merthogy 7.60-ért megvásárolván a kicsi naptárt kétségtelen, hogy én lettem tulajdonosa. Mindent kitöltöttem azon az oldalon, kivéve gépkocsim rendszámát. Tovább olvasgatván megállapítottam, hogy a cuki kis zsebnaptárért a Gondolat Könyvkiadó felelős, tehát ha rájönnék arra, hogy Budapest és Panama között a távolság nem 9800 kilométer, akkor a megtévesztésért magát az igazgatót vonhatom felelősségre. Eddig nem jöttem rá. Az oldal alján az is olvasható, hogy nyomatott Szekszárdon.

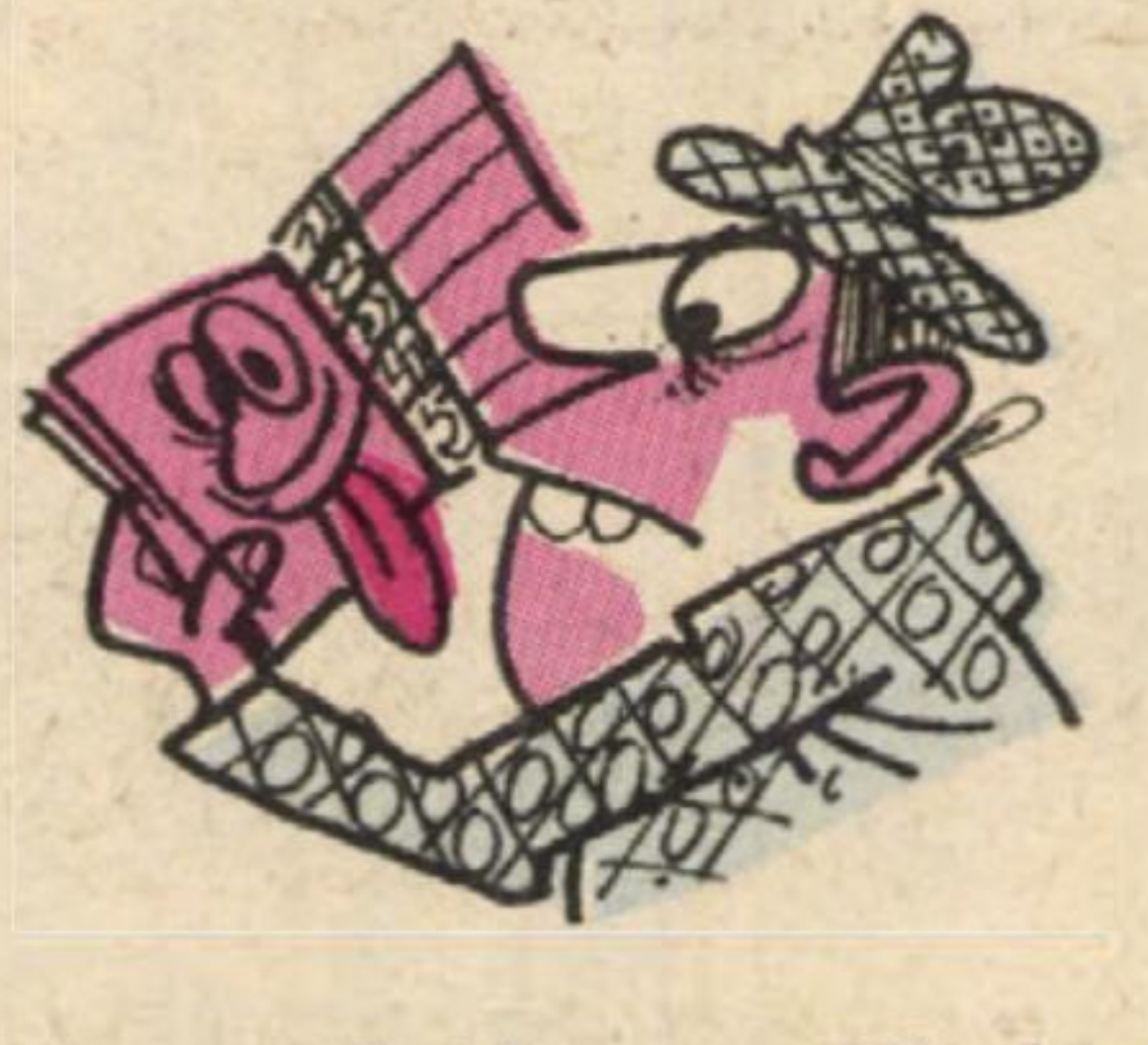

Amikor mindent elolvastam és kitöltöttem, lapozgatni kezdtem a jegyzetes naptári részben. Csillagot akartam biggyeszteni önmagam névnapjához, jó, ha az ember nem feledkezik meg saját magáról, elvégre ki legyen kedves hozzám, ha nem én magam, nem igaz? Igen ám, de akkor rejtélyes akadályba ütköztem. Nevem napja ugyanis április 8-án van, ez a naptár-rész pedig április 19.-ével kezdődik. Vagyis a naptárnyomók elsikkasztottak 14 hetet, merthogy nincs benne egy sor se januárról—februárról—márciusról, április elejéről.

És még csak meg se kérdezték a vevőt: lehet-e pár héttel kevesebb?

Van a naptárnak egy rovata, amelynek címe: Érdekességek a naptár történetéből. Nos, e rovat jövője új adattal gazdagodhatik: a Szekszárdon született szűkreszabott naptáréval, amely szerint az 1973-as év április 19-én, csütörtökön kezdődik.

(szánthó)

2 VERSIKE

IDEGES AZ ELADÓ

Ott a sok hús, hogy az egyhetes asszony
aközött kedvére válogathasson.
Mégis azt rebegi ez a jó lélek:
– Kérek szépen húst. Én húst kérek...
A háta mögött van vevő elég.
– Milyen húst? – kérdi a székálló segéd.
– Húst. Olyat, amely vékony és eláll...
...Amely vékony és eláll... – motyogja e száj.
Mivel a többi vevő most már sürgetett:
– Akkor vegye meg naccsád a fülemet!
– kiált a legény és mosolya csupa báj –
az a jó magának! Vékony és eláll.

RÉGESRÉGI EMLÉK

Még élénken emlékszem e viccre:
– Hé! Szükséged van olcsó szendvicsre?
Ennél olcsóbb már aztán nem lehet:
Dugd két kenyér közé a nyelvedet.

György Ferenc

OROSZLÁNIDOMÍTÁS

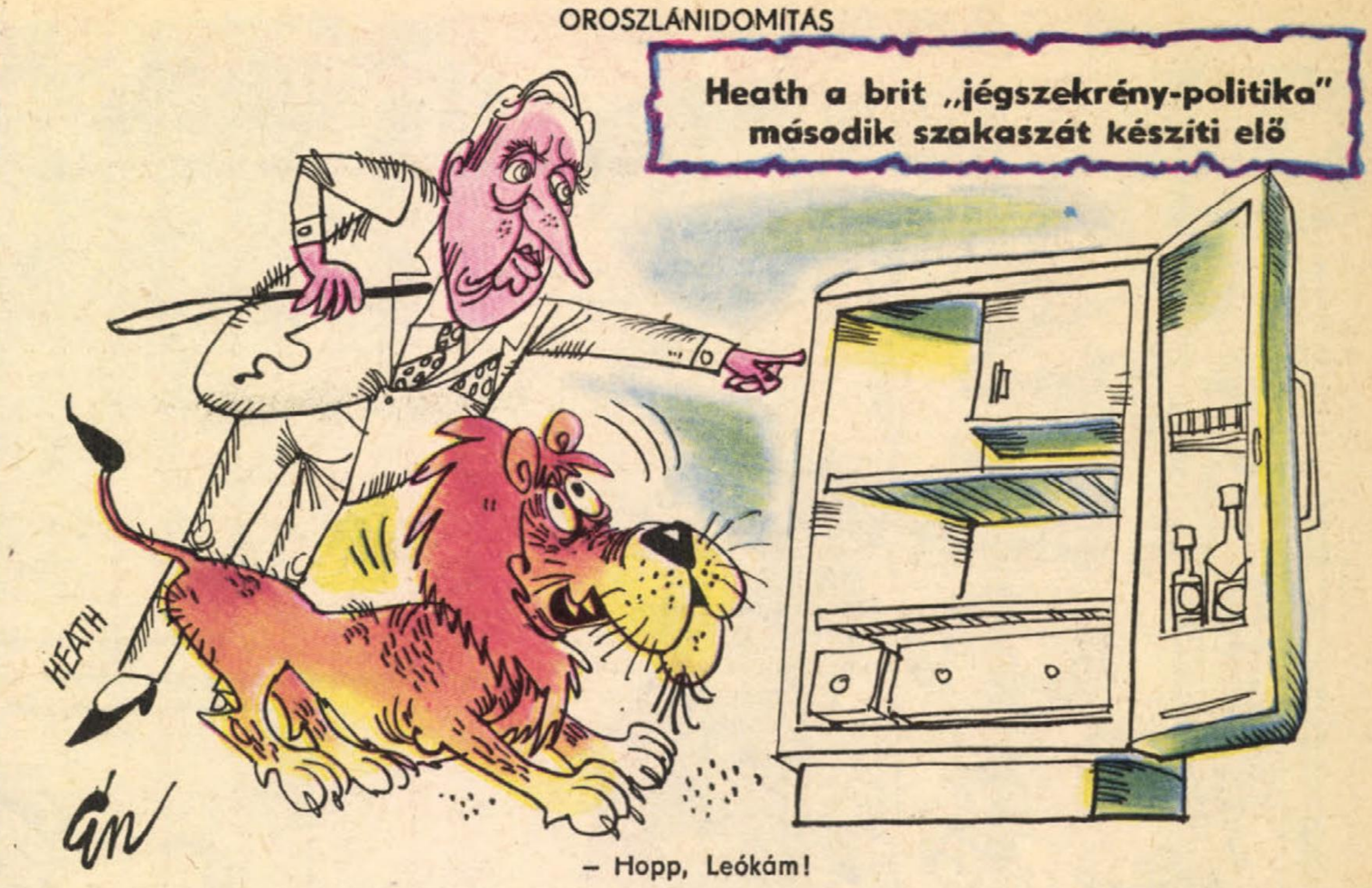
Heath a brit „jégszekrény-politika" második szakaszát készíti elő

– Hopp, Leókám!

STÍLUS

Hudák Lajos tegnap elcsípett az utcán:

— Csak azt szeretném — mondta —, hogy egyszer majd emlékezzél a szavamra: az idő nekem dolgozik!

— Jó hír — feleltem elégedetten —, éppen ideje volt már, hogy dolgozzék. Azt sem bánom, ha neked, de legalább dolgozik végre. Eddig ugyanis hat órából jó, ha másfelet dolgozott.

— A témánál vagyunk! — kiáltotta Hudák. — Éppen erről van szó! Miért állítod azt, hogy kevesen dolgoznak megfelelően?

— Elterjedt — mondtam kitérően, de Hudák lecsapott rám:

— Pontosan ez történt! — kiáltott fel izgatottan. — És miért terjedhetett el, na miért? Mert baj van a szemlélettel!

— Nem a munkával vannak bajok? — kockáztattam meg a kérdést.

— A szemlélettel! — jelentette ki Hudák. — Amelynek legfőbb oka a munkakönyv!

— Az idő csakugyan neked dolgozik! — ismertem el. — Most már vesszen még egy fél órám, de magyarázd meg: mi jár az eszedben?

— A munkakönyvek bejegyzései elcsüggesztőek — szólt Hudák égő szemekkel —, a sok ide-oda vándorlás, a ki- és belépések rideg könyvelése teszi, hogy te is így vélekedsz az emberek munkájáról, munkakedvéről! A szemlélet stílusát kell megváltoztatni! Munkakönyv helyett vezessük be az emlékkönyvet! Elérkezett az ideje! Óh, az én próféta eszem! — kiáltotta Hudák és a táskájából elegáns, műbőr könyvecskét rántott elő, s a kezembe nyomta. A könyv fedelén egy rózsa és egy felirat volt: „EMLÉKKÖNYV".

— Lapozz bele! — sürgetett Hudák. Felnyitottam és már az első bejegyzés lenyűgözött. Ezt olvastam:

„Itt járt nálunk Hudák Lajos 1960. február 1-től május 30-ig: PASSZERFONÓ KTSZ."

Alatta közvetlenül egy második bejegyzés:

„Kívánunk sok jót, szépet!
Önkényesen kilépett.
VISZÉRT N. V. munkaügyi oszt."

— Mit szólsz hozzá?! — kérdezte lelkesen Hudák. — Ezt a könyvecskét több, mint tíz év óta hurcolom magammal, a munkakönyvem mellett. Csak olvasd tovább, s megérted, mit nevezek én stílus-különbségnek!

Hudák munka-emlékkönyvének következő oldalán ez állt:

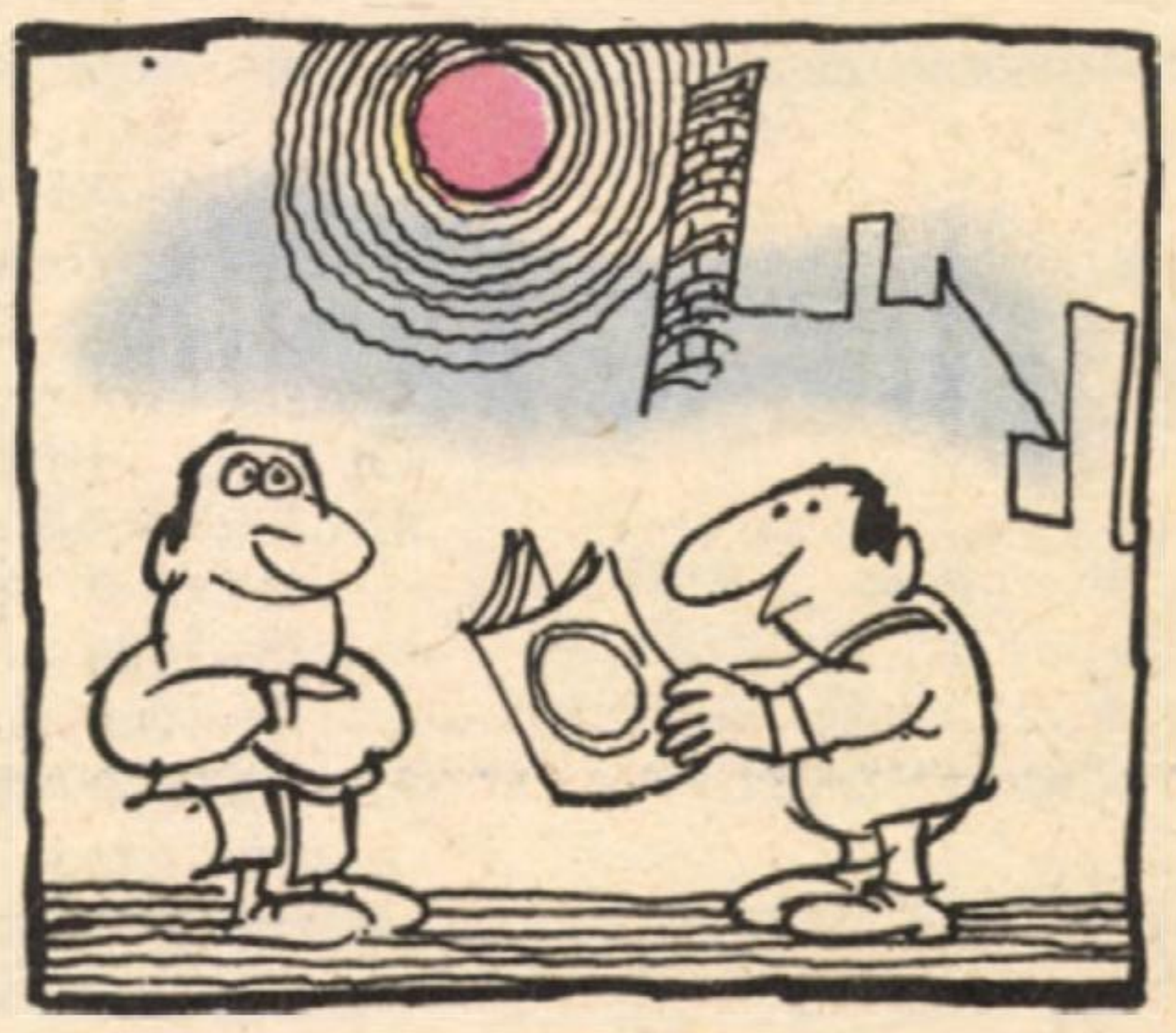

„Tiszta szívemből kívánom, hogy másutt boldogabb légy! Szeretettel jegyzé Fennig Jenőné mü. oszt. vez. h. SRÓF ÉS HORGONYIPARI U. P."

Találtam benne továbbá egy kézzel rajzolt szívet, színes ceruzával megfestve, a szívben pedig a következő szöveg:

„Szív küldi szívnek, szíves
ajánlással:
Munkaviszonya megszűnt,
hozzájárulással.
BELVEDERMI VÁLL."

A lap alján, a sarkában, női írással:

„Szeretetünk kifejezve:
Hudák Lajos áthelyezve:
„JÁNOS 5 TÉGLAGYÁR."

Hudák emlékkönyvének utolsó bejegyzése így szólt:

„Vándormadár, ha elszállsz dél felé... Gondolj ránk olyan jószívvel, ahogyan mi viseltetünk irántad...

BOGLÁRKA KOHÁSZATI MŰVEK."

— Szívesen lapozgatnám tovább is — mondtam Hudáknak, visszaadva az emlékkönyvet —, de látod, a szemeim máris könnyben úsznak a meghatottságtól, s összefut előttem minden. Csakugyan másként fest a te emlék-munkakönyved, mint a hivatalos. Minden stílus dolga! Te kedves, szorgalmas Hudák!

— Beírnád az emlékkönyvembe? — kérdezte mohón.

— Megtisztelsz vele — feleltem, és elővettem a tollamat. Rövid gondolkodás után ezt véstem a papírrra:

„Soşem voltál henye, rest,
Mennybe mehetsz, egyenest!"

Somogyi Pál

ÁRULÓ JEL

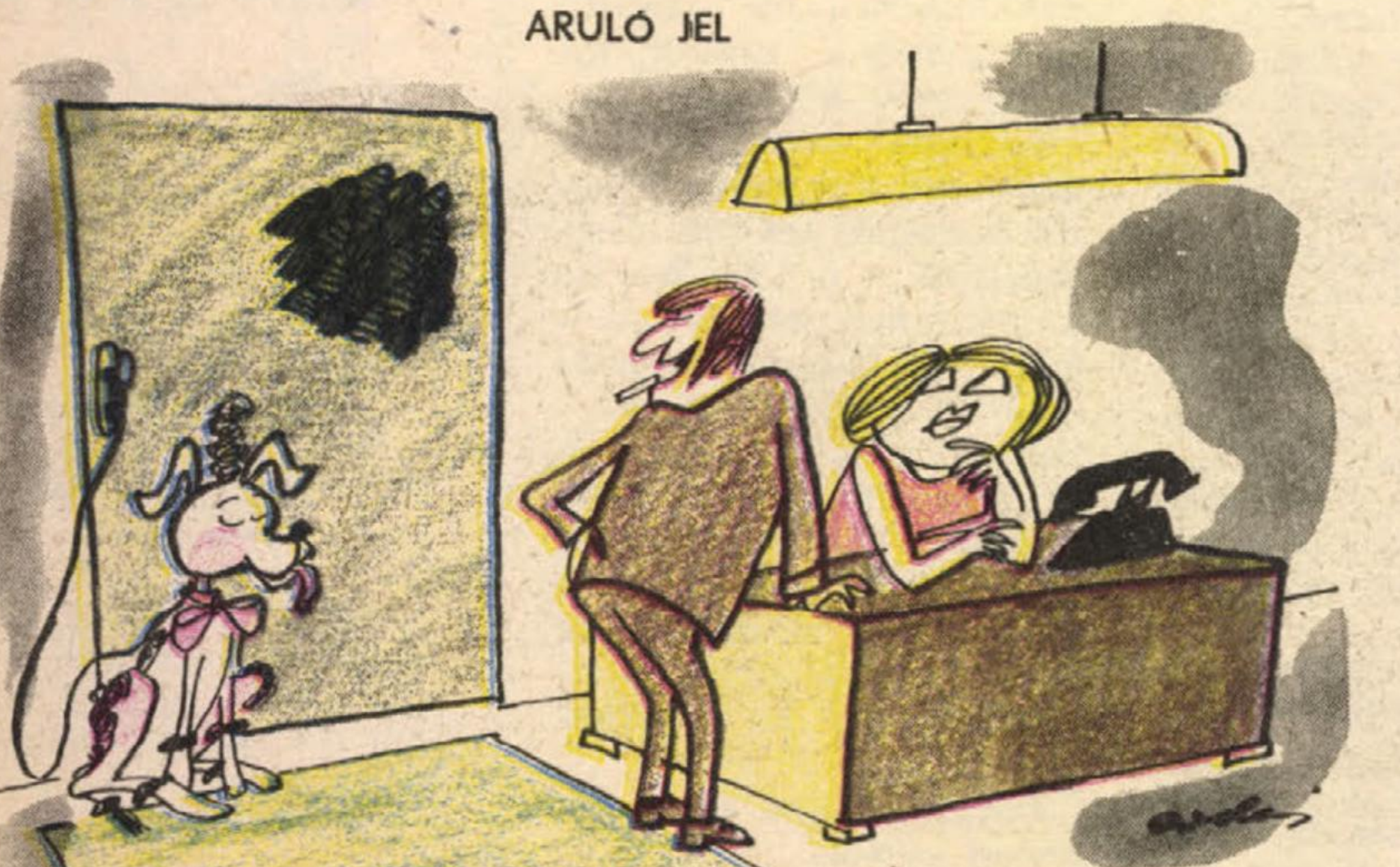

– Ne is mondja, Mancika, már tudom, ki van a főnöknél!

KEGYETLEN KÖZÉPKOR

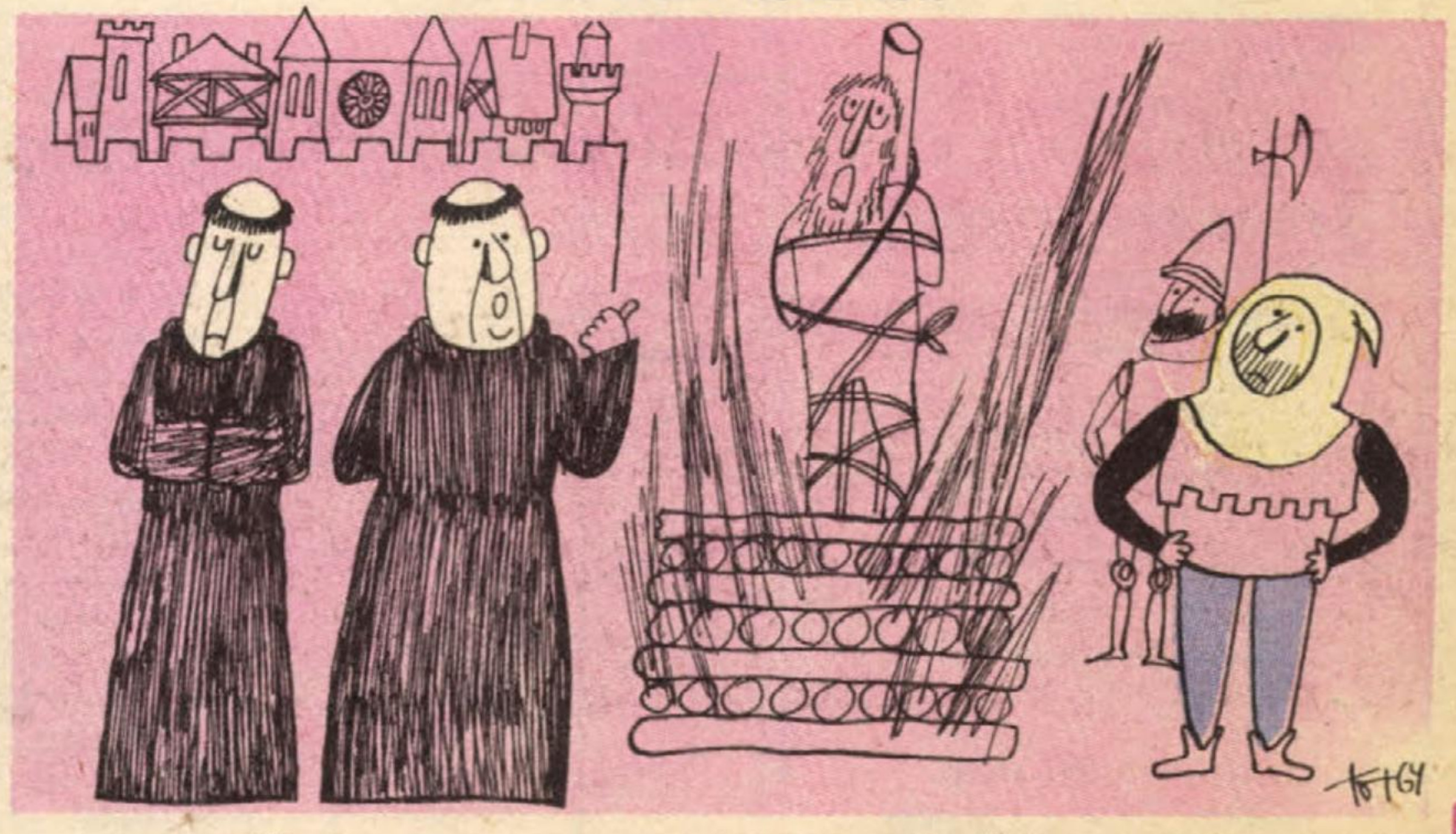

– Most az egyszer nem úszta meg szóbeli fegyelmivel!

ILYEN MÉG NEM VOLT

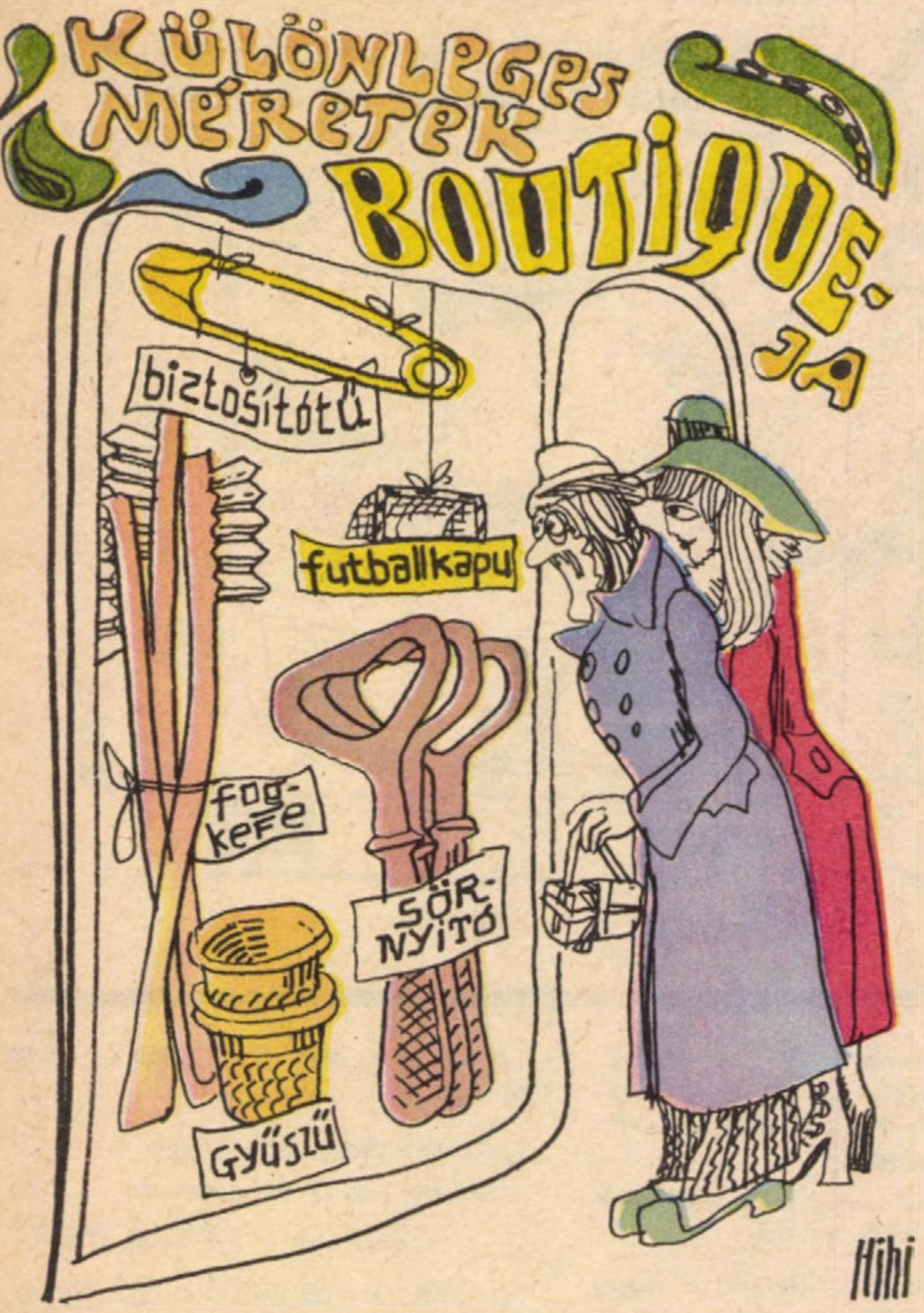

DISKURZUS

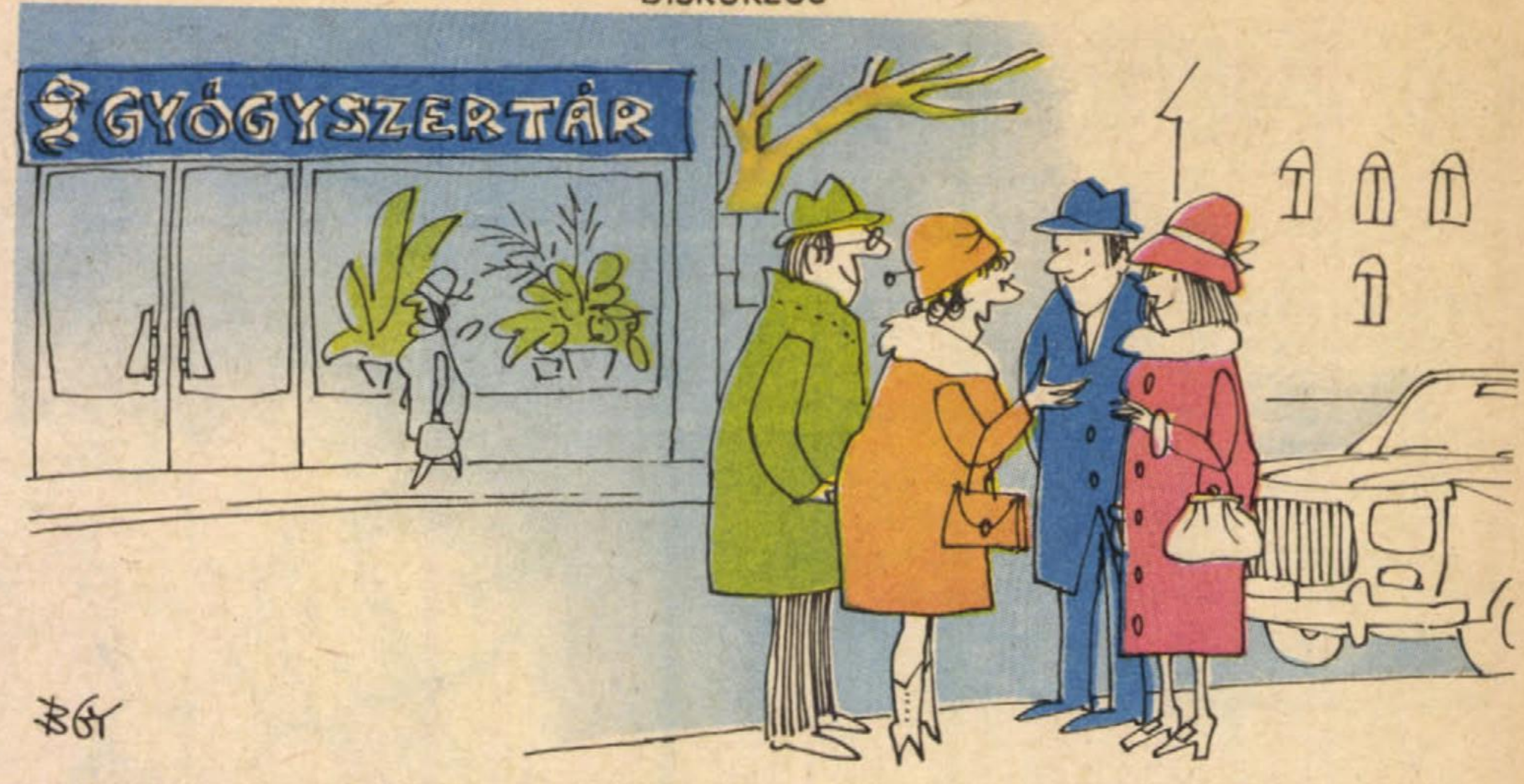

– Mi jobban szeretjük a vegacillint, mint a tetránt.

MERKÖZÉS UTÁN

– Várjon, Icuka, csak átöltözöm …

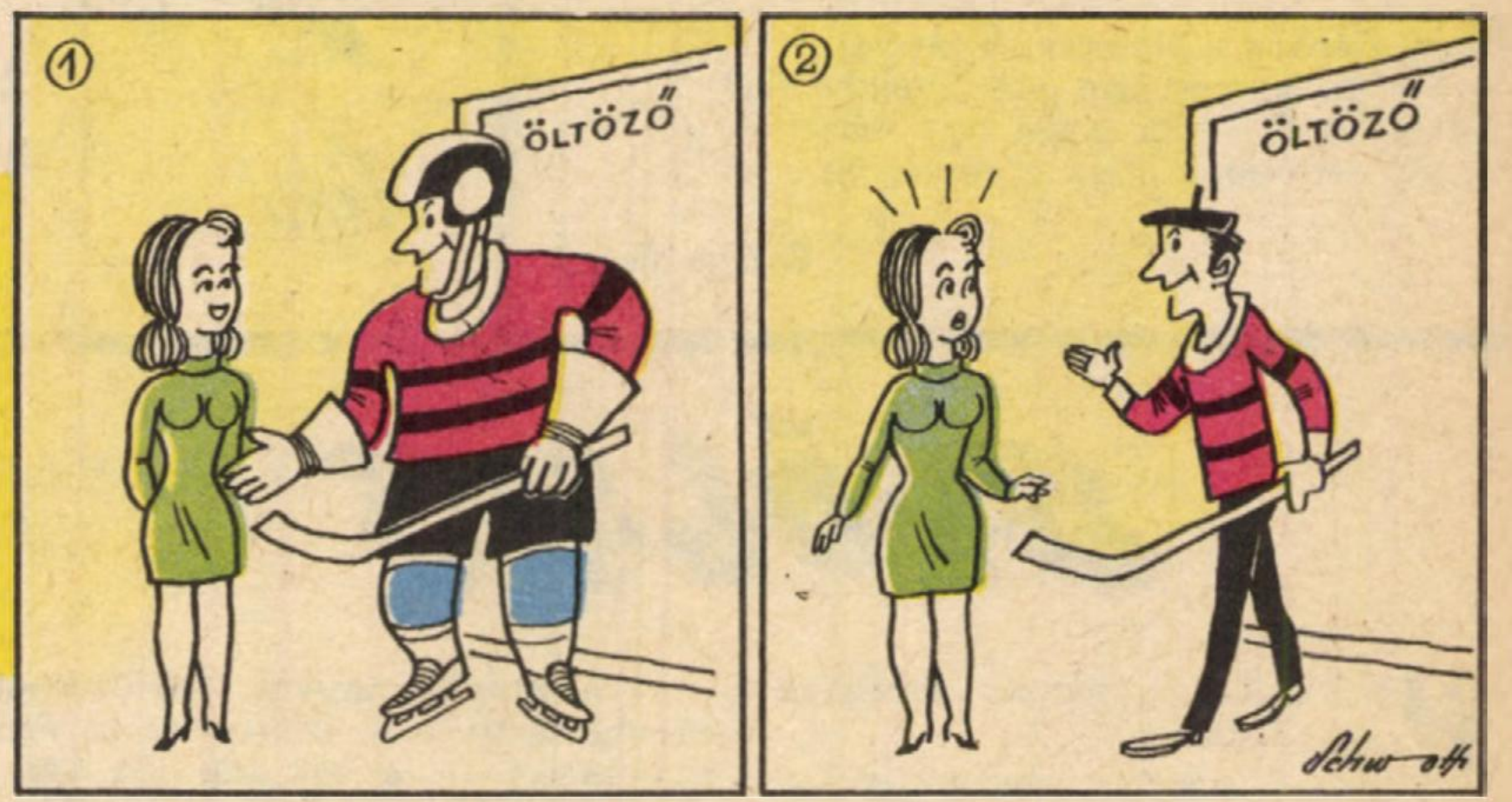

Rétestészta

A szóban forgó vállalat 1967-ben elismerte a szóban forgó dolgozójának munkaviszonyát és kiadta részére az őt megillető 25 éves törzsgárda tagsági jelvényt, oklevelet és ennek megfelelő pénzjutalmat.

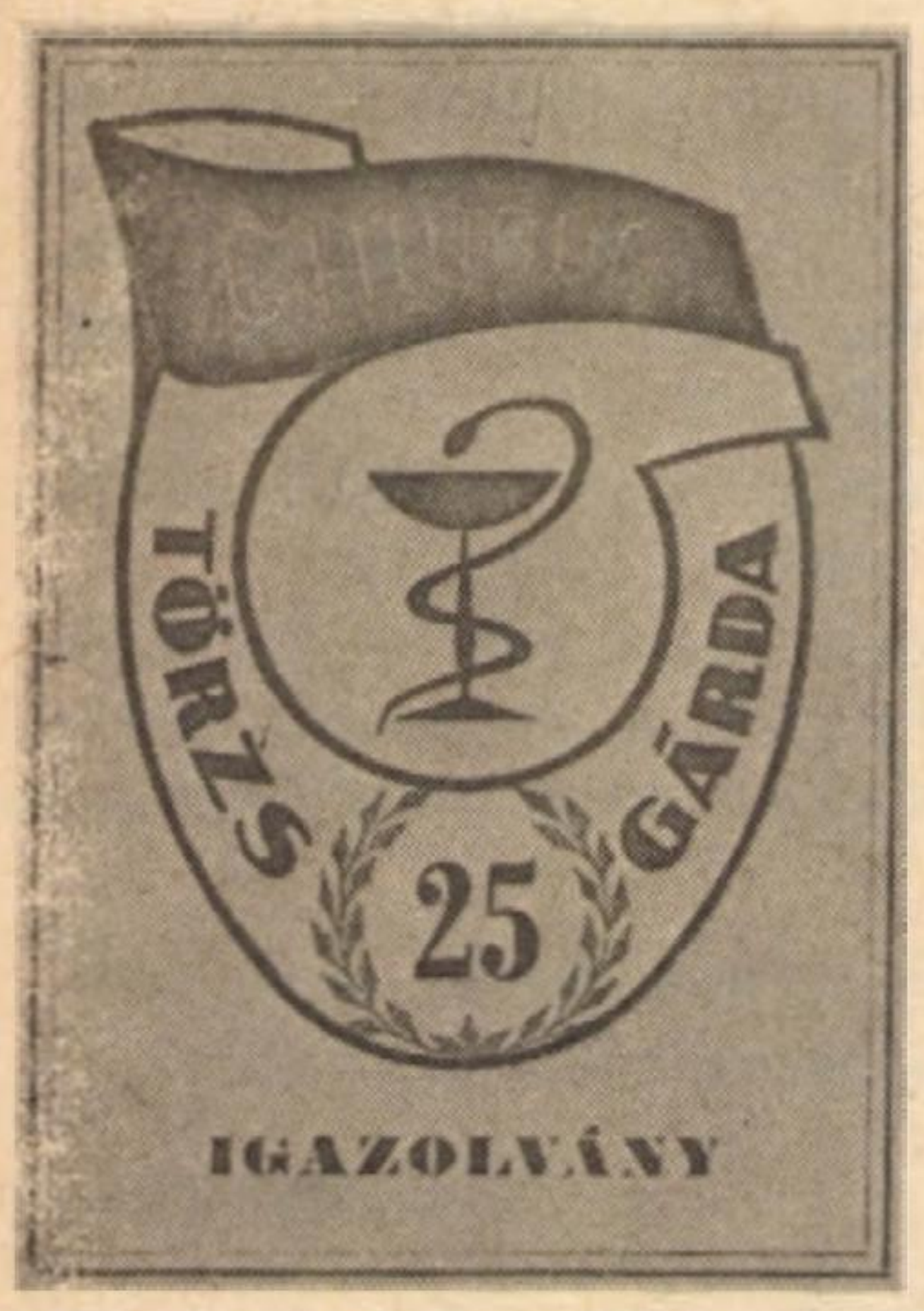

TÖRZS GÁRDA

25

IGAZOLVÁNY

Azóta eltelt öt év. A vállalatnak 1972-ben — a dolgozó megszakítás nélküli munkája alapján — el kellett volna ismernie a 30 éves törzsgárda tagságát és ki kellett volna fizetnie az erre az időre járó magasabb jutalmat. Úgy látszik, hogy ez az öt esztendő nyom nélkül múlt el, az egyébként kiváló gyógyszereket gyártó világhírű vállalatnál. Az erre vonatkozó bizonyítékot az egyszerűség kedvéért bemutatom:

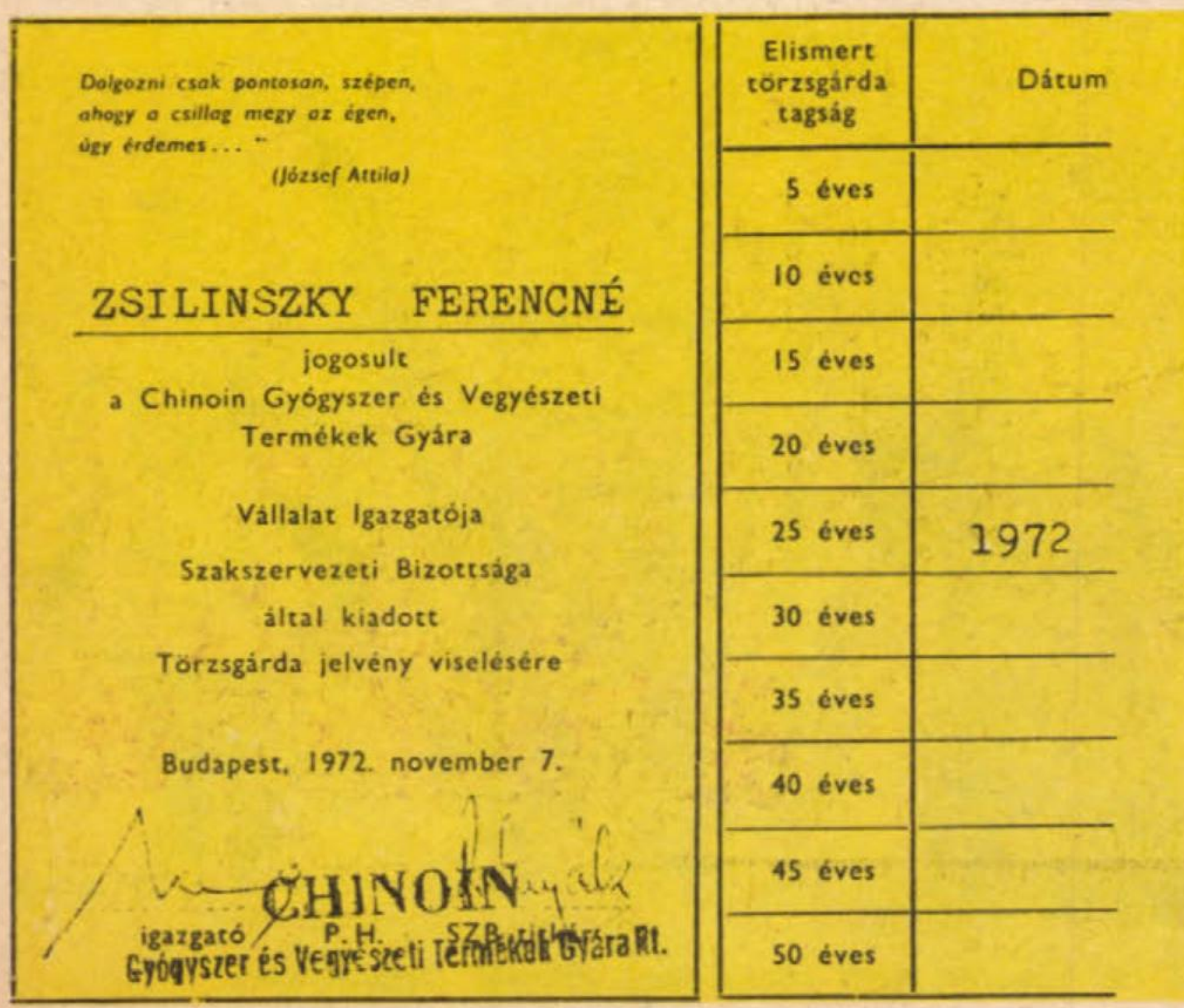

Dolgozni csak pontosan, szépen,
ahogy a csillag megy az égen,
úgy érdemes … "
(József Attila)

ZSILINSZKY FERENCNÉ

jogosult
a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti
Termékek Gyára

Vállalat Igazgatója
Szakszervezeti Bizottsága
által kiadott
Törzsgárda jelvény viselésére

Budapest, 1972. november 7.

igazgató P.H. SZB-titkár

CHINOIN
Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Rt.

Elismert törzsgárda tagság	Dátum
5 éves	
10 éves	
15 éves	
20 éves	
25 éves	1972
30 éves	
35 éves	
40 éves	
45 éves	
50 éves	

A dolgozó az 5 év elvesztésébe érthetően nem nyugodott bele. Nála az öt év nem múlt el nyomtalanul, 1941 óta, amióta a vállalatnál dolgozik, több esztendő is nyomja a vállát. Más munkahelye sohasem volt, az önhibáján kívül 1946-ban bekövetkezett egy év megszakítást már 1967-ben igazoltnak vette a vállalat.

A panaszos a döntést — már az előzetes felmérés után, 1972 októberében — a vállalati szakszervezeti bizottsághoz megfellebbezte. Ezt követően a törzsgárda jelvényt és az oklevelet átvette ugyan, de nem volt hajlandó felvenni a részére kiutalt jutalom összeget. A vállalati kollektív szerződés szerint ugyanis 30 éves törzsgárda tagság után magasabb összeg illette meg őt, mint amennyit most ismét 25 évre kiutaltak.

Többször reklamált. Felvilágosítást kapott, elintézést nem: több hasonló panasz futott be — nyugtatták —, egyszerre fogják ezeket megtárgyalni. Ám az elintézés egyre csak nyúlt, ahogy mondani szokták, mint a rétestészta. Az eredménytelenséget látva, a dolgozó a vállalat vezérigazgatójához fordult. A vezér nem sokat teketóriázott, a panaszos jelenlétében telefonon érdeklődött a vállalat munkaügyi osztályán, ahonnan azt a felvilágosítást kapta, hogy a reklamáció jogos, az ügyet el fogják intézni.

Vajon mi történt a fellebbezés benyújtása óta? (1972. októbere.)

Mindössze az történt, hogy elmúlt három hónap és a kiutalt, de fel nem vett jutalom-összeg után járó kereseti adót a dolgozótól levonták és azóta sem fizették vissza.

Mit szól ehhez most, 1973 január végén a dolgozó? Ezt mondja: *„Ügyemben nem azt találom elsősorban sérelmesnek, hogy éveim megállapításánál tévedés történt és azt sem kívánhatom, hogy a vezérigazgató egyénileg foglalkozzék az én ügyemmel, mert neki nem ez az elsődleges feladata. Azt találom sérelmesnek, hogy a dolgozók érdekeit képviselni hivatott szakszervezet ennyi idő után sem talált módot a panaszok orvoslására."*

A dolgozó csupán ennyit mond, de mondhatná azt is, hogy vasárnap este a tévé Hét című műsorában hallotta, hogy az államigazgatási szervek a hozzájuk intézett kérdésekre nyolc nap alatt kötelesek válaszolni az országgyűlési képviselőknek. Továbbá azt is mondhatná, hogy a tanácsok, intézmények, hivatalok harminc napon belül kötelesek válaszolni a lakosság részéről hozzájuk intézett megkeresésekre, panaszokra. De minek is mondaná ezt, amikor erről állami rendelkezések törvényerővel intézkednek? Ő csak szerényen és egyszerűen arra lenne kíváncsi, hogy milyen határidőn belül köteles a vállalat, a gyár, az üzem vagy a hivatal válaszolni a *saját dolgozójának?* És intézkedni is?

Bevallom erre én is kíváncsi vagyok …

Földes György

Pályázati felhívás

A KISZ Bács-Kiskun megyei Bizottsága politikai karikatúrák készítésére pályázatot hirdet, éspedig két kategóriában:

1. 16—30 éves korúaknak — kül- és belpolitikai témájú karikatúrák készítésére.
2. 30 éven felülieknek — az ifjúságról.

A pályázaton hivatásos grafikus művészek nem vehetnek részt. A pályázatra legalább öt rajzot kell beküldeni, melyek méretének minimuma 10x20 cm. Pályamunkákat nem küldünk vissza, azok a Bács-Kiskun megyei KISZ Bizottság tulajdonába kerülnek. A pályázat jeligés. A pályamunkákkal együtt lezárt borítékban kérjük beküldeni a pályázó nevét, lakcímét, életkorát és foglalkozását. Címünk: 6000 Kecskemét, Május 1 tér 5.

Beküldési határidő: 1973 június 15.

A pályamunkákat a KISZ Központi és Bács-Kiskun megyei Bizottsága által felkért zsüri bírálja el.

A pályázatot mindkét kategóriában a következőképpen díjazzuk:

I. díj:	1000 forint
II. díj:	800 forint
III. díj:	500 forint

Eredményhirdetés: 1973. július 14-én. A beérkezett pályamunkákból az 1973. augusztus 4—5-én a Szelidi tónál az Ifjúsági Klubok Országos Politikai Találkozóján kiállítást rendezünk.

KISZ Bács-Kiskun megyei Bizottsága

ELSZÁNT KÖRNYEZETVÉDŐ

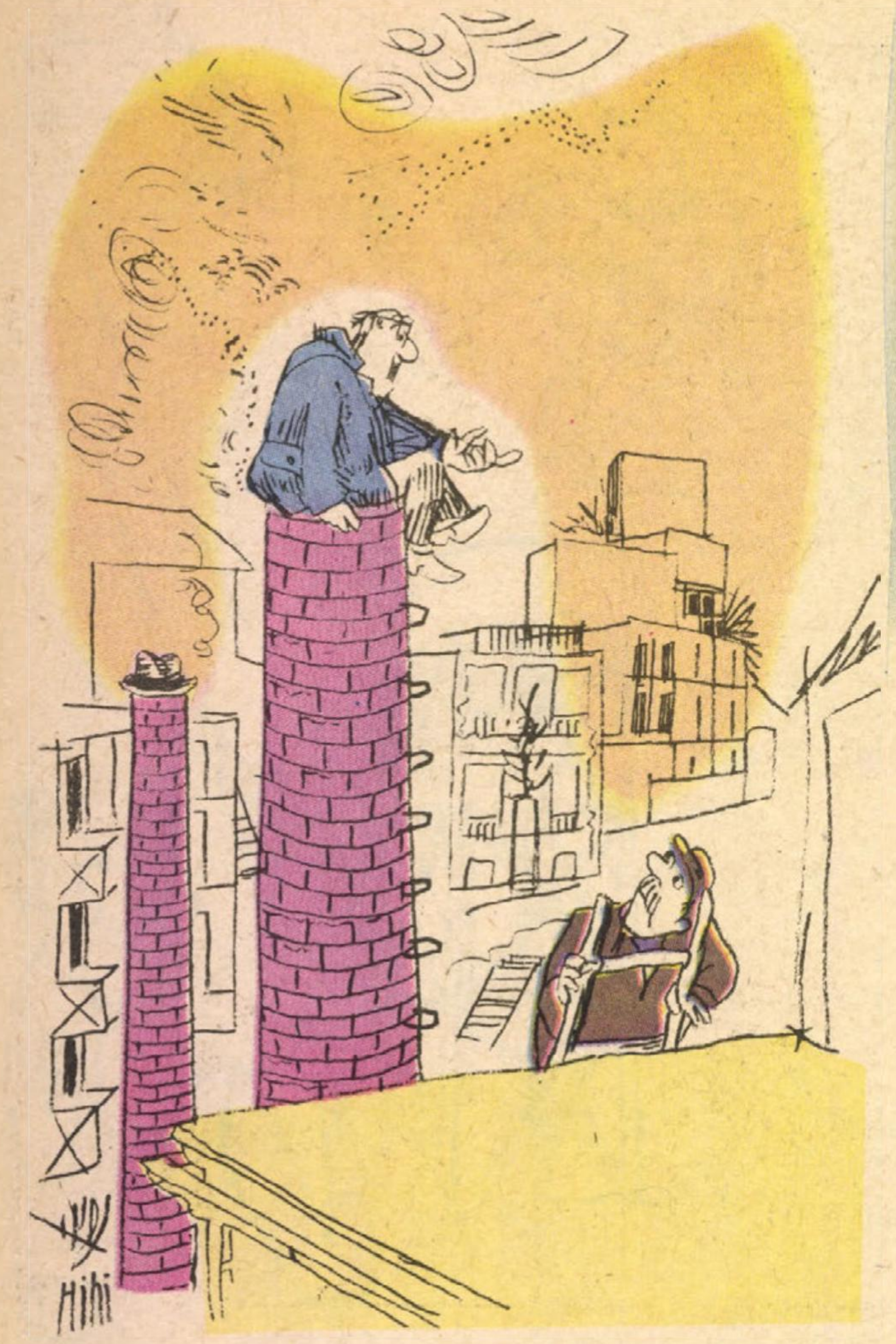

– Már két újságnak is írtam füstügyben, de eddig nem használt!...

CSALÁDLÁTOGATÁS

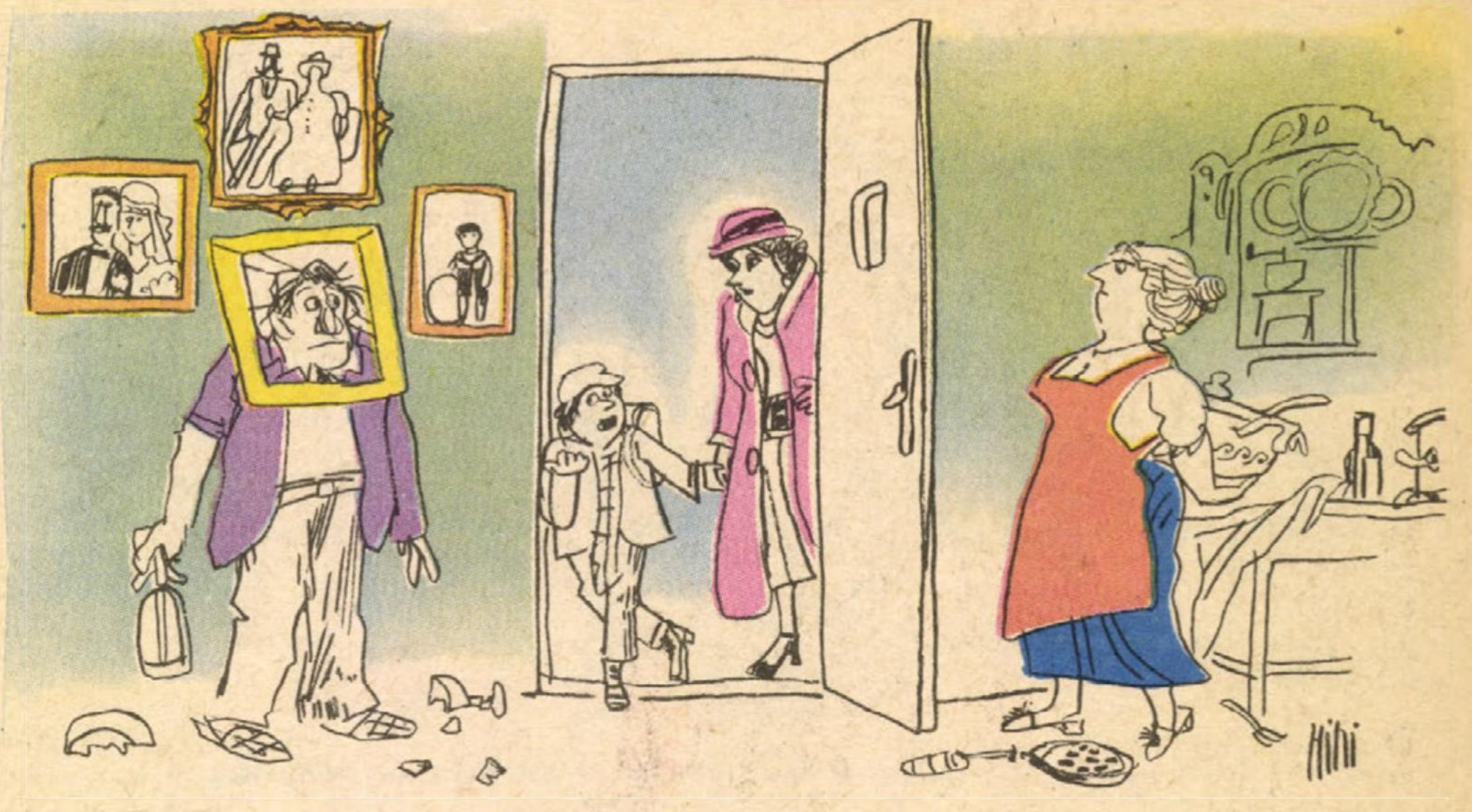

– Tanító néni, bemutatom az édesapámat...

A SIKERES ÉLET TITKA

Manapság sokat beszélnek az úgynevezett sikerélményről, mely az avatottak szerint úgy kell az embernek, mint a tiszta levegő, vagy a tiszta víz, ami szintén hiánycikk. Sikerélmény nélkül a dolgozó megsavanyodik, mint a kannatej, és elmegy a munkától a kedve, ami addig sem nagyon volt neki.

Pedig dúskálunk a sikerélményekben, csak nem vesszük észre. Én hosszas önképzés után megtanultam, hogyan juthat az ember a napi betévő sikerélményéhez, mely olyan, mint a téma, az utcán hever, csak le kell hajolni érte. Én naponta annyi sikerélményt gyűjtök össze magamnak, hogy egy szerényebb igényű dolgozó, kellő beosztással, egy hétig is megélhetne belőle.

Sikerélményeim sora már a kora délelőtti órákban kezdődik, amikor éles hangon megszólal a vekkerem, és én felébredek rá. Felülök az ágyban és büszkén nézek szét: íme, egyből felébredtem. Óriási siker! Kimegyek a fürdőszobába, elfordítom a csapot. Folyik a víz! Hatalmas siker, amit az sem ront el, hogy a csap a kezemben marad és többé soha nem lehet elzárni.

Ha időben beérek a munkahelyemre, az már tomboló siker, erre nem is mindig vágyom, mert nem szeretem halmozni a sikereket, nehogy elkapassam magam. Ennyi sikerélmény már elég délig, amikor is újra alkalmam nyílik egy kis sikeraratásra. Ha az étteremben a levesről meg tudom állapítani, hogy miből készült: frenetikus sikerélmény. Ha meg is tudom enni, az akkora siker, melyet remélni is alig merek, és ha nem leszek rosszul, akkor itt van a kánaán, elértem, amire ember vágyhat. Az ebédszünetet másfél órára nyújtom, ez sem utolsó a sikerélmények hosszú sorában.

Egy szerényebb igényű embernek ennyi sikerélmény is elég lenne, de én többre vágyom. A villamoson szemezni kezdek egy hölggyel. Nem szemtelenül, nem feltűnően, de azért nézem rendületlenül. Időnként elmosolyodom és bátorító pillantásokat küldök felé. Ha a nő visszanéz: óriási siker. Ha elfordítja a fejét, az aztán olyan sikerélmény, hogy megnyalom utána mind a tíz ujjamat. Mert ebből leszűröm a tanulságot: a nő annyira ellenállhatatlannak tart, hogy csak a feje elfordításával tud úrrá lenni maga felett, csak így tudja megakadályozni, hogy oda ne rohanjon.

Este moziba megyek. Ha kapok jegyet, az nagy siker, ha nem kapok, az még nagyobb, de mint említettem, szerény vagyok és beérem a kis sikerekkel is. Ha a film alatt nem alszom el, az tomboló siker. Ez is elő szokott fordulni velem.

Ezután hazaballagok, bebújok az ágyikómba és ha ennyi részegítő siker után el tudok aludni, az hatalmas siker. Ha netán nem sikerülne, akkor áthívom a feleségem, aki két perc alatt elaltat, ami óriási siker. Ez utóbbit a feleségem is sikerélményként könyvelheti el. Íme, egy szürke hétköznapon annyi sikert értem el, hogy még életem párjának is juttattam belőle.

Ősz Ferenc

VETÉLKEDŐ

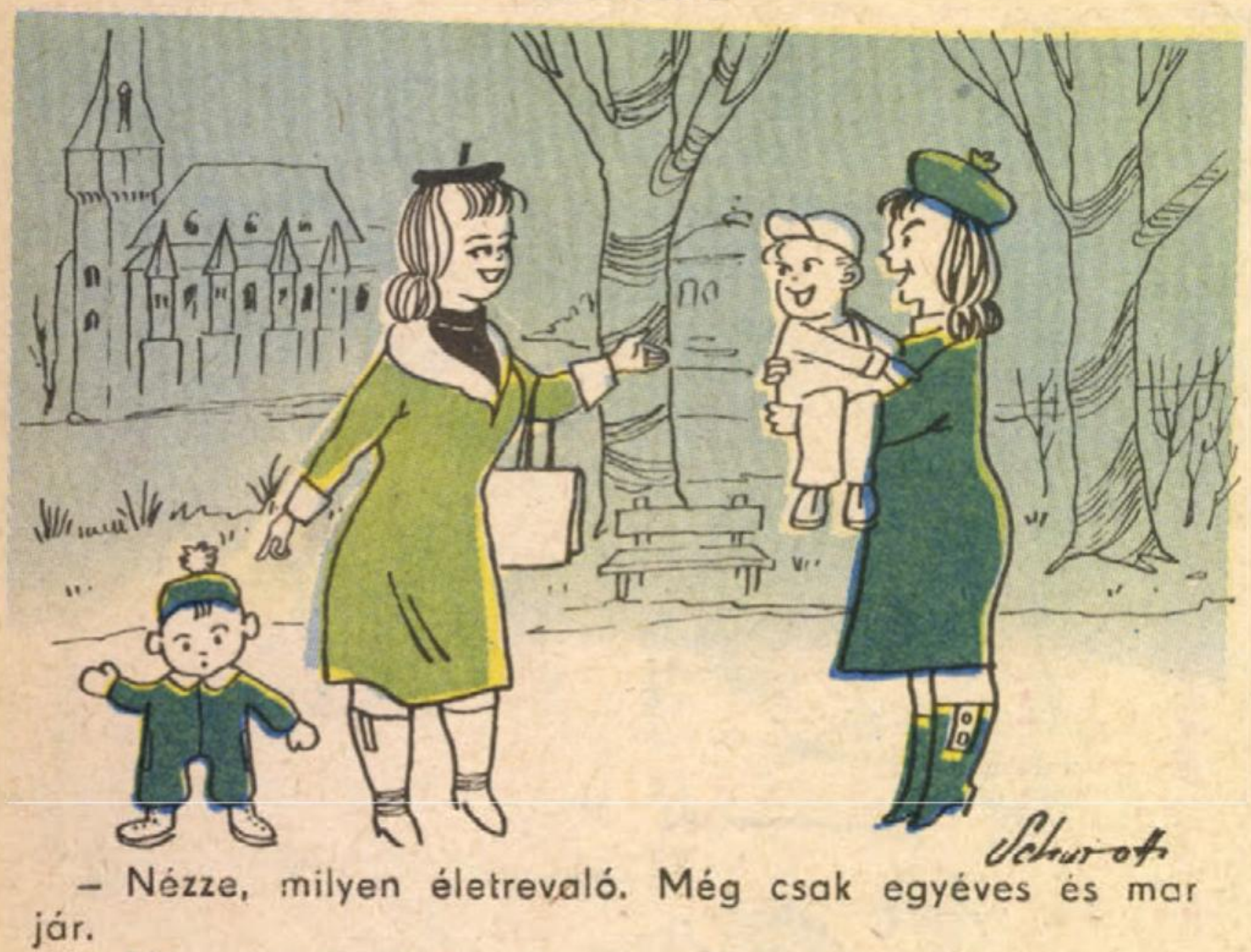

– Nézze, milyen életrevaló. Még csak egyéves és már jár.

– Nna, az én fiam okosabb. Már hároméves, és még mindig viteti magát...

KUTYA A DIVAT

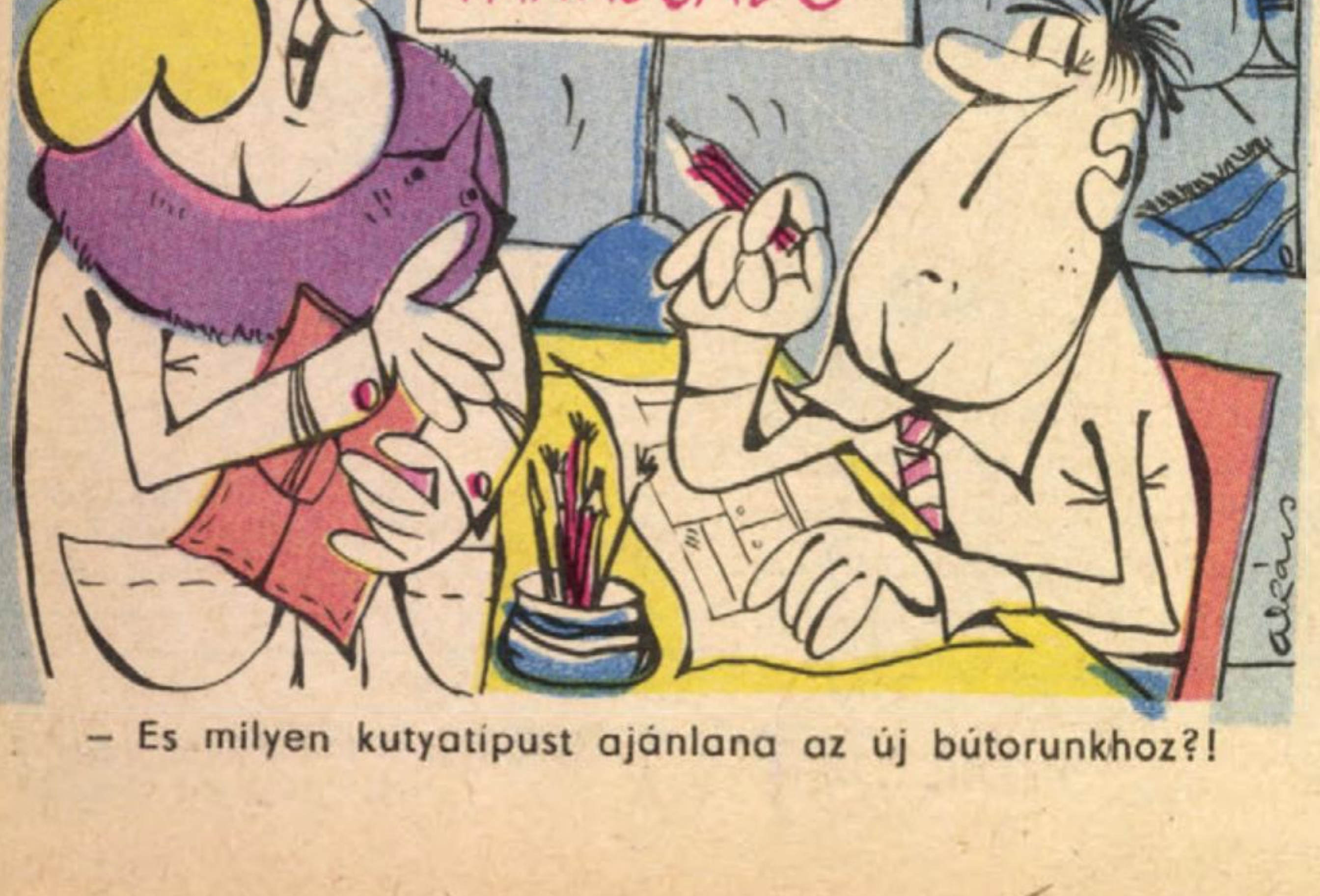

– És milyen kutyatípust ajánlana az új bútorunkhoz?!

TALÁLÉKONY AUTÓS

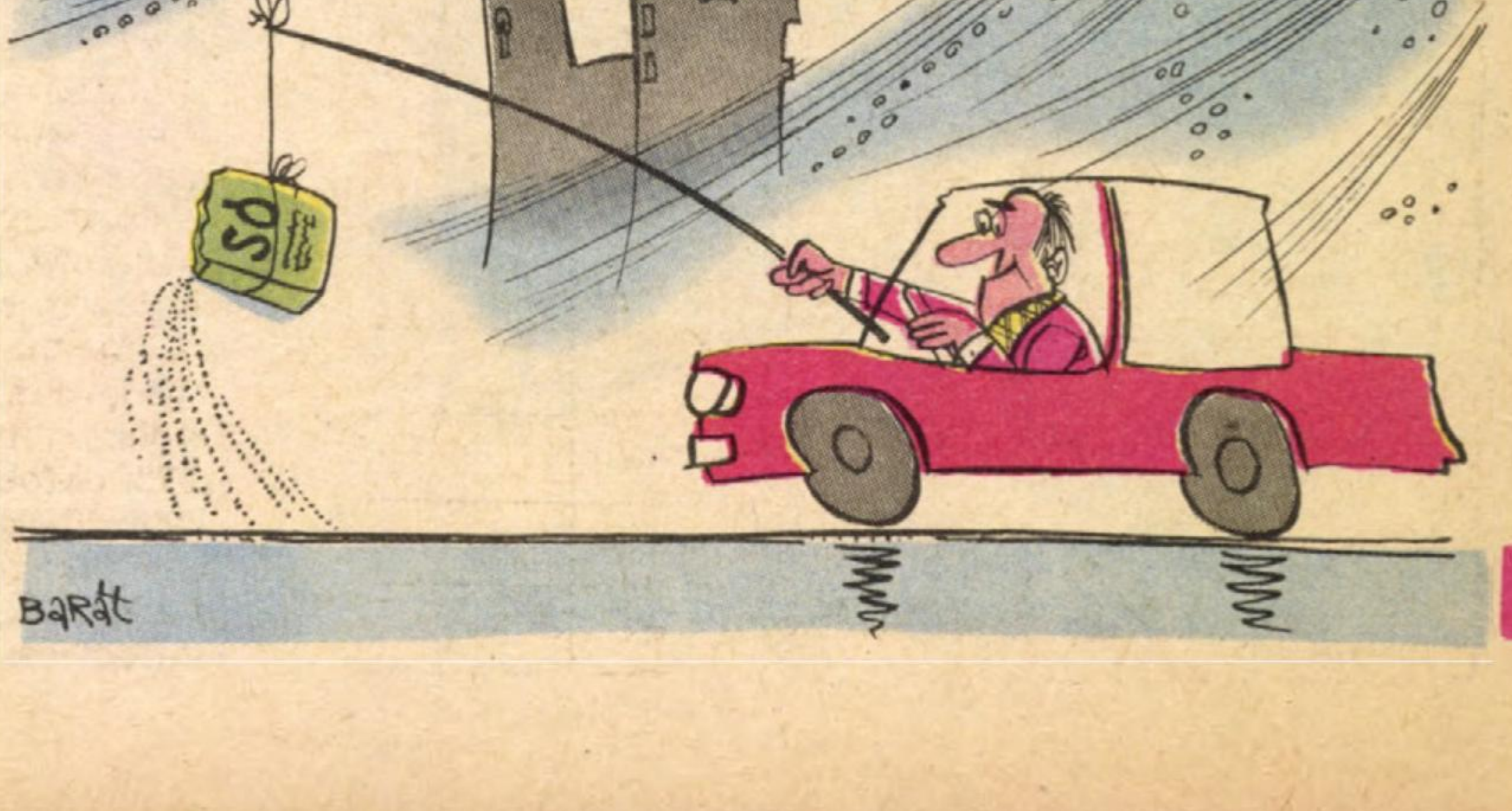

FARSANGI BÁLON

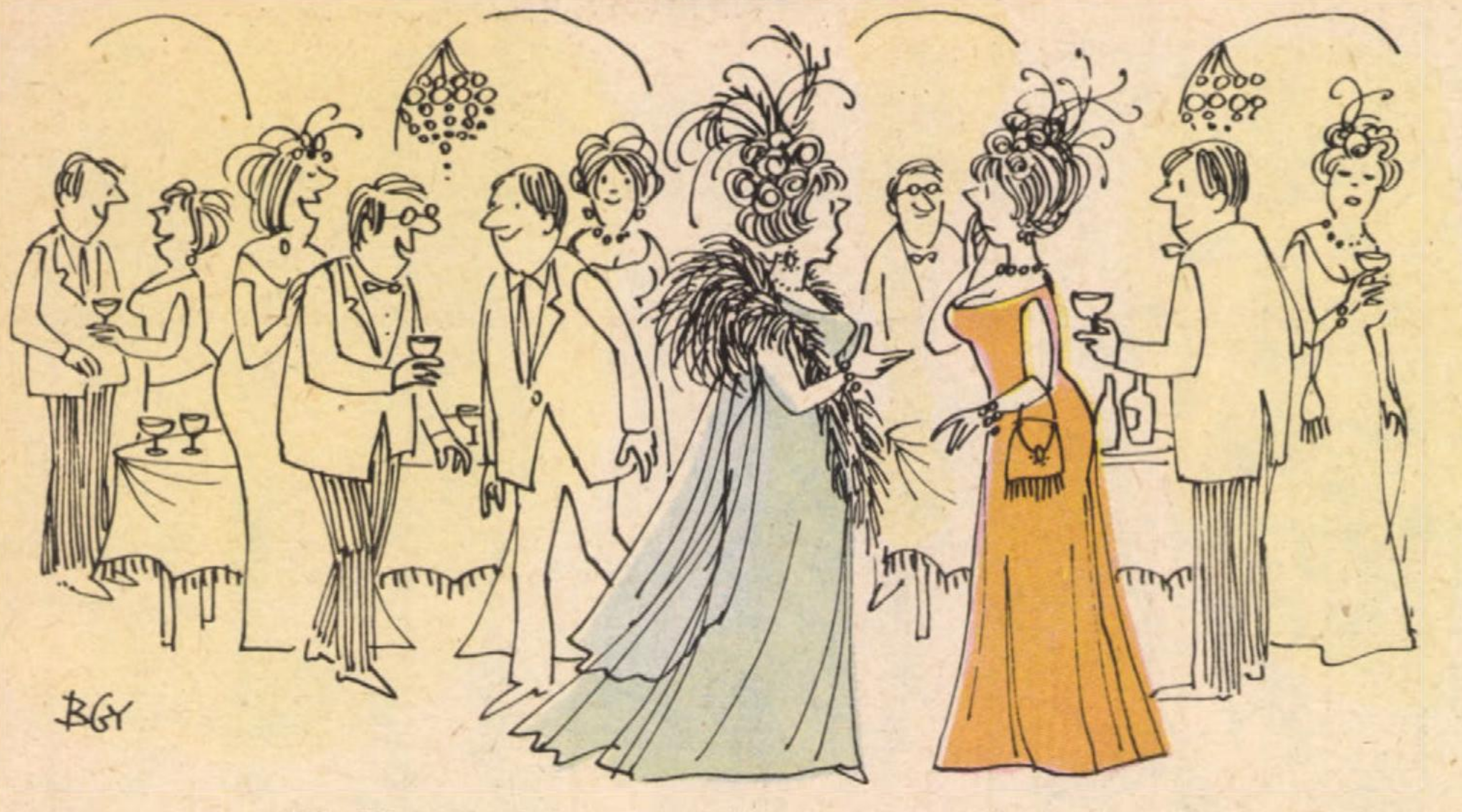

– Mindjárt reggel hat óra, futhatok a gyerekkel az óvodába ...

SÍUGRÓ VERSENY

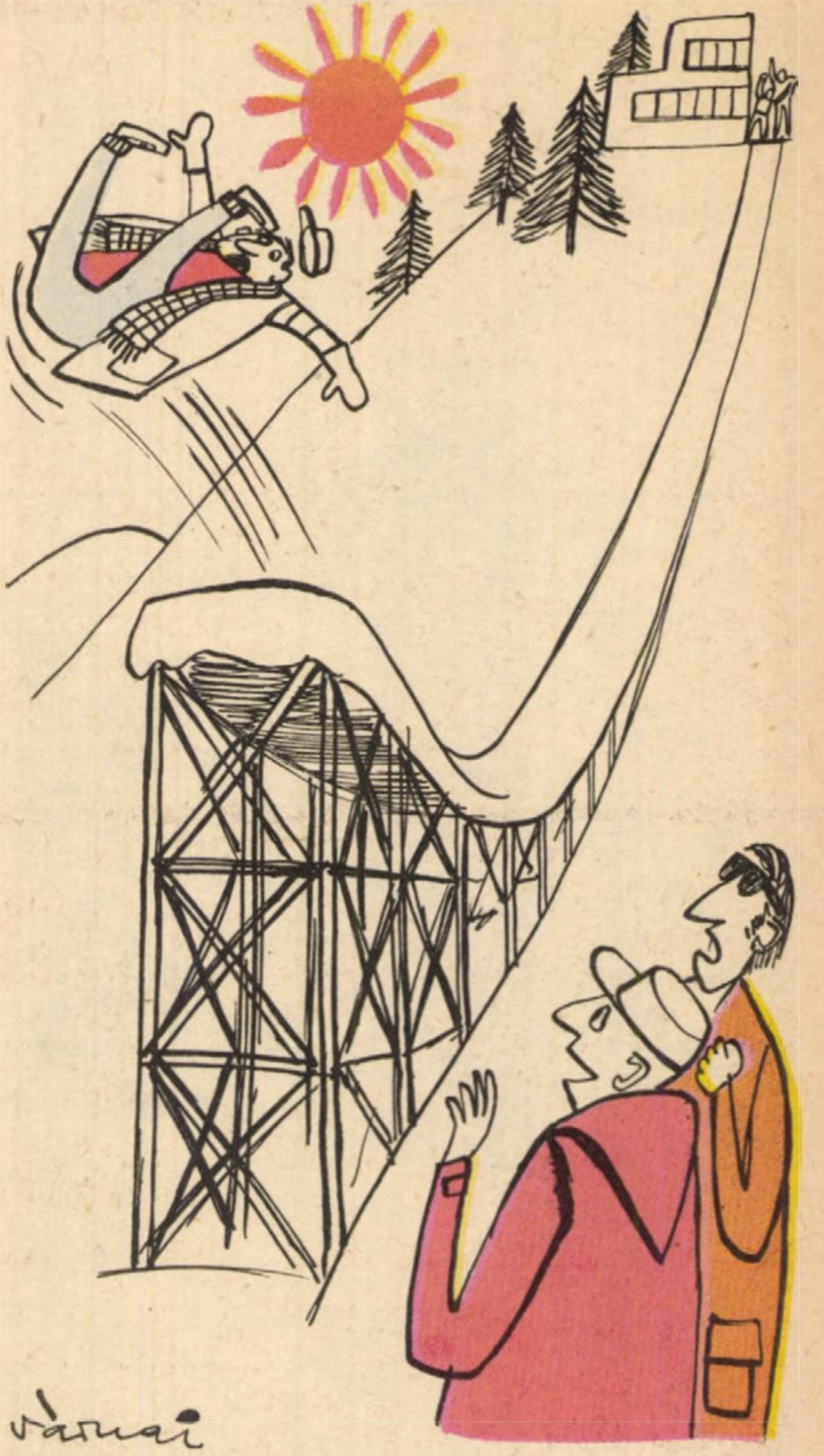

– Ne izgulj, ez még csak az indító ..

MANCI ÉS FÜLÖP

Fiatal házaspár mesélte ezt a történetet. A tanulságot, hogy az olvasó ne törje feleslegesen a fejét, mindjárt az elején elárulom: „a látszat csal”.

Szóval (most már lehet olvasni!):

— Afféle műszaki ember vagyok, fúró-faragó-szerelő. Az egyik villanyszerelésemért baráti honorárium gyanánt ajándékba kaptam Mancit és Fülöpöt — mondta a férj.

— Aranyhörcsögök — vetette közbe az asszony, aki, úgy látszik, még a férjénél is gyakorlatiasabb.

— Persze, rögtön kerítettünk kalitkát, kaját nekik; el ne felejtsem, akkor még nem volt nevük az ártatlanoknak. Nekiültünk keresztelőt tartani. Azt mondom az asszonynak...

— Azt mondtad, hogy minden állatnál a hím a szebbik. Az a nagyobb, az a tarkább.

— Persze, hogy azt mondtam, anyukám. Nézd csak meg a pávákat, a halakat, meg mittudomén. A hímek kitűnnek pompázatos küllemükkel — mondta az ifjú férj, és kihúzta magát.

— Ahá — az asszony bólintott. Ügyesen tudott bólintani, mint a jó feleségek általában. — Ezt mondtad akkor is.

— Szóról szóra. Így aztán a nagyobbik, a szebbik hörcsög lett a Fülöp, a kisebbik a Manci. Nyamvadt kis jószág volt a Manci, direkt sajnáltam. Dugdostam neki jobb falatokat, nehogy a Fülöp elegye előle. A Fülöp folyvást zsugorgatott. Teletömte a pofáját napraforgómaggal, és maga alá köpködte. Raktárnak. Hörcsög, ugye, ha százszor is arany.

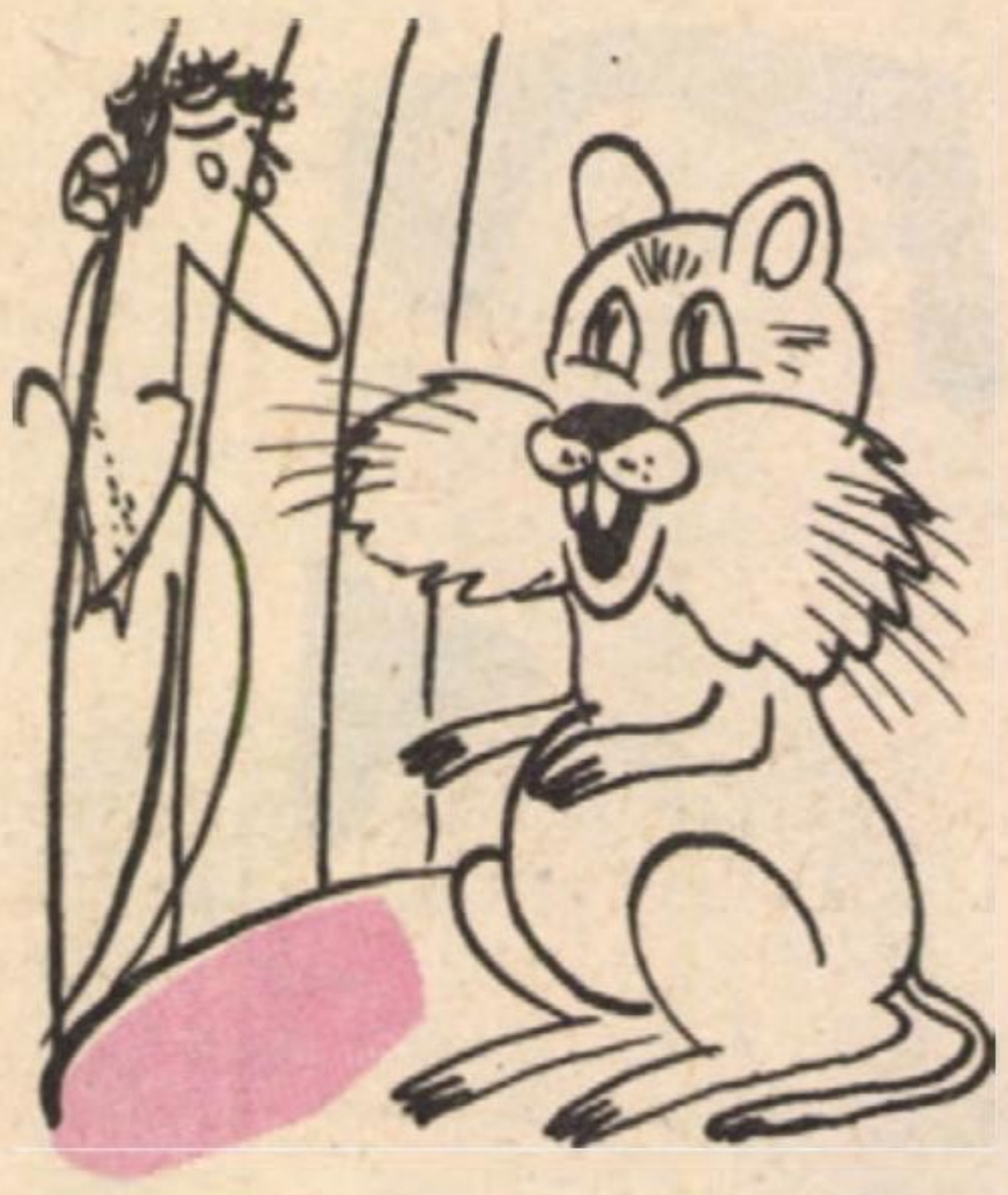

— A tárgyra, apuka.

— Ott vagyok, nem? Szóval, itt éltek kettesben. Már kezdett az agyamra menni, mert a hörcsögnek irtó nagy fogai vannak, folyton növő fogai, muszáj neki koptatni, aztán éjszaka versenyben csiszkálták a rácsot, a foguk koptatása végett.

— Szerencsére te sose ébredtél föl rá, apuci — mondta az asszony.

— De te igen, és engem is felráztál. Hogy aszongya: te tudsz aludni, apuci, ebben a zajban? Mindegy, nem érdekes. A lényeg az, hogy egy szép napon a Fülöp tizenkét mogyorónyi kis kölyökkel lepett meg minket. A Fülöp. A Mancitól, persze, mert más hörcsög nincs a házban.

— Így derült ki, hogy a Fülöp az asszony, a Manci meg a fiú.

— És átkeresztelték őket? — kérdeztem.

— Dehogy. Most már csak maradjon a dolog a régiben — mondta a férj. — Különben is, nehezen hiszem el, hogy a természettudományos ismereteim csalnak. Lehet, hogy mégis a Fülöp a fiú. Csak mintaférj. Még ezt is magára vállalta.

Az asszony rám nézett.

— Van ilyen?

— Nincs — szögeztem le kegyetlenül.

A kalitka felől szerény hang hallatszott: „A tudomány nem ismer lehetetlent.”

Fülöp volt.

De lehet, hogy a férj.

(flórián)

NAGYON FIATAL HÁZASPÁR

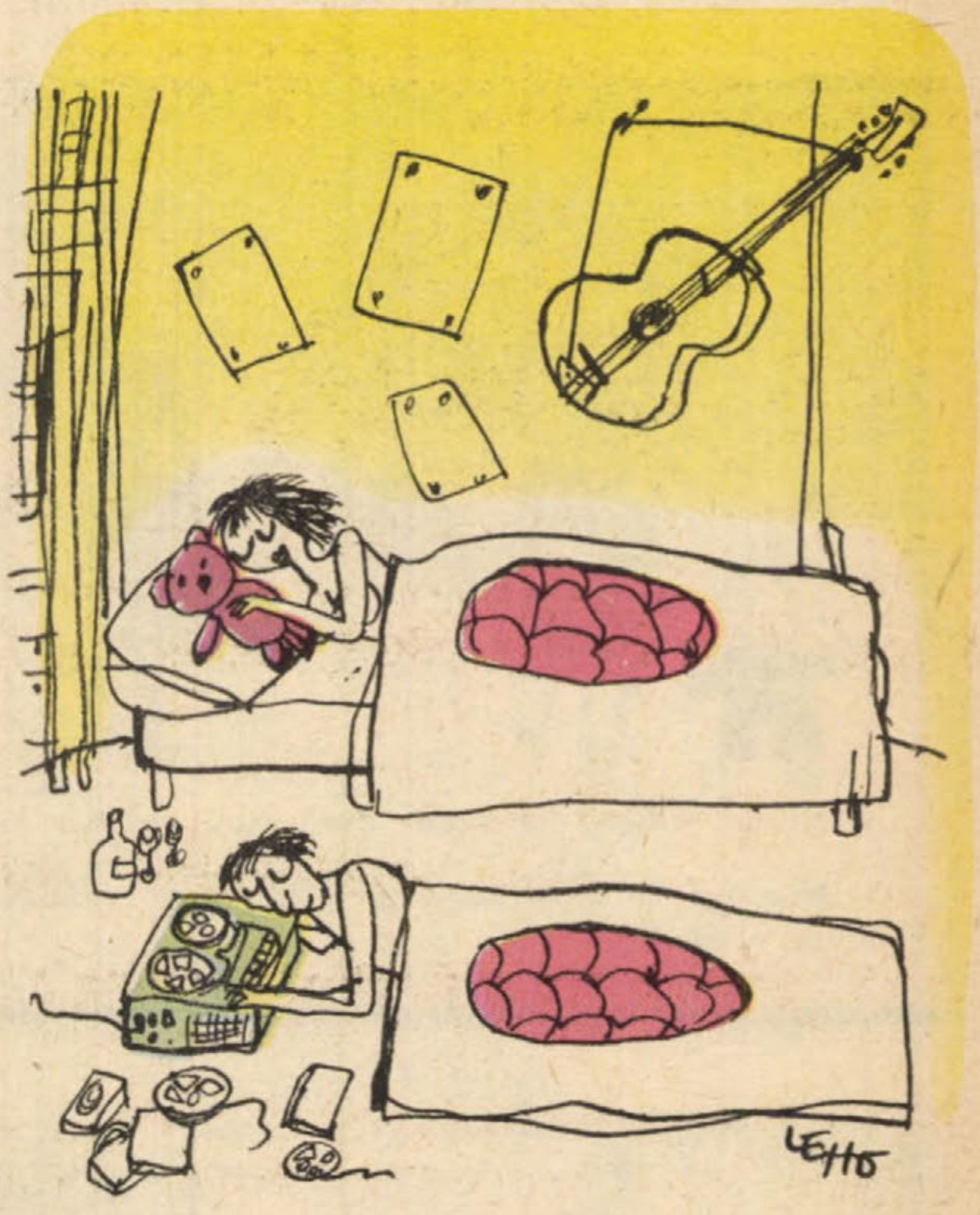

MINDENT A GYEREKÉRT

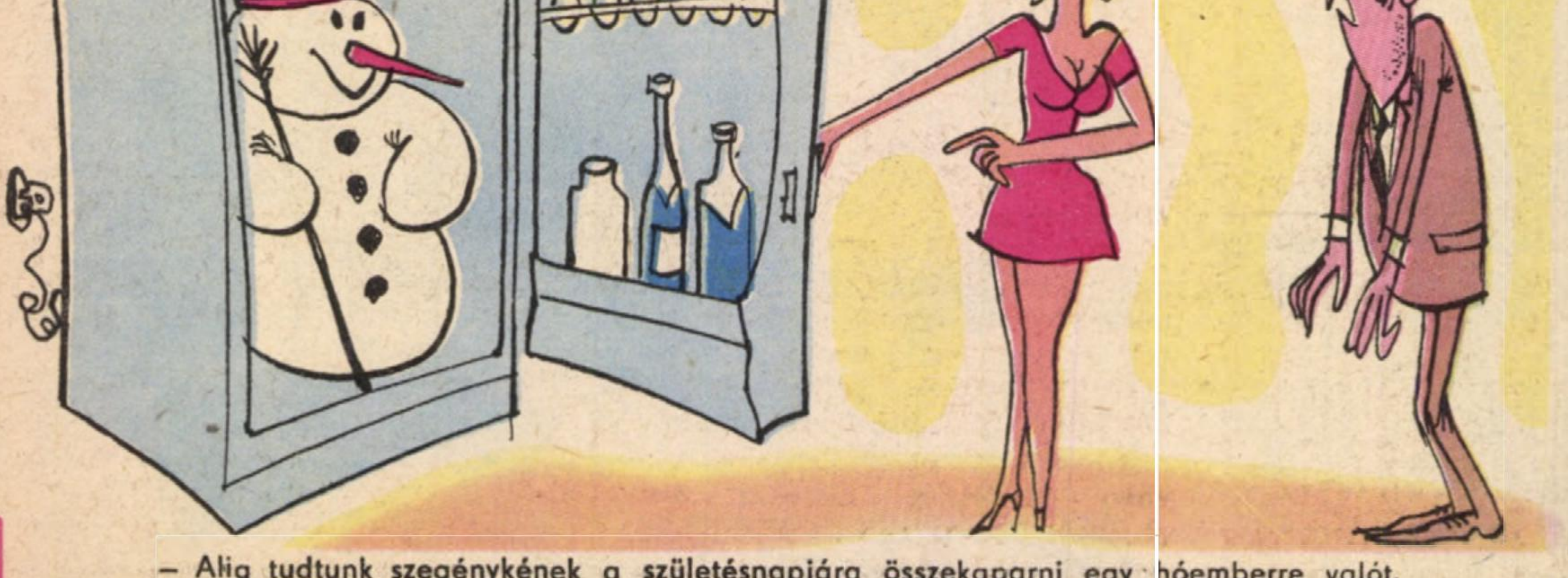

– Alig tudtunk szegénykének a születésnapjára összekaparni egy hóemberre valót.

A STRÉBER

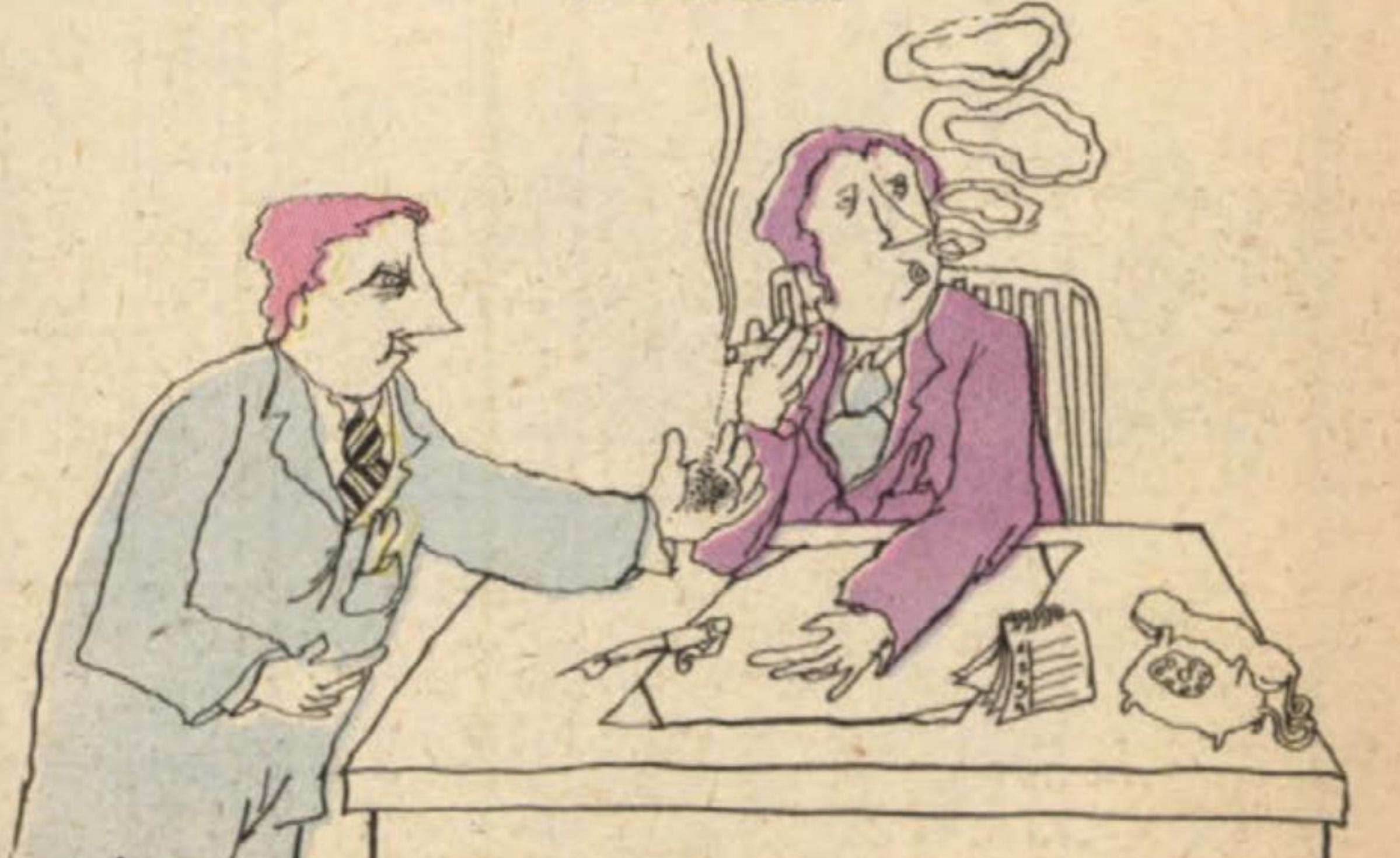

– Tessék a kezembe hamuzni.

CSODA A LÉPCSŐHÁZBAN

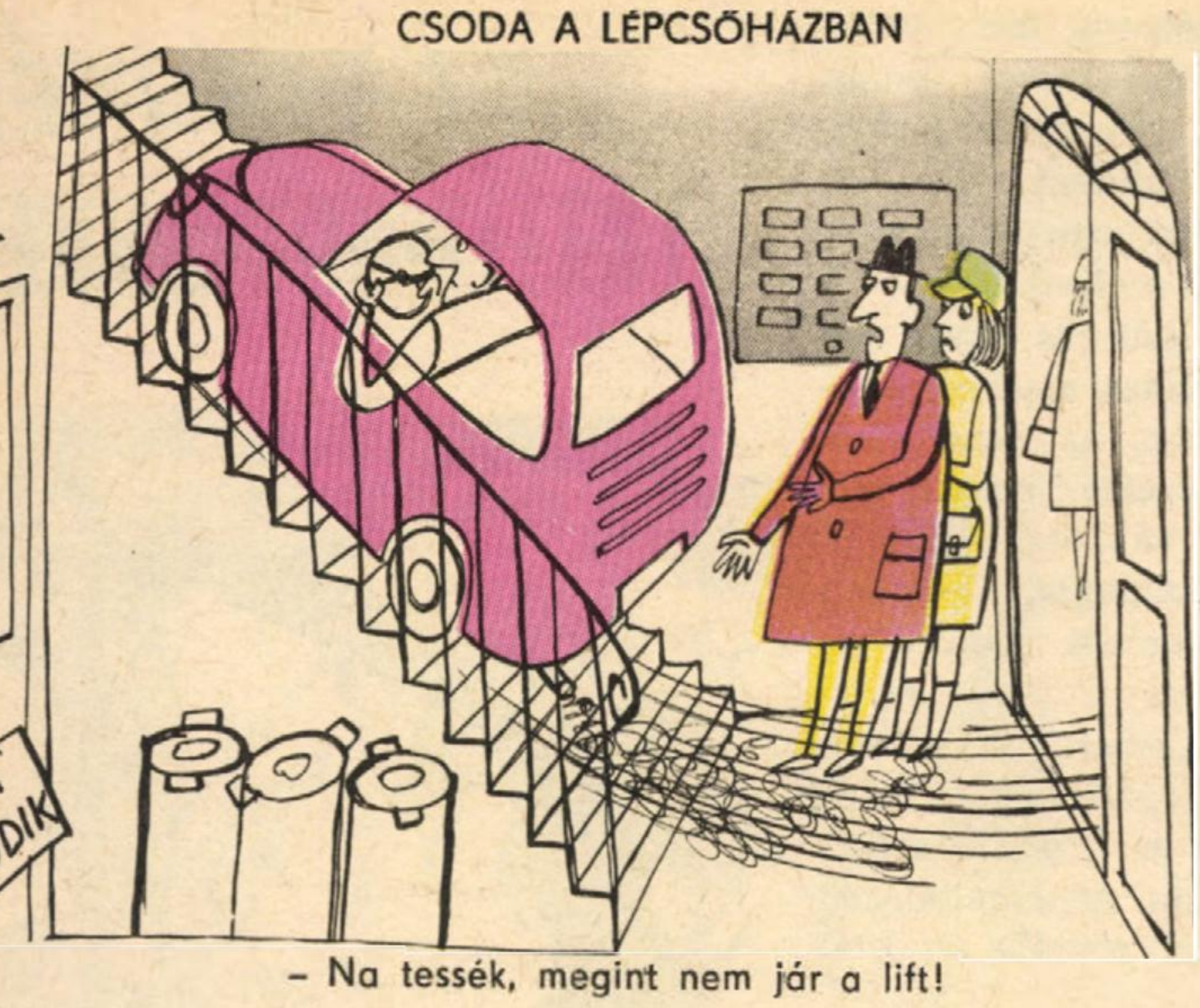

– Na tessék, megint nem jár a lift!

NINCS ÚJ A NAP ALATT

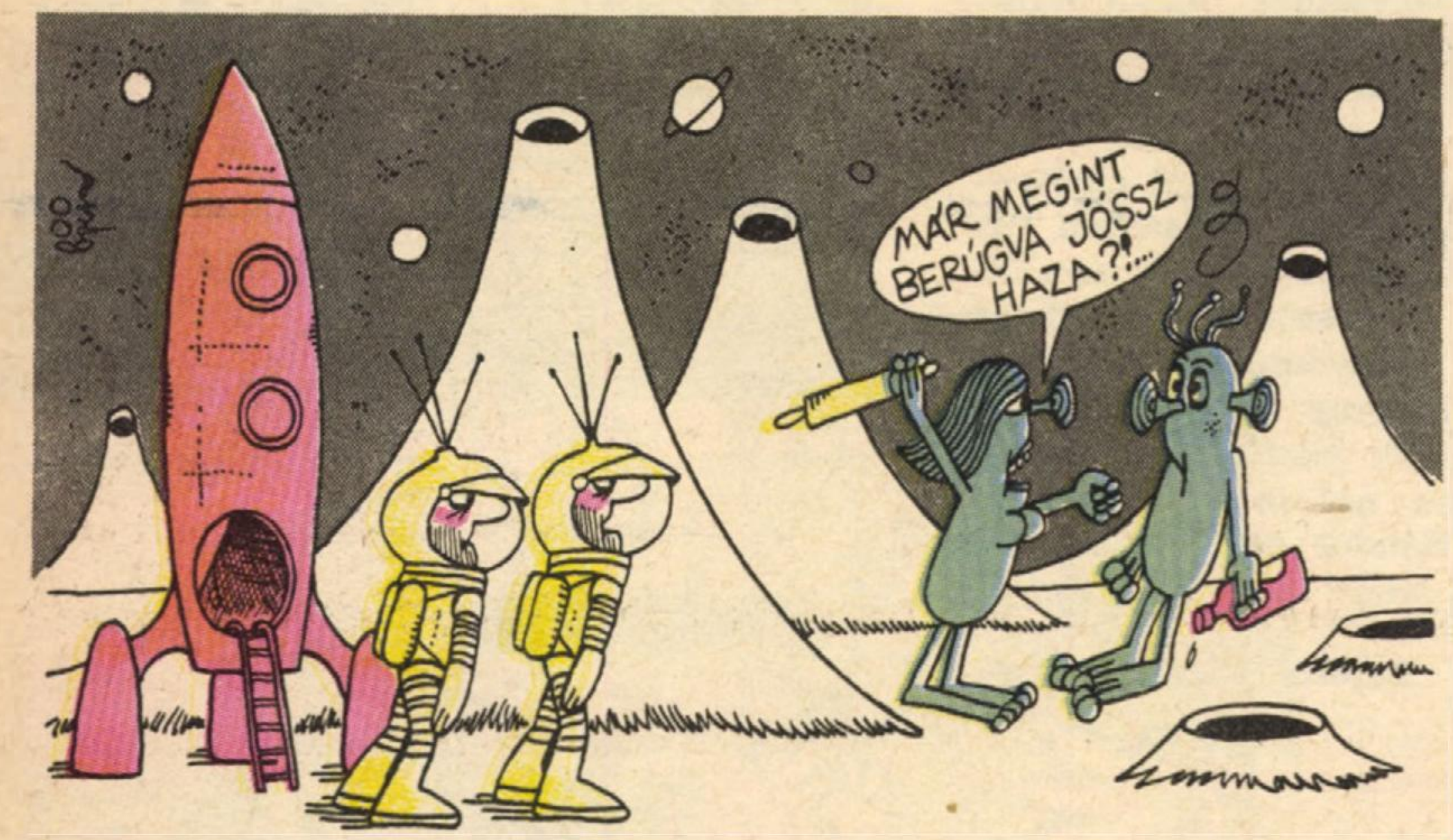
MÁR MEGINT BERÚGVA JÖSSZ HAZA?!...

– Úgy látszik, nem a legjobbkor érkeztünk . . .

ELÉGE-DETLEN FELESÉG

– Te itt heverészel, miközben mások a tűz felfedezésén fáradoznak?!

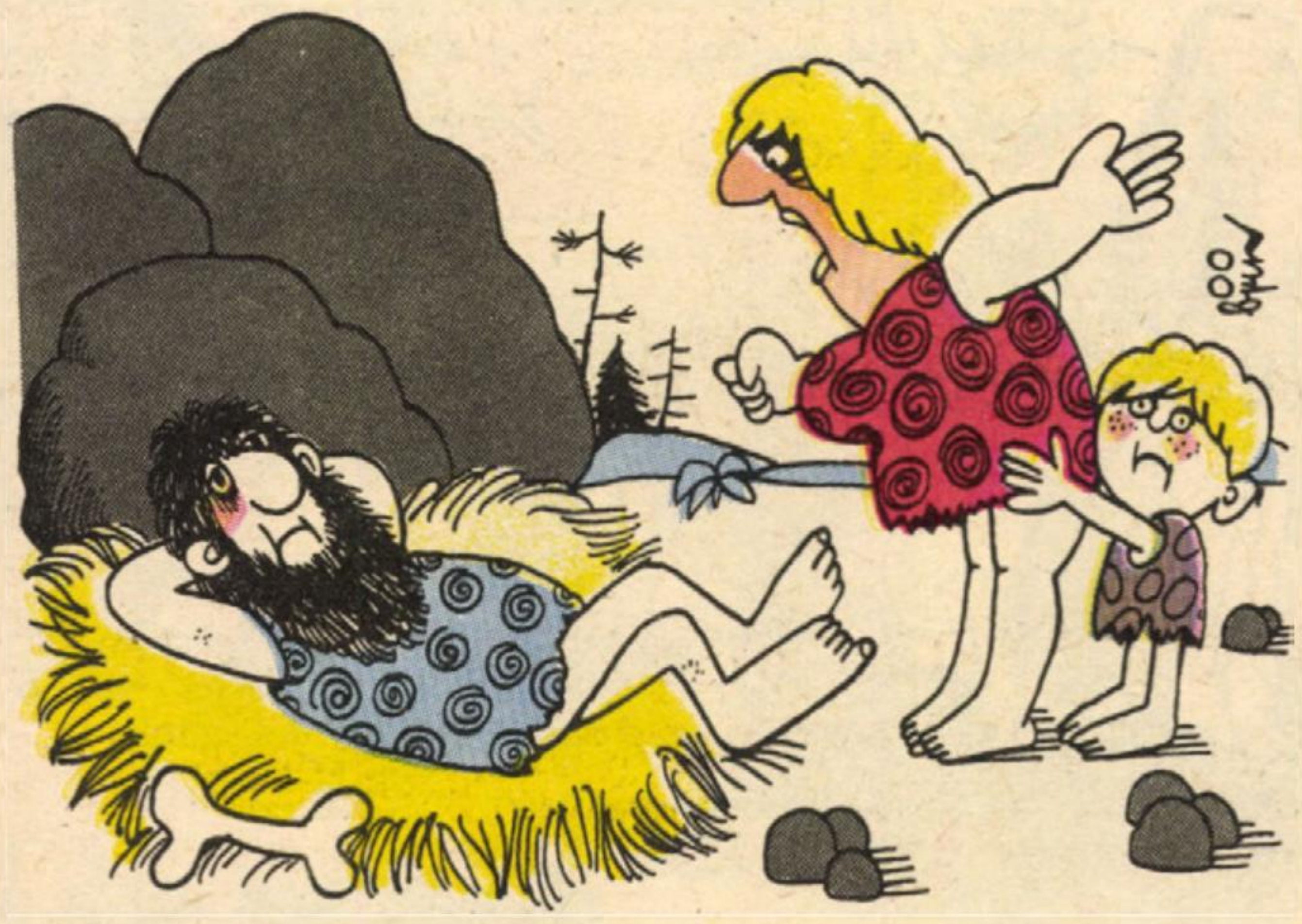

A JÓ LÉLEK

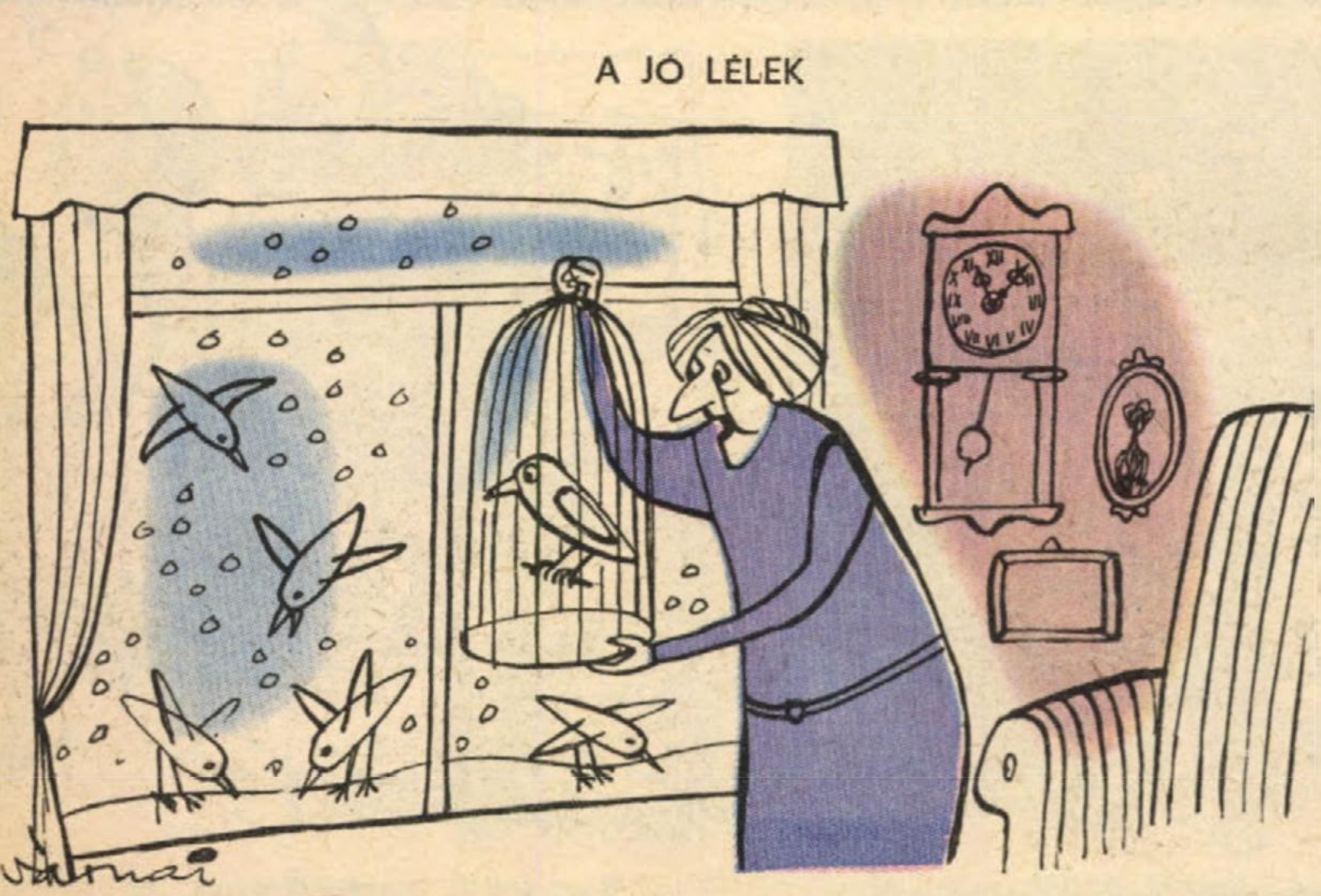

– Látod, neked mennyivel jobb dolgod van!

PÁLYAVÁLASZTÁSI GONDOK

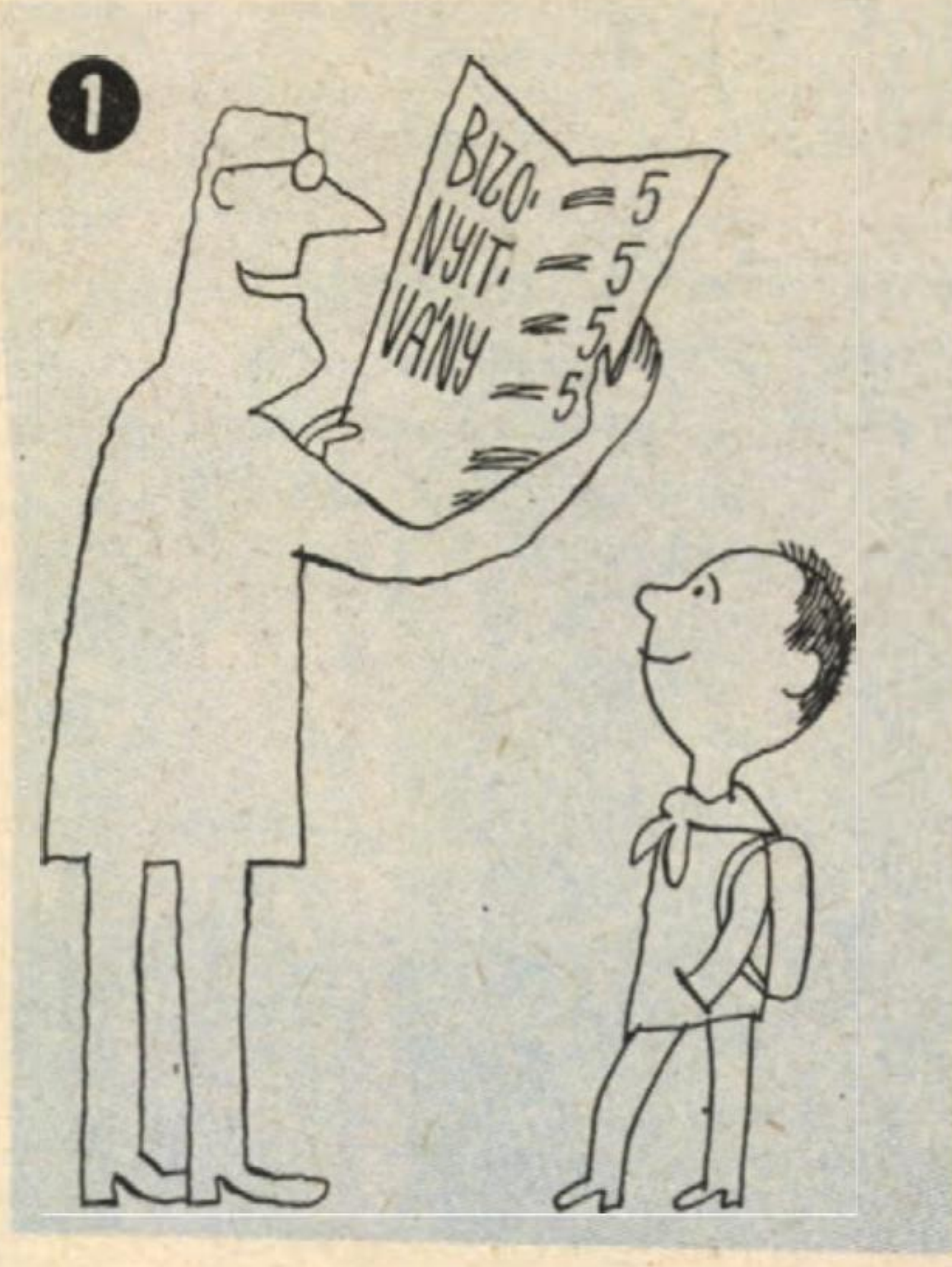

– Ez igen! . . . És mi akarsz lenni, fiacskám? . . .

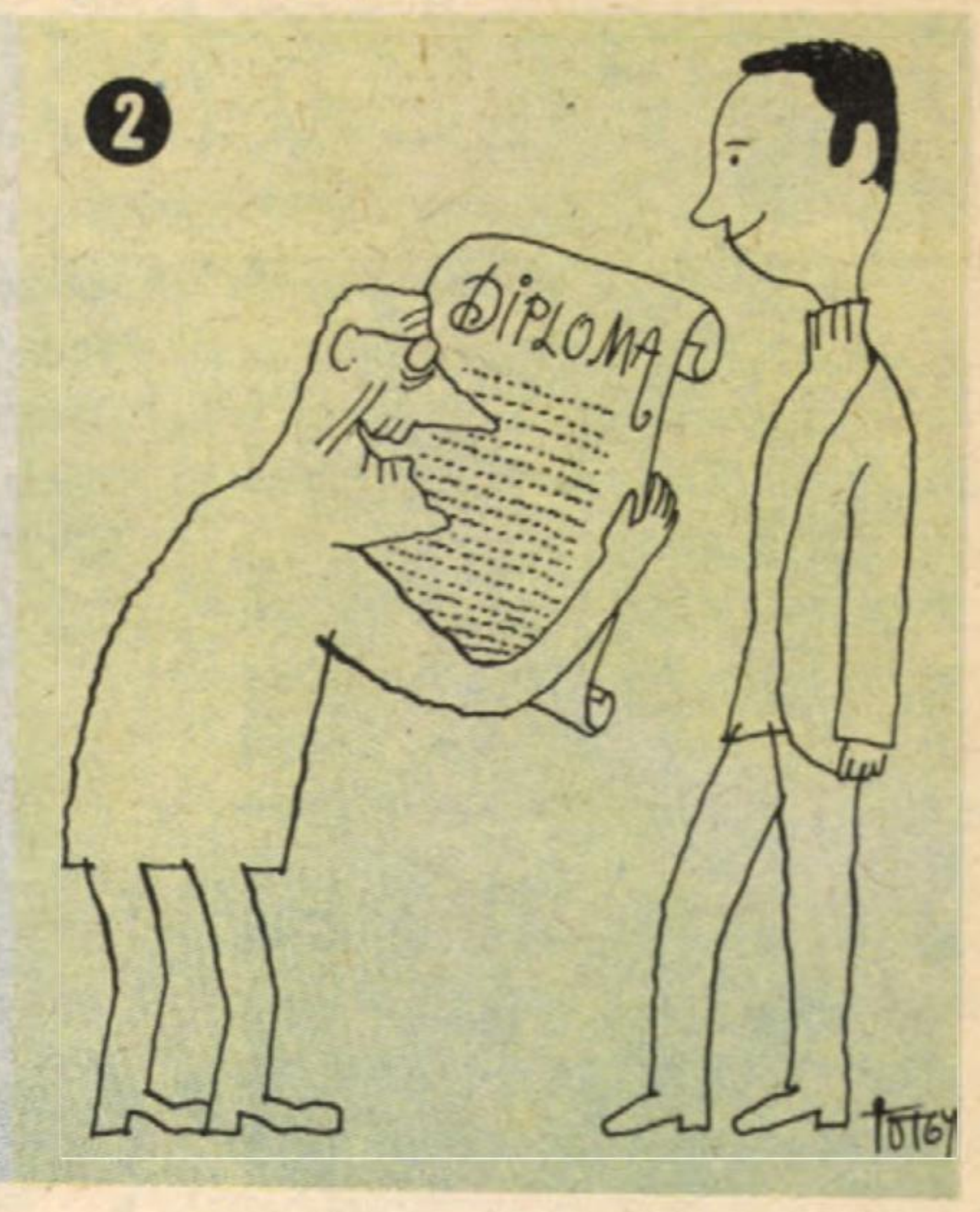

– Ez igen! . . . És mi akarsz lenni, fiacskám? . . .

Tanúk

Ha valaki az utóbbi hónapokban találkozott Prács Bélával, minden alkalommal tapasztalhatta: jobbján egy zömök, pocakos, balján pedig egy hórihorgas, karvaly orrú férfi kíséri. Hajnalban, délben, este, a késő éjszakai órákban, Budapesten vagy vidéken, Prács Béla mellől soha nem hiányzott két kísérője. Tegnap délután tüdőszűrésre voltam hivatalos, a kerület jóhírű rendelőjébe. A vetkőzőben a félmeztelen Prács Bélát fedeztem fel. Természetesen mellette volt két elmaradhatatlan kísérője. Hármasban mentek a röntgen készülék elé, aztán mindhárman együtt kötötték fel a nyakkendőjüket. Nem bírtam tovább. Kíváncsian megkérdeztem Prács Bélától:

— Ne haragudj, de áruld el: miért mászkálsz állandóan kísérőkkel? Valami titkos eskü köt hozzájuk, vagy valami ősi vérszerződés?

Prács Béla komoran bámult rám, a pocakos és a hórihorgas arcán sem volt mosoly, a feliratot olvasták a falon: ZSEBKENDŐBE KÖHÖGJÜNK!

— Elmondom, ha érdekel — mondta Béla —, ők ketten az én állandó tanúim. Félreértés ne essék, szó sincs hamis tanúkról. Ők megbízható, becsületes emberek, akik a törvény előtt az igazat, csakis a tiszta igazat vallják.

— Dehát . . . — tovább nem folytathattam, mert Béla máris közbevágott:

— Hallgass végig! Négy hónappal ezelőtt az esti órákban, egy sötét mellékutcában, elém ugrott a volt házmesterem: megragadta a gallléromat, és azt sziszegte: „Tudja mi maga? Egy tökkel ütött idióta! Azonkívül liliomtipró!” Az utca teljesen elhagyatott volt. Senki sem hallotta a súlyos becsületsértést. Így hiába jelentettem a felháborító esetet, illetékes helyen közölték velem: hozzak két tanút, akik eskü alatt vallják, hogy elhangzott a becsületembe vágó kijelentés. Hetekig nem aludtam: tanúk nélkül bárki büntetlenül lehülyézhet? Ekkor határoztam el, hogy az életben többé egyetlen lépést sem teszek két tanú nélkül. Te is tapasztalhattad, ha valami közlekedési baleset történik, rögtön bámészkodik a kíváncsi tömeg, de ha a rendőr fel akarja írni a szemtanúkat, az emberek rémülten menekülnek. Nálam nincs ilyen probléma, mert én a kocsimban is állandóan magammal viszem a tanúimat. Egyébként a múlt héten nősültem, természetesen ők voltak a tanúk, és ha egyszer netán válóperre kerül a sor, tanuskodni fognak; mért bomlott fel a házasságunk? Ők mindig velem vannak: futballmeccsen, sakkmérkőzésen, adóhivatalban, népszámláláskor, ruhavásárlásnál, termelési értekezleten, alkoholelvonó rendelésen, rokonlátogatásnál, sőt, amint látod, még tüdőszűrő rendelésen is. Mindkét tanúm szerény, de rendszeres fizetést kap tőlem, továbbá munkaruhát és védő italt. Mondanom sem kell, hogy mindez komoly anyagi áldozatot jelent, de megéri. Csodálatos érzés tudni, hogy bárhol, bármilyen helyzetben rendelkezésemre áll két megbízható tanú.

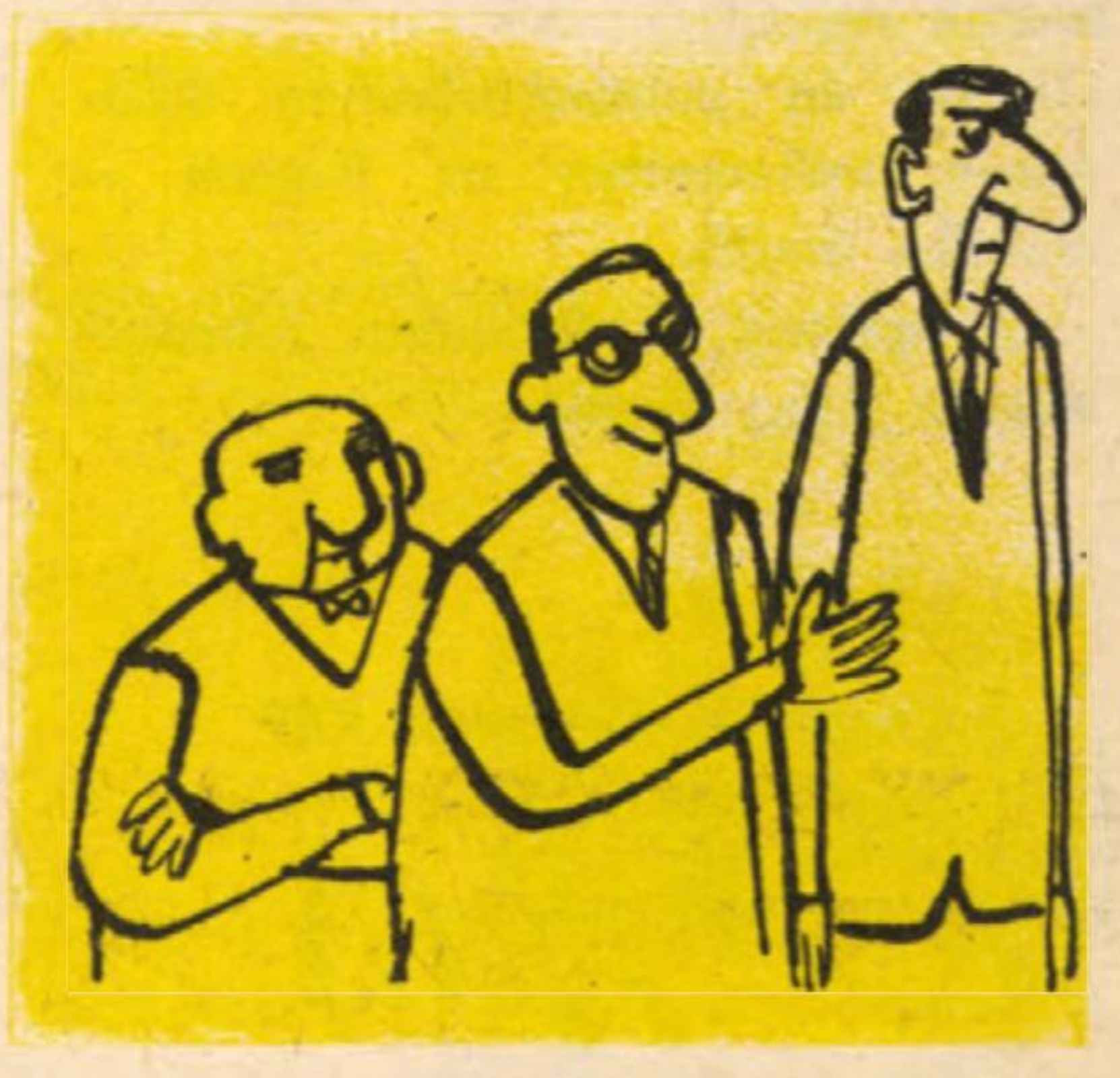

— Fantasztikus!

— Ne haragudj, most sürgős dolgunk van — mondta határozottan Prács Béla, és az alacsony, pocakos tanúra nézett.

— Szegényt a múlt héten se szó se beszéd, pofonvágta egy férfi a Klauzál téren. Most mehetek tanúnak. Pedig — az ég legyen a tanúm! — nem szívesen tanúskodom . . .

Galambos Szilveszter

PATKÓKUTATÓ

Tudom: kissé különös ez az összetett szó. De nem én találtam ki. Van ilyen. No nem, a mi Értelmező Szótárunk még nem ismeri . . .

Egyelőre csak Párizsban létezik. A neve Agullo. Decemberben nyílt meg kiállítása a Szajna utca 38. sz. alatt levő Galériában. Ha magát a kiállítást nem is volt alkalmam megszemlélni, láttam egy képet, amelyen különb-különb girbe-gurba lábbeli-védő vasak sorakoznak. Ez a hóbortos Agullo ugyanis nem ló-, hanem emberpatkót gyűjt. Egy nagyon komoly irodalmi folyóiratban olvastam „kritikát" a kiállításról, egy rangos ifjú író tollából. Agullo — az őrült spanyol? — eleddig mintegy 15 000 ilyen vaspántot gyűjtött össze, ami nem is olyan nagy szám, ha meggondoljuk, hogy körülbelül száz felhajtóval dolgozik. Ő és hajtói földre szegzett szemmel járnak, s minden elhagyott patkót felszednek. E nemes szerzeményeket a mester alakjuk, eredetük, kopottsági fokuk, rozsdás vagy rozsdátlan mivoltuk szerint osztályozza. Nemcsak francia, hanem külföldi vasai is vannak, nevezetesen az USA-ból, Kanadából, sőt még Japánból is.

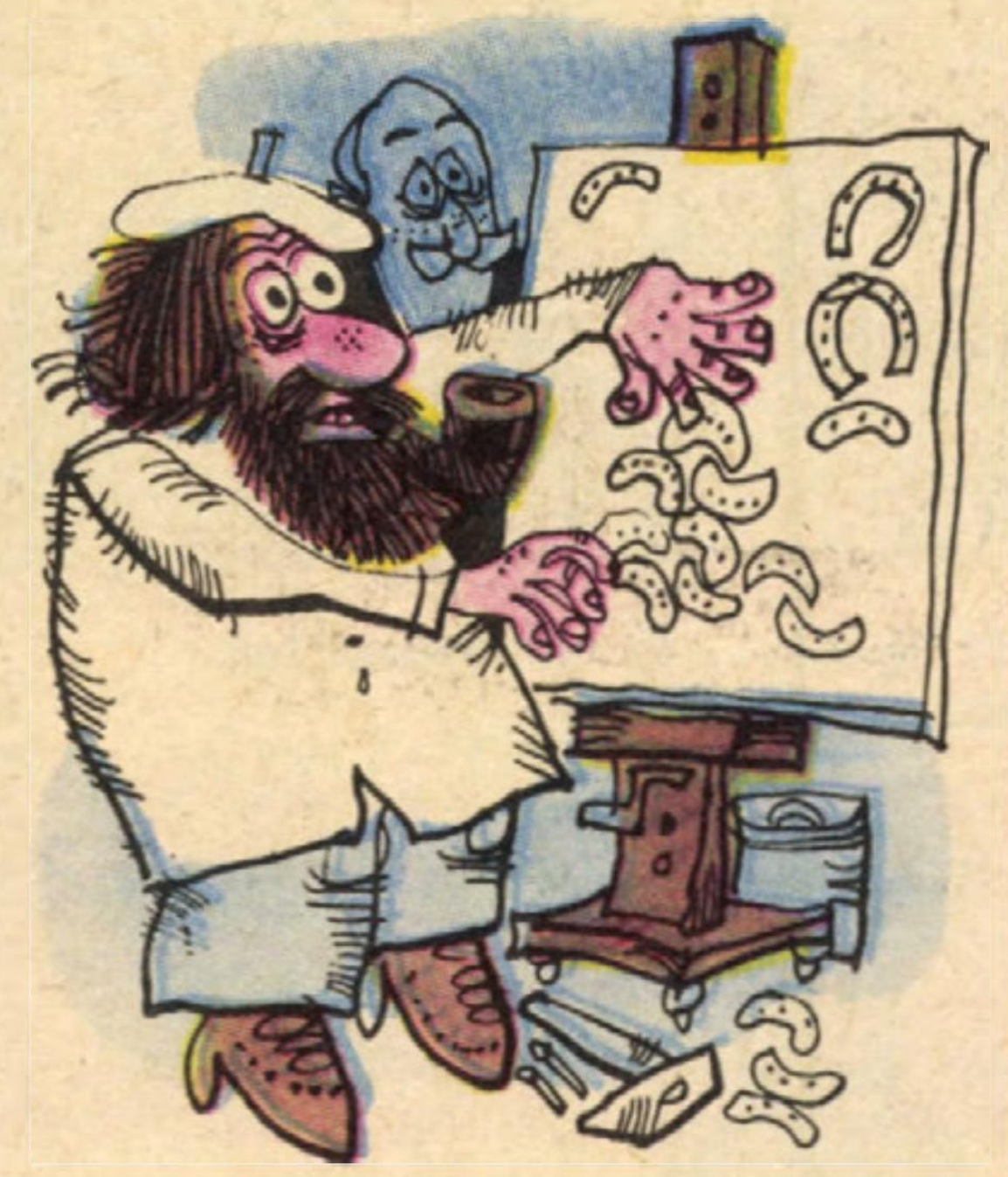

És nemcsak magát a vasat gyűjti, hanem minden rendű és rangú ábrázolatját is. Tehát, ha megpillant egy rajzot, képet, reklámot, amelyen látható a cipőn vagy a csizmán a patkó, azon nyomban kivágja, rendezi, iktatja. De tébolya, mely valóban nem ismer határt, odáig fajult, hogy nemcsak a patkóképeket és -ábrákat rakja el, hanem minden olyan szöveget is, ahol a szó előfordul.

A párizsi kiállítás egyik remeke az a kollázs, amelyet Raymond Queneau, az ismert író, Ingres hegedűjeként mívelt: egy Harlekinről van szó, akinek cipőtalp a kalpagja, kezében pedig cipőpatkóból készült virágcsokrot tart . . .

De miért „kutató" ez a nem mindennapi „művész"? Saját maga szerint az. Ugyanis a legutóbbi francia népszámláláson a „foglalkozás" rovatba azt írta: *chercheur.*

A cikk egyébként, amely beszámol „művészetéről", azzal a lapalji jegyzetben foglalt felhívással végződik, hogy „küldjetek neki, amit leltek". Cím: 62, rue Kleber, Levallois. Bár, mint sajnos köztudott, honi cipőiparunk, legalábbis egészében (az egész cipőre gondolok!) nem üti meg a világszínvonalat, ez az Agullo megérdemelné, hogy néhány magyar csizmapatkóval gyarapítsuk páratlan gyűjteményét. Ha nékem megvóna, én Ruzsa Sándor patkaját küldeném el néki!

Bajomi Lázár Endre

HUKK!

Három napig csuklott egyfolytában a rochesteri Robert E. Smith, amíg végre az orvosok segíteni tudtak rajta.

– Az én munkakörömben különösen kellemetlen az ilyesmi – mondta Smith.

Ő ugyanis az Amerikai Alkoholellenes Liga főnöke.

TÖRŐDJÜNK A PÁLYAKEZDŐ FIATALOKKAL

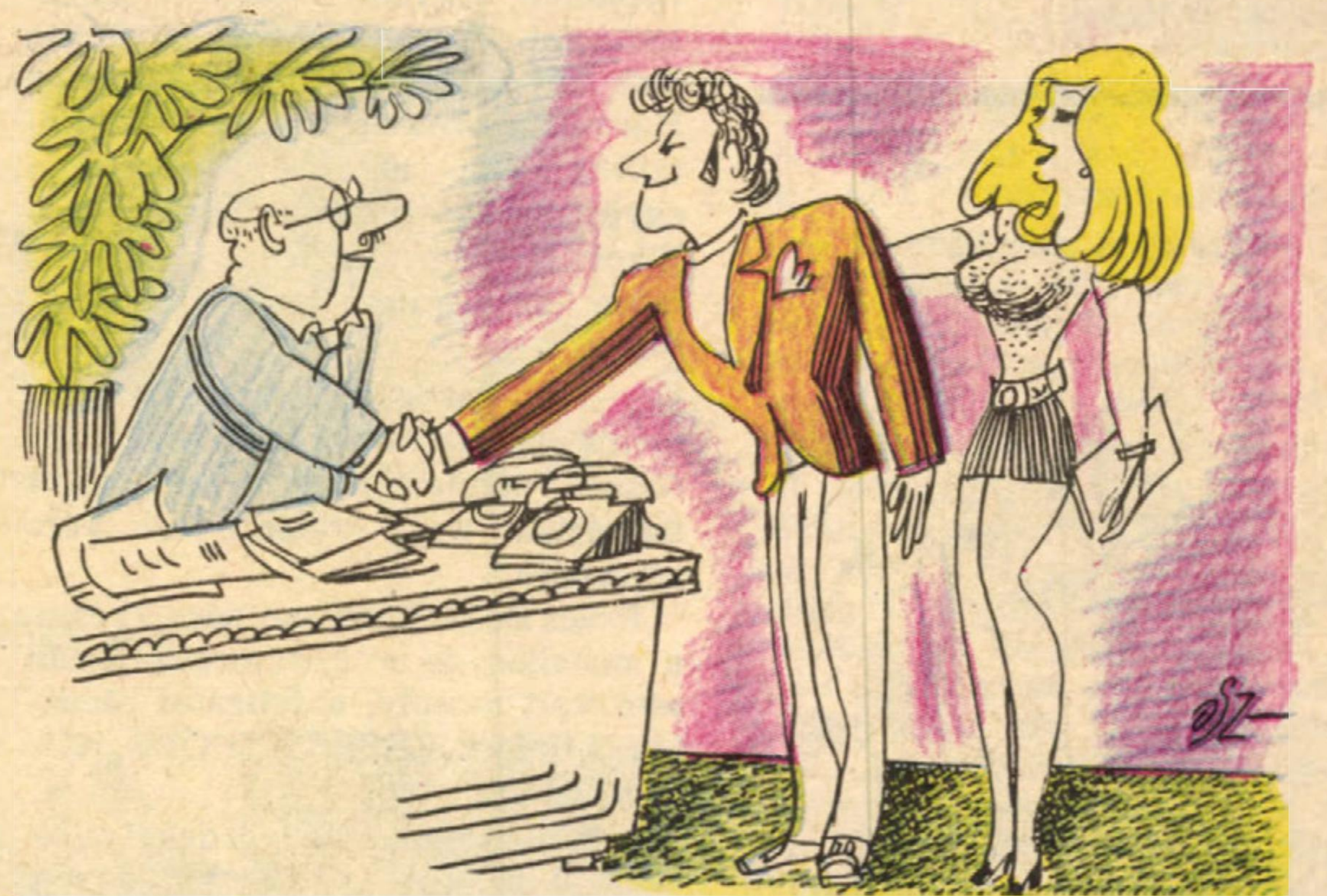

– Bízza rám, igazgató kartárs, majd én foglalkozom vele!

ŐSZINTE ESKÜVŐI KÉP

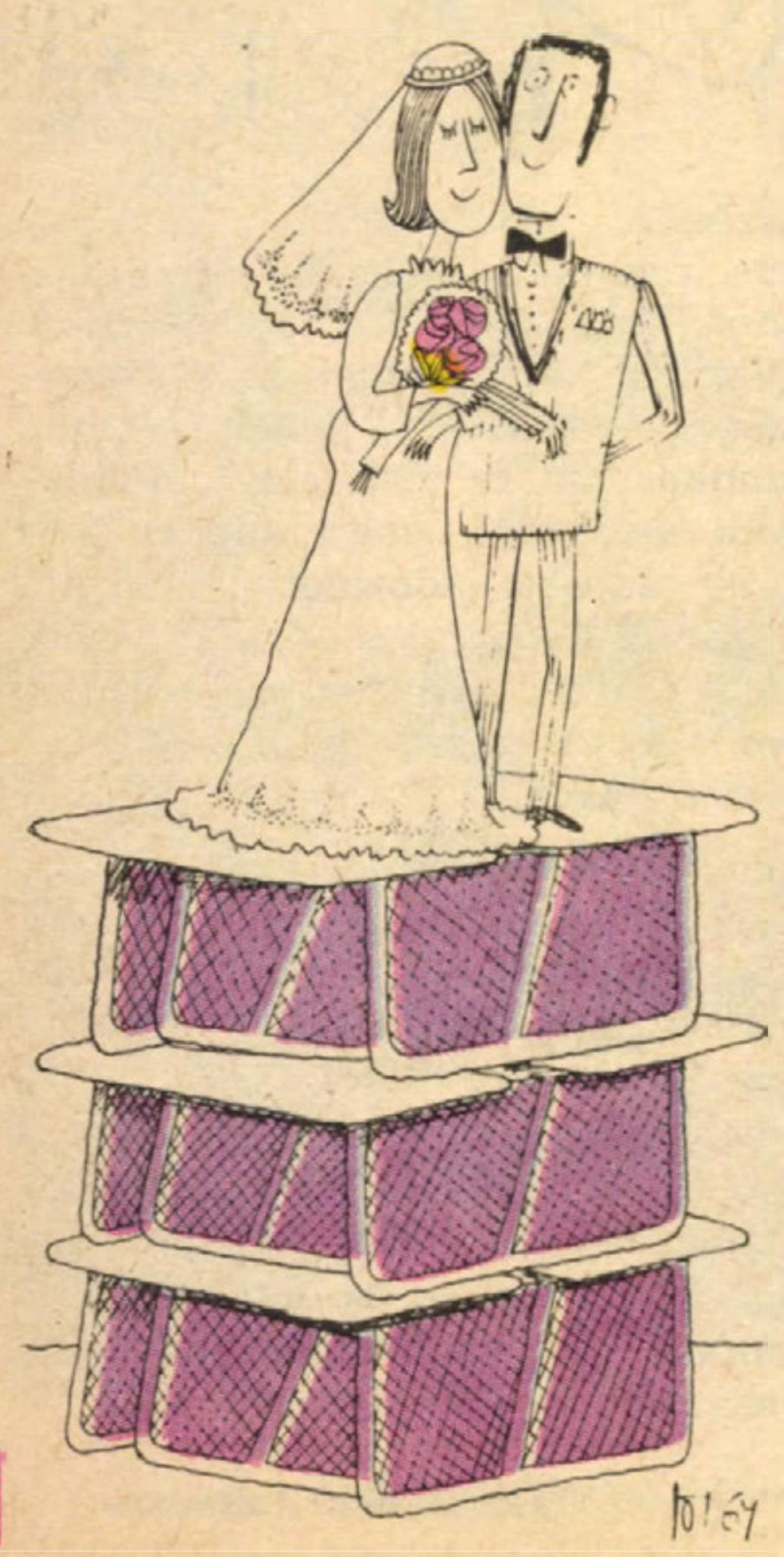

ELÉGEDETT ÖRÖMSZÜLŐK

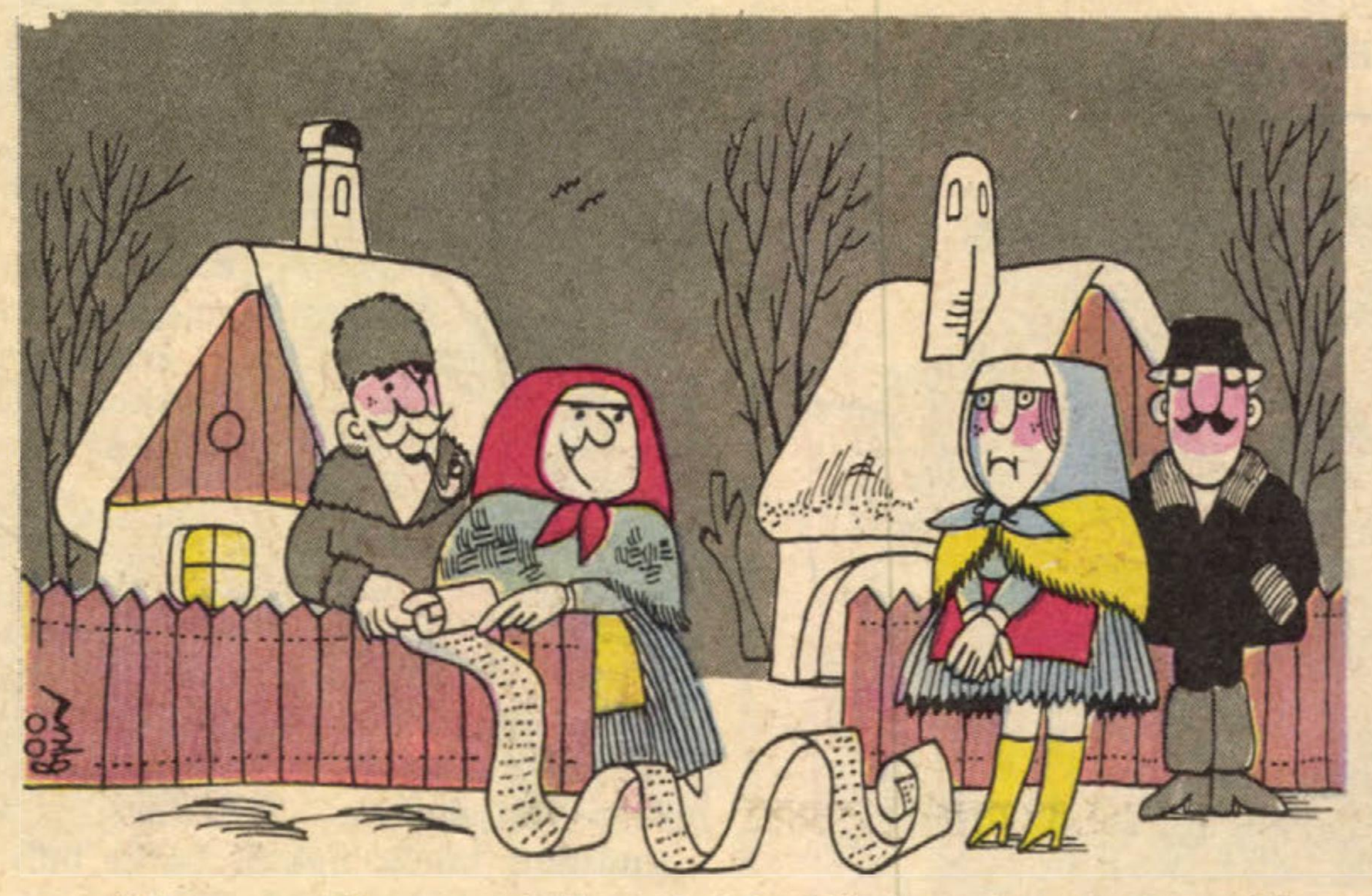

– Ebben az évben a mi lányunk lakodalmán volt a leghosszabb az étlap . . .

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
HOGYAN KÉPZELIK A TELJES GÉPESÍTÉST?

Tót Gyula:

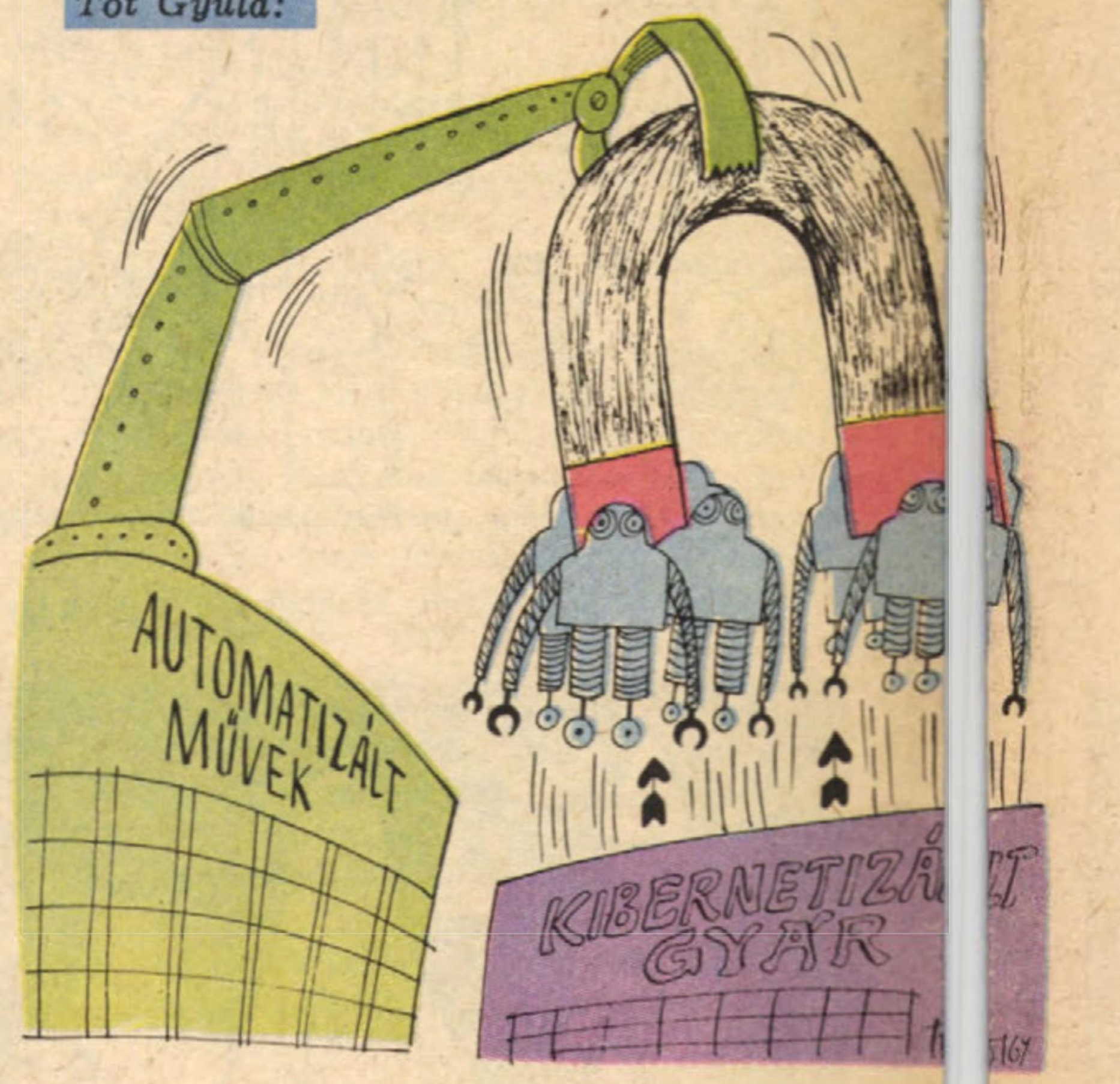

– Akkor is lesz munkaerőcsábítás . . .

Brenner György:

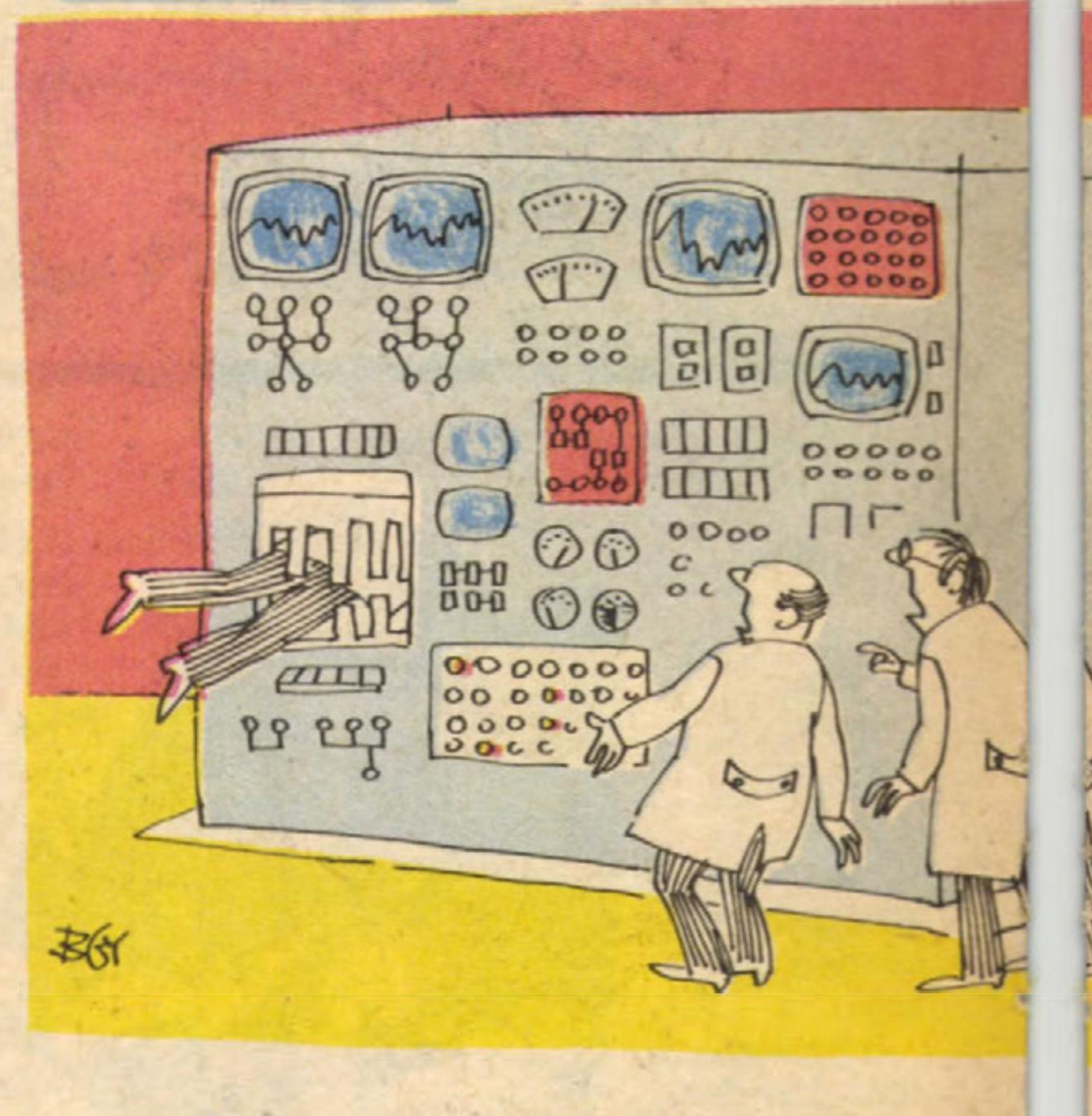

– Ezen a héten már a harmadik matematikust táplálja be magának.

Takács Imre:

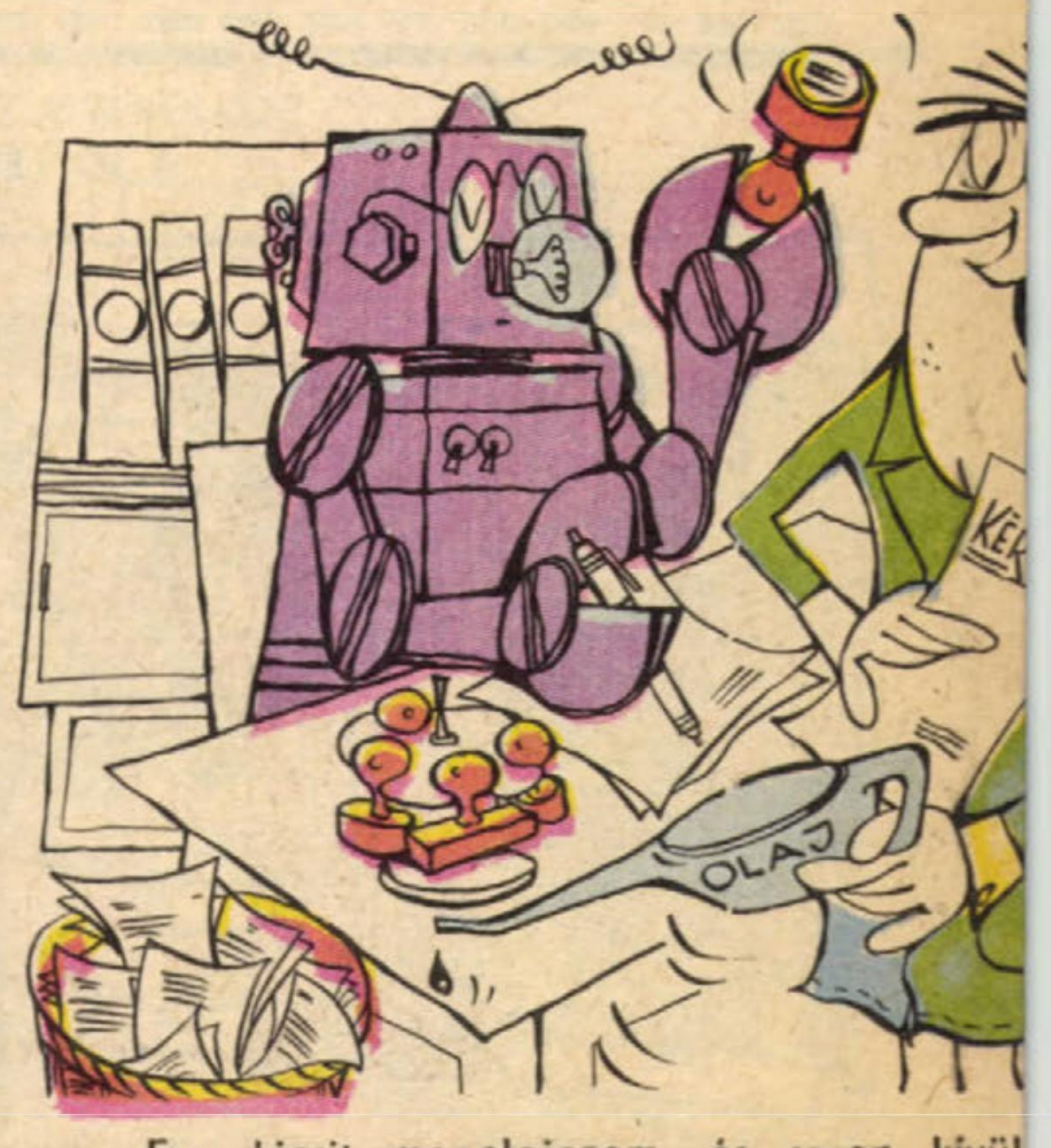

– Egy kicsit megolajozom, és soron kívül elintézi!

Szűr-Szabó József:

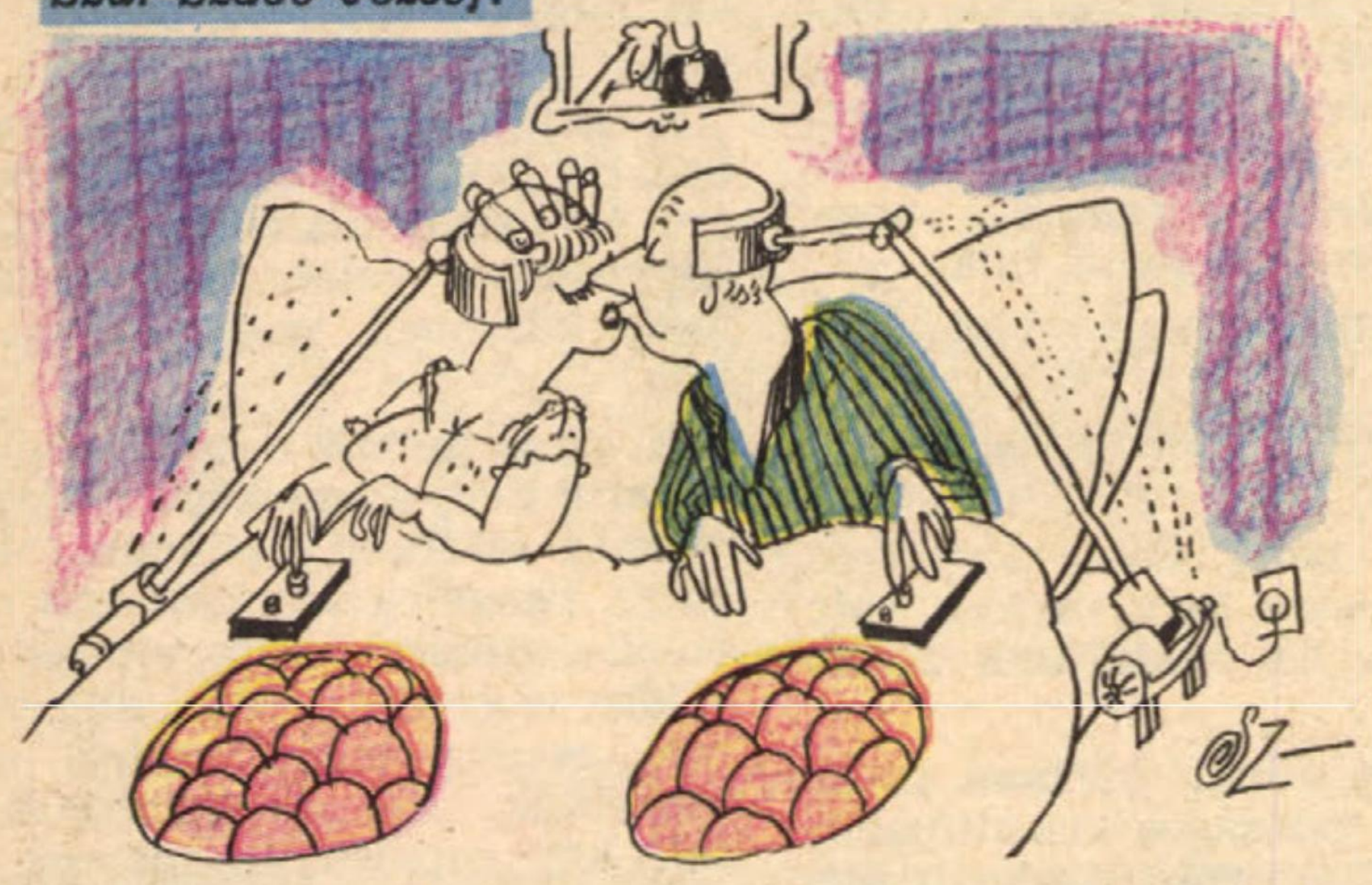

– Esti puszigép, 25 éves házassági jubileumra.

Fülöp György:

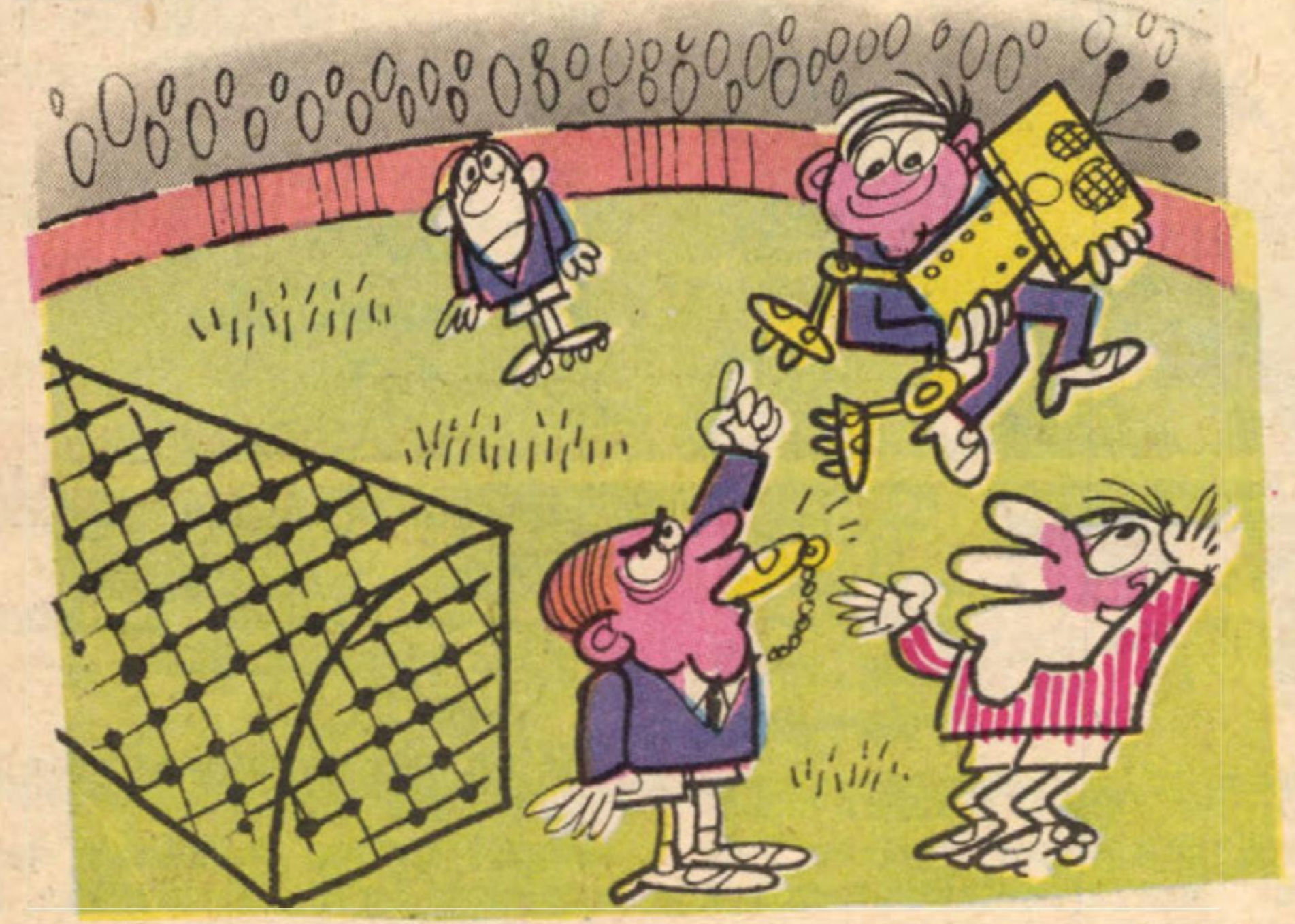

– Megítélték a 11-est, hozzák gyorsan a robotot!

Erdei Sándor:

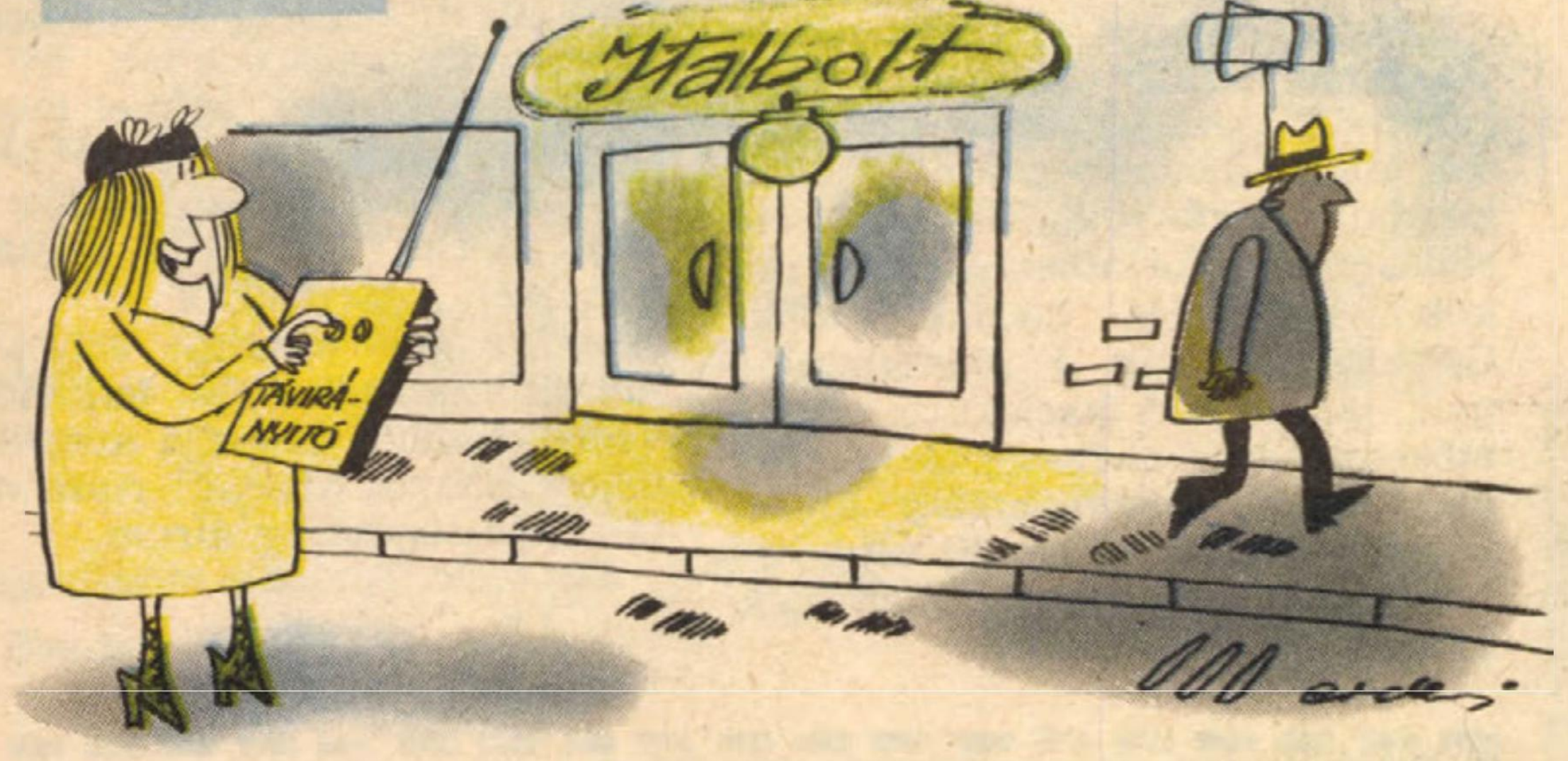

– Az alkohol elleni küzdelmet is segítik majd a gépek.

Balázs-Piri Balázs:

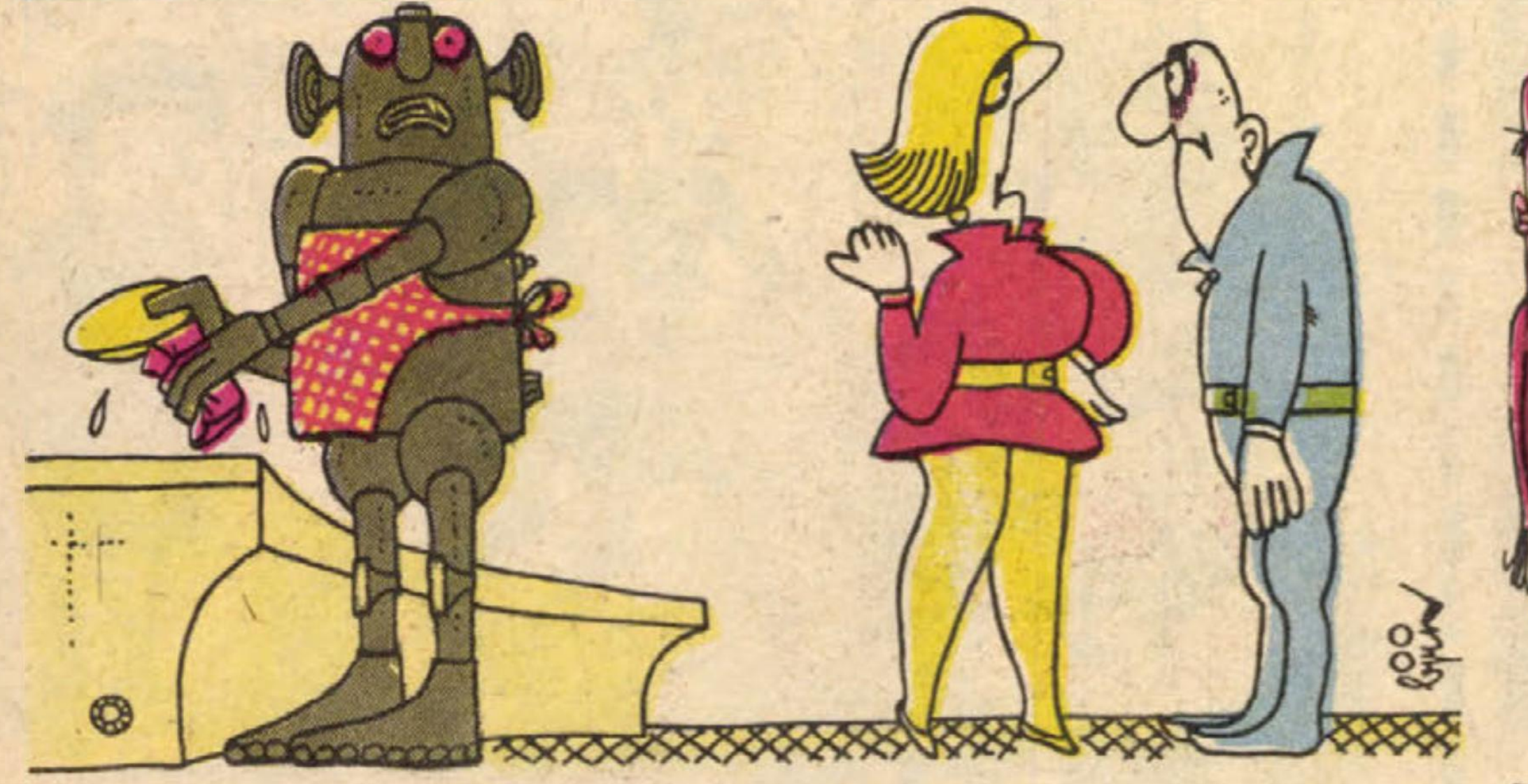

– Remekül ellátja a náztartást, de nem lehet kibírni, hogy órákig mesél a tervezőintézetről, ahol született . . .

Hegedűs István:

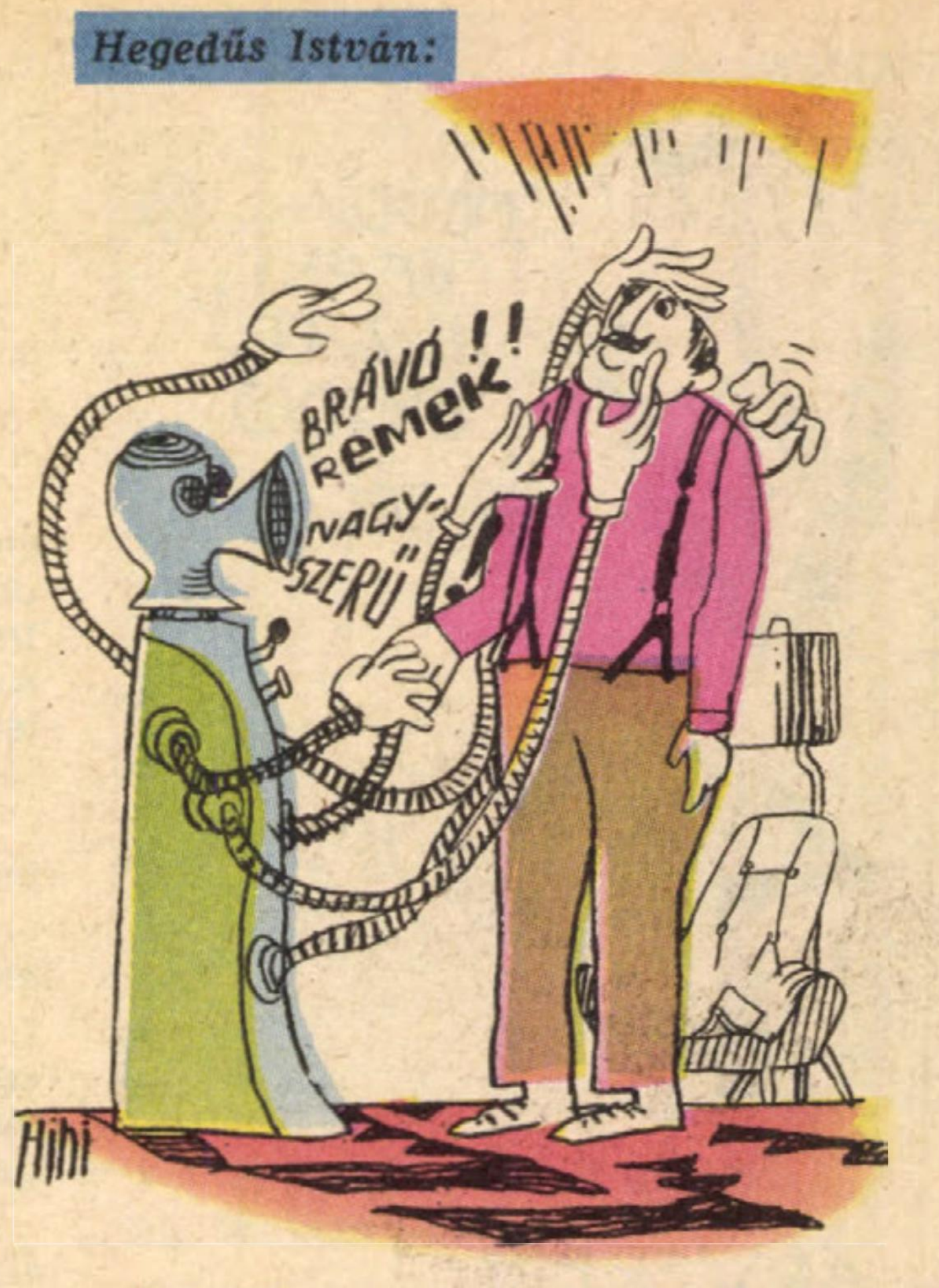

– Például: az elmaradt sikerélményeket egy otthoni cirógatógép biztosítaná.

Dallos Jenő:

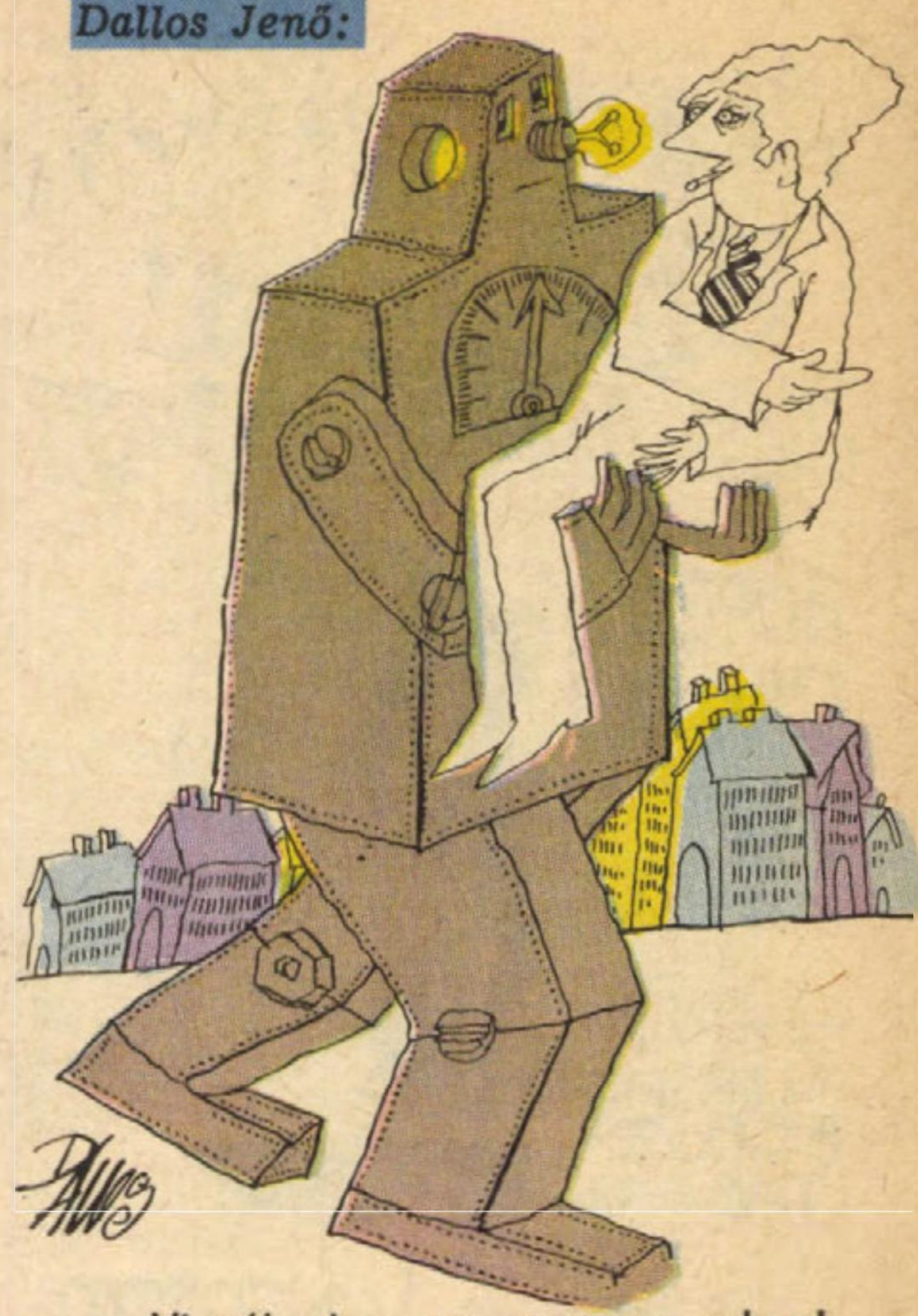

– Vigyél el a menyasszonyomhoz!

Endrődi István:

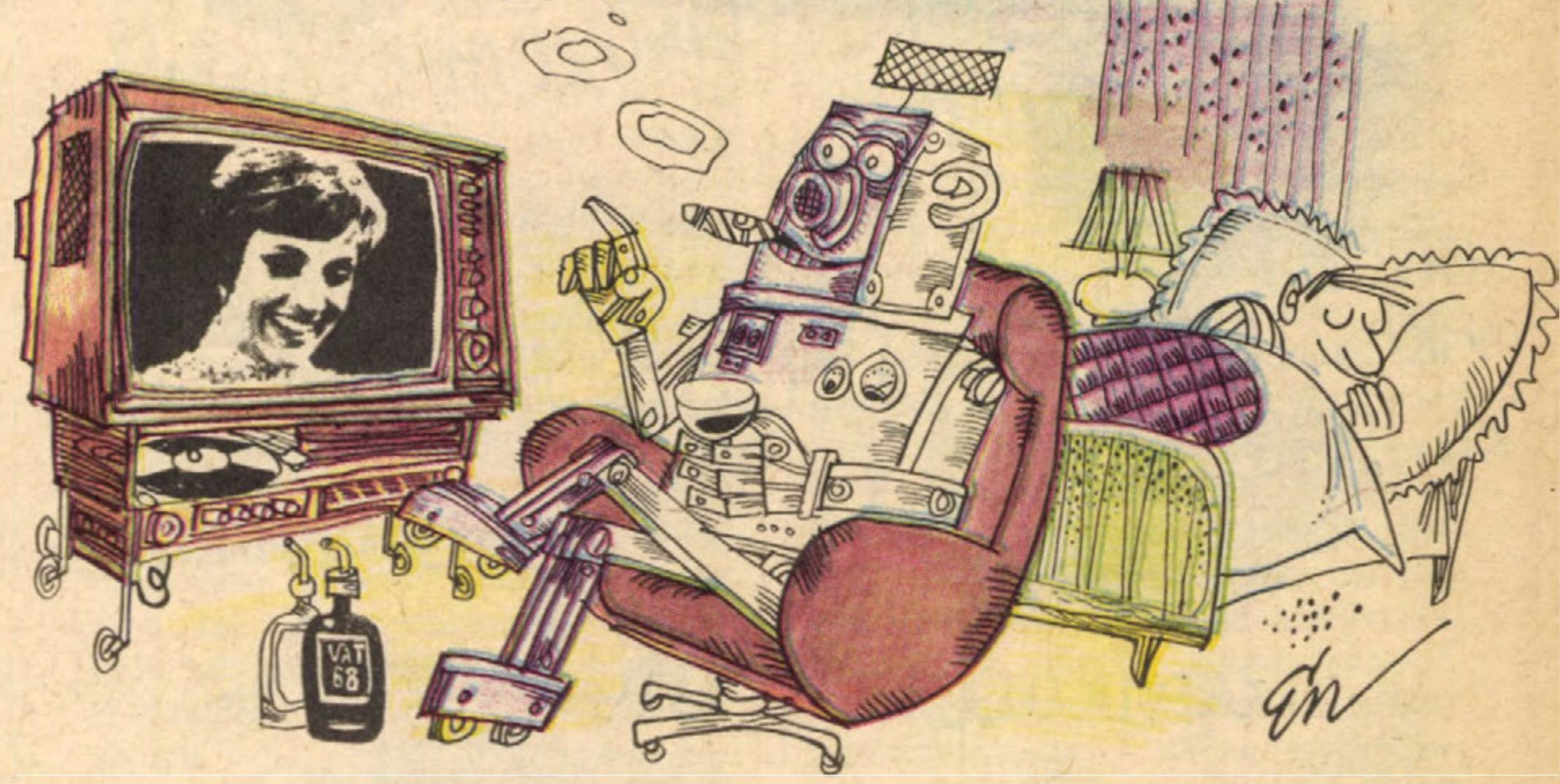

– Gép fog helyettem inni, dohányozni, tévét nézni és én nyugodtan alhatok!

Sajdik Ferenc:

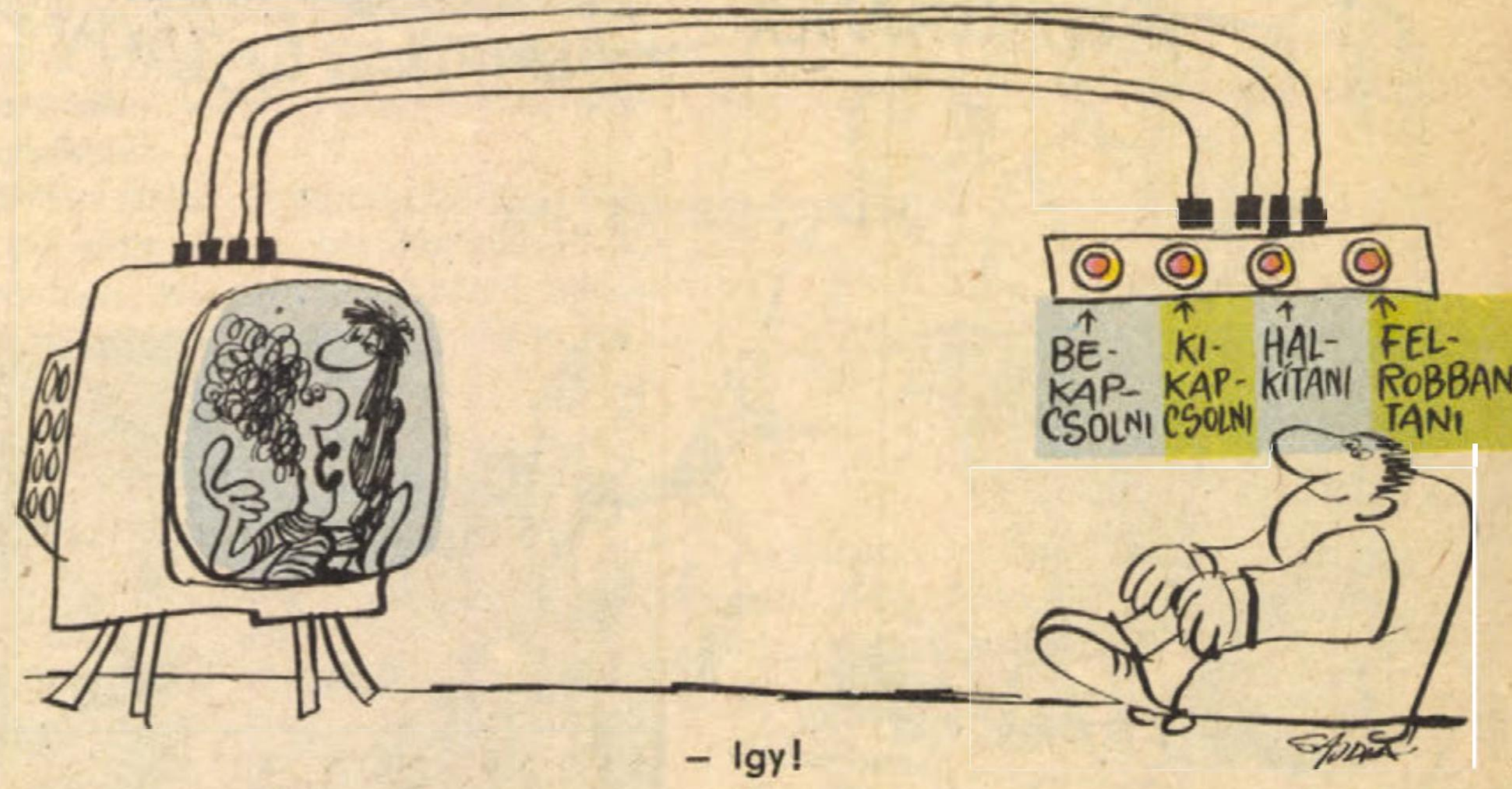

– Igy!

Barát József:

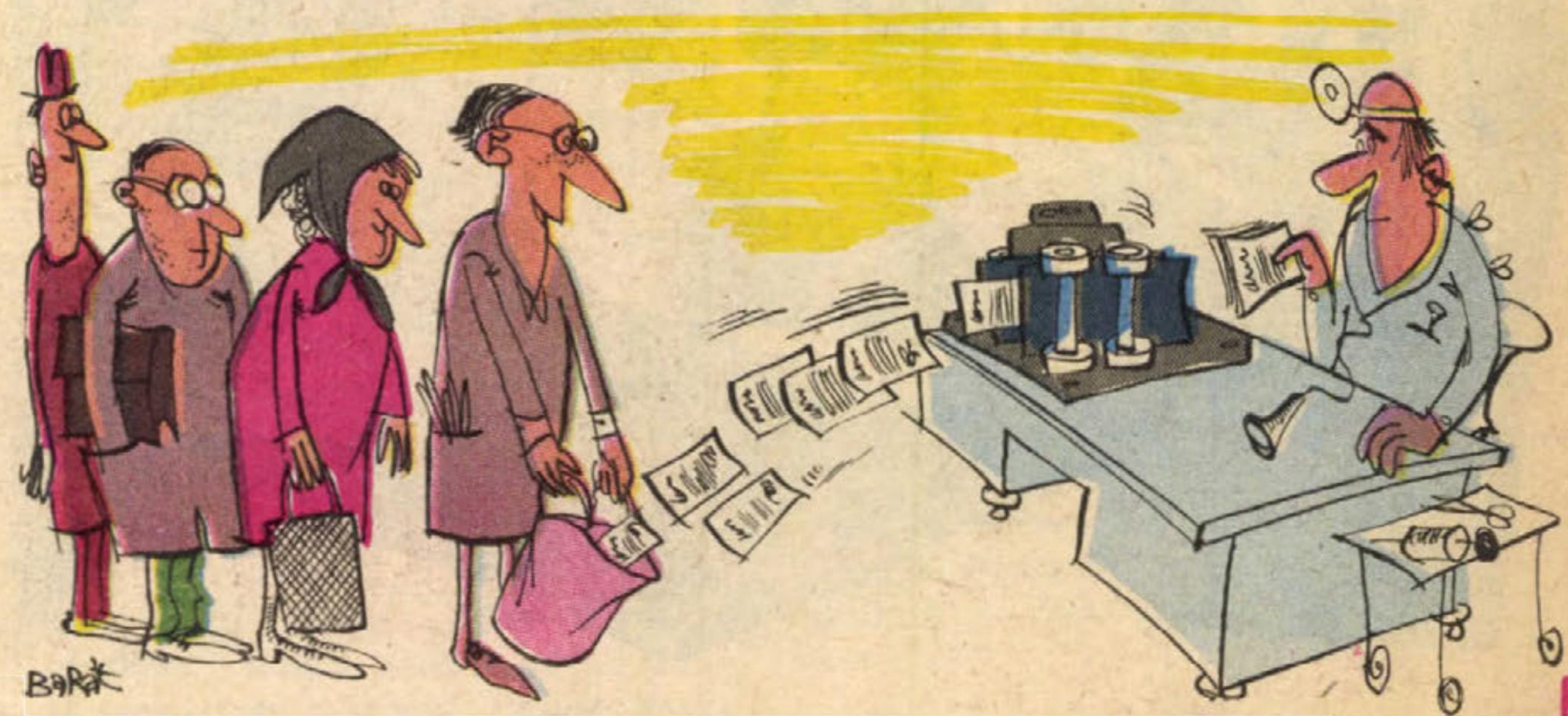

– Az SZTK-ban bevezetik a receptíró automatát.

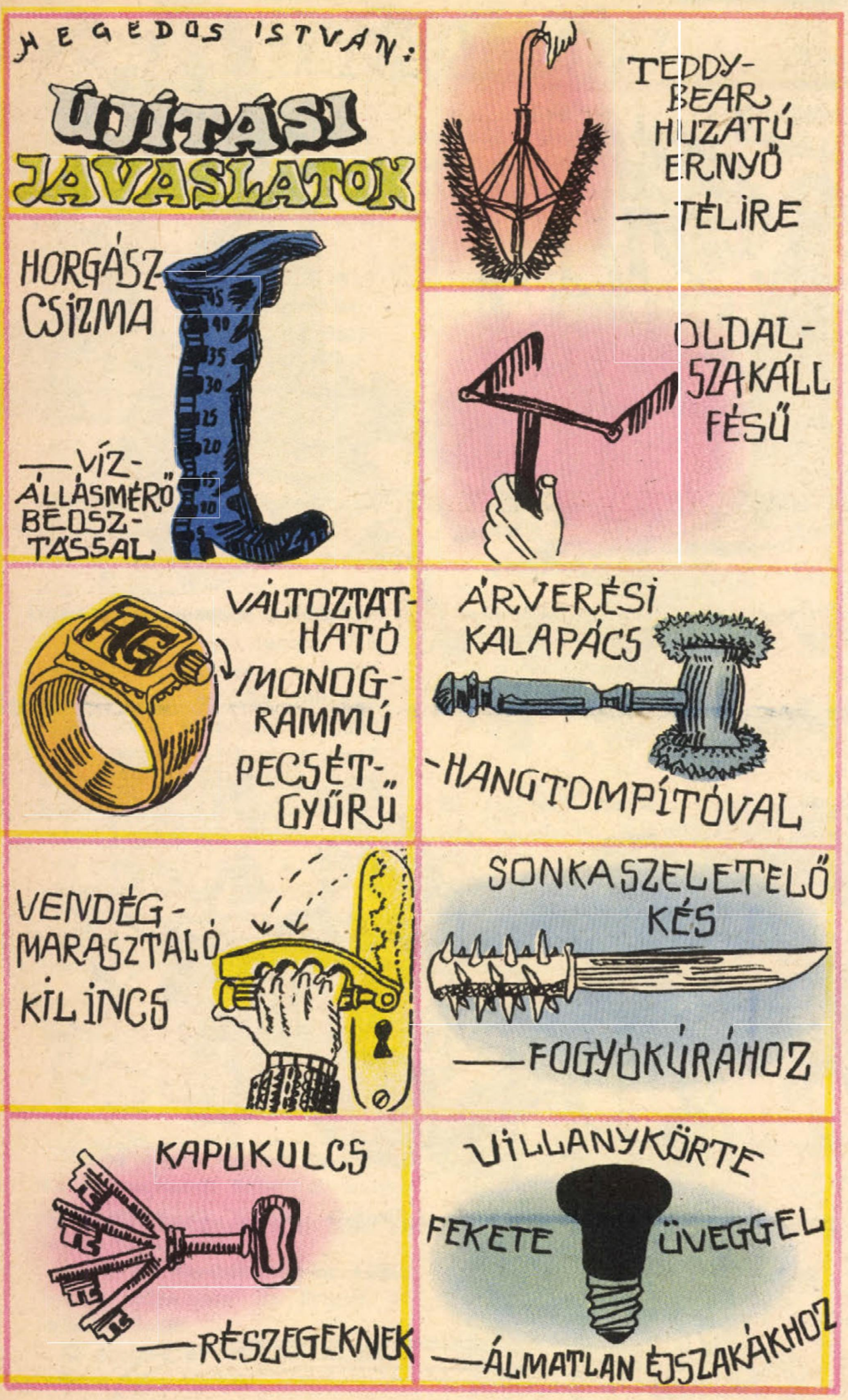
HEGEDŰS ISTVÁN:
ÚJÍTÁSI JAVASLATOK
TEDDY-BEAR HUZATÚ ERNYŐ
— TÉLIRE
HORGÁSZCSIZMA
— VÍZÁLLÁSMÉRŐ BEOSZTÁSSAL
45
40
35
30
25
20
15
10
5
OLDALSZAKÁLL FÉSŰ
VÁLTOZTATHATÓ MONOGRAMMÚ PECSÉTGYŰRŰ
HG
ÁRVERÉSI KALAPÁCS
— HANGTOMPÍTÓVAL
VENDÉGMARASZTALÓ KILINCS
SONKASZELETELŐ KÉS
— FOGYÓKÚRÁHOZ
KAPUKULCS
— RÉSZEGEKNEK
VILLANYKÖRTE FEKETE ÜVEGGEL
— ÁLMATLAN ÉJSZAKÁKHOZ

LELKIISMERETES APA

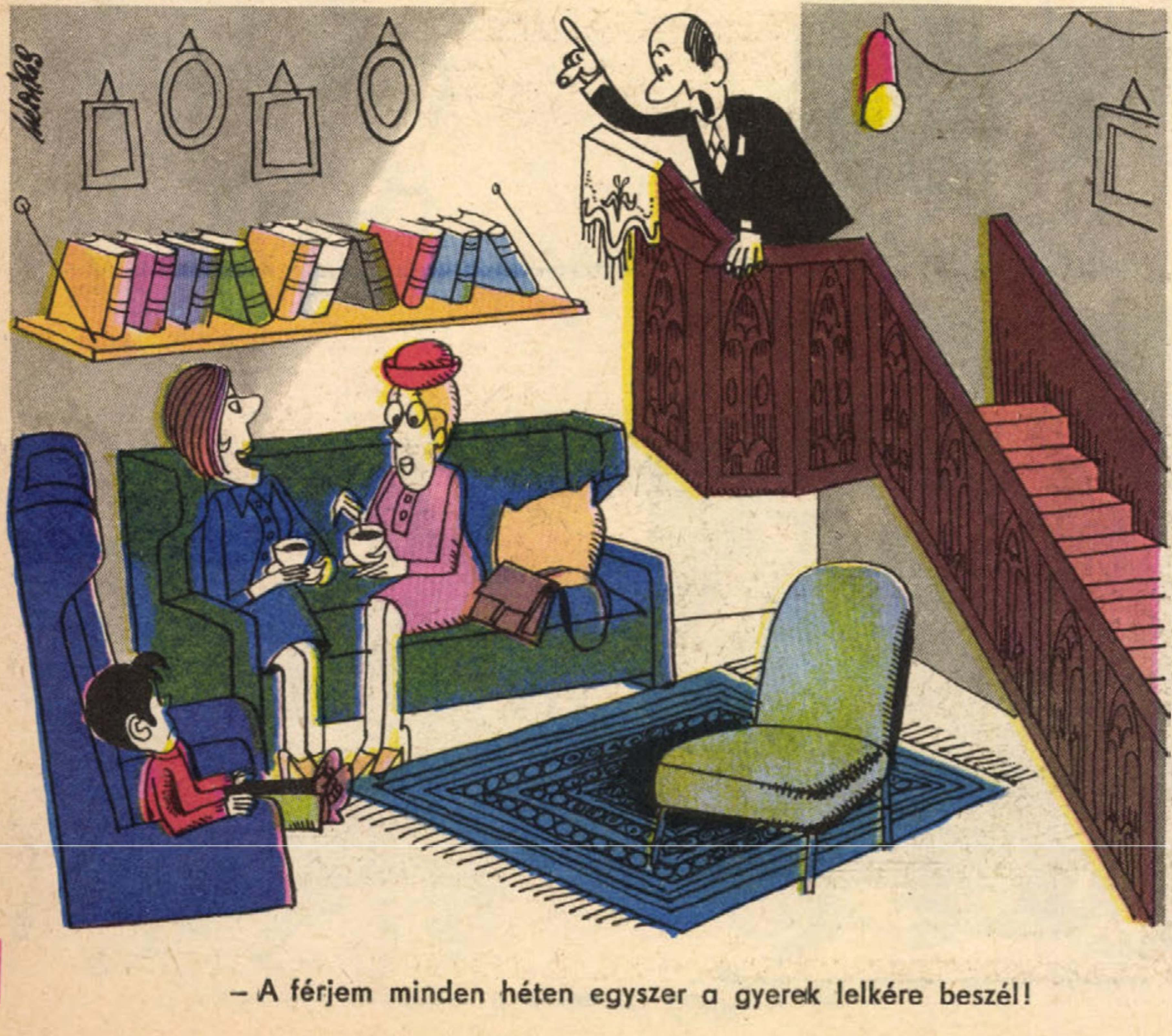

– A férjem minden héten egyszer a gyerek lelkére beszél!

Törperiport – törpe ügyben

Lipthay utca Budán, a Margithíd mellett mindjárt balra. Másutt már nem gyártják, nem árusítják, kertitörpéért le kell menni a pincébe. Információért annál is mélyebbre. Az ember viccelődni próbál, feltételes refleksz, megszokta, hogy törpeügyben viccelődni illik.

— Nos, milyen volt az idei törpetermés?

A hölgy felemeli a kezét és megrémül.

— Nem, nem, nem, törpékről egy szót sem. Elég bajom volt már velük. Ne beszéljünk kertitörpékről.

Pedig ott állnak hárman is az állványon, valóságos kis ultiparti, pirosan, kéken, zölden, eszemadta fényesen, barlangvasúti pompában, kicsi törpe, nagy törpe, peckes törpe, görbe törpe...

— Hát akkor miről?

— Talán a mennyezetrózsákról.

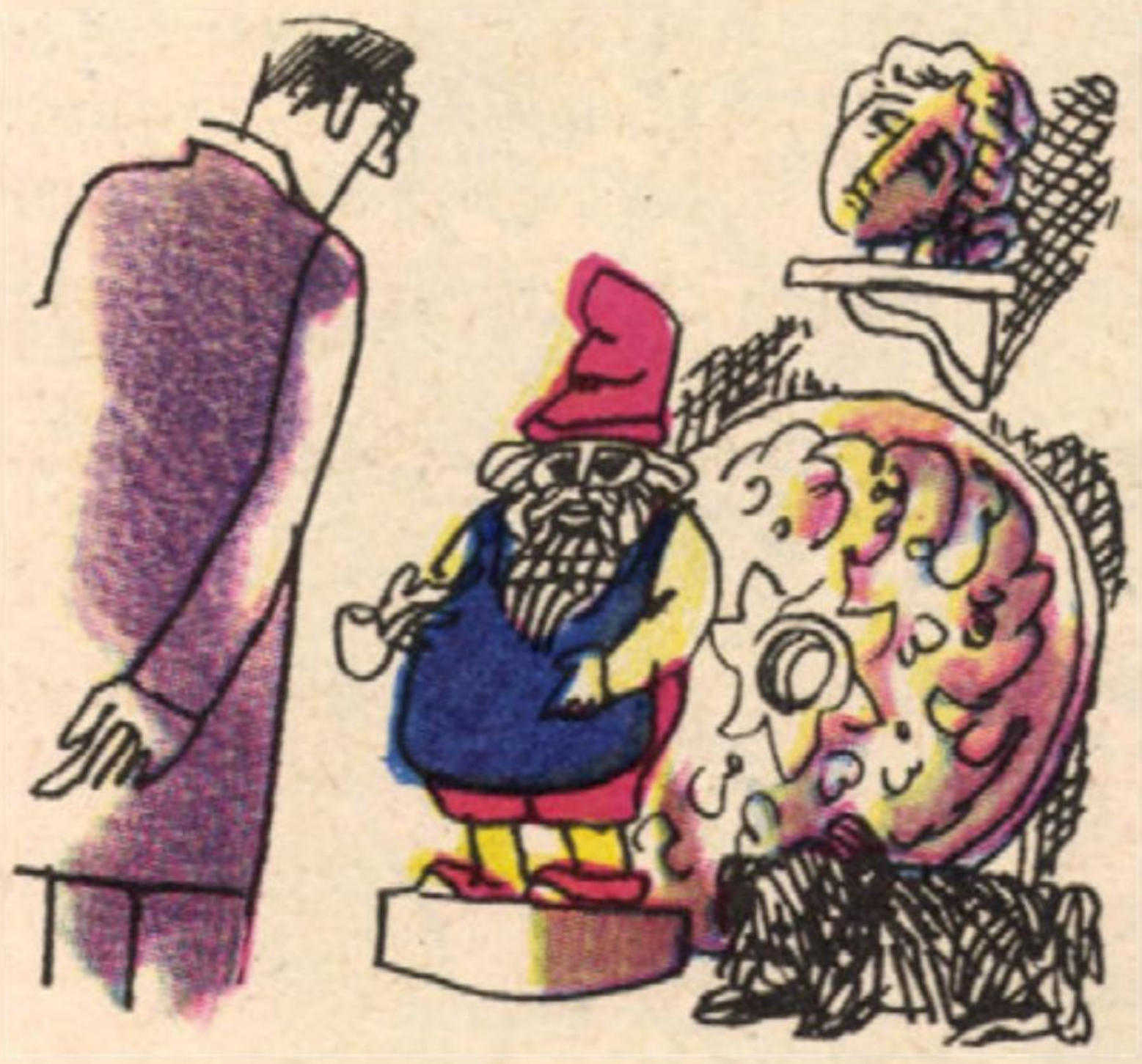

— Jó, beszéljünk a mennyezetrózsákról. Hát akkor: milyen volt az idei mennyezetrózsatermés?

— Gyengécske. Alig viszik. Modern lakásba tán nem is igen megy. Alacsony a szoba, a lakó beveri a fejét a gipszrózsába. Néha a filmesek. Ha gyorsan kell...

Ezzel a mennyezetrózsák témáját kimerítettük. Vannak a pincében klasszikus szobormásolatok, nagy, dickensi zsúfoltságban, kandallópárkányok, díszlécek, cirádás ajtók, korintoszi kacsok, rokokó kunkorok, barokk indák. Gipszvénusz súg a gipszappolónak, gipszdávid kacsint a gipszmózesra és rettenetesen fázik, csupa libabőr a töméntelen gipsz. Kinn csorog az eresz, de a pincében masszív tél van — talán még nyáron is.

A törpék nem fáznak. Csak állnak, pipáznak és vigyorognak, de törpékről egy szót sem, a törpékkel rengeteg baj van, gonosz törpék.

A hölgy egyedül van a pincében. Szobrászmester a hölgy, hosszú és tisztes családi ipar utolsó képviselője, valahol a nyugdíjhatár küszöbén, vagy tán azon is túl.

A gipsz persze nehéz és hideg, keverni kell, dömöckölni kell, formázni, szárítani, pingálni, lakkozni, rengeteg mindent kell művelni a gipsszel, amíg vénusz lesz belőle, vagy rózsa, amit alig visznek, esetleg törpe, amiről nem beszélünk. Két vaskályha kuksol, két rozsdás és morcos kis pulikutya, régvolt parazsakról álmodnak. Nem az a fajta ipar ez, amelynek művelője villasort építtet Siófokon, vagy ezüstszürke Jaguárokon száguldozik a rendelésekért.

A második óra közepén beesik egy kuncsaft, mit ád az ég, törpét óhajt.

— Na jó, de nekem ezek túl színesek. Nincs törpében valami diszkrétebb?

Mély felháborodás.

— De kérem, egy törpe az színes!

— Igeen? Hát akkor lesz szíves a pipásból egyet. Hu, de fene súlya van.

— Muszáj kérem, különben az első kis szél feldönti.

— Jaaa?!

Ki az, aki manapság még kerti törpét akar vásárolni?

Fiatal orvos, mókának szánja, meg akar lepni valakit. Fix, hogy sikerül. Szabad a nevét?

— Isten őrizz. Nem lenne életem...

Jóságos ég, miért ez a törpe-allergia? Nyugaton törpe-reneszansz van, Strauss-törpéket öntenek és Barzel-törpéket öntenek, na tessék, a végén még eszmei mondanivalót is próbálnak a törpébe magyarázni, ami persze túlzás. Nekem speciel elég, hogy bambácskák ezek a törpék.

— Törpék mindig voltak és mindig lesznek! — lelkendezik végre a hölgy és ezt a megállapítást, bizonyos közéleti rutin alapján, készségesen aláírom.

De ezek legalább mosolyognak!

Peterdi Pál

NEHÉZ GYEREKKOR

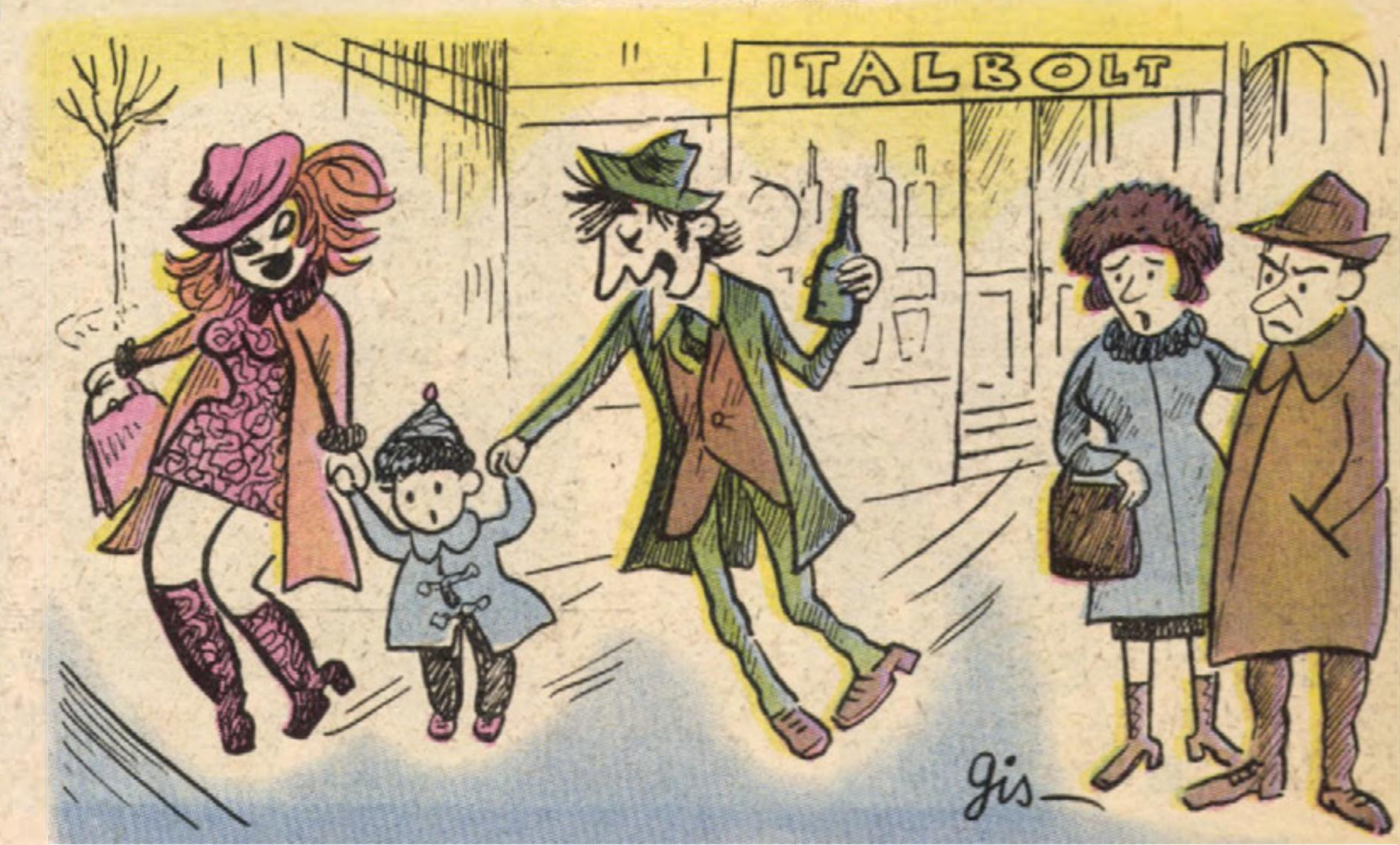

— Sajnos, a gyerek rossz társaságba keveredett. Mindig a szüleivel látom...

SZÜNET

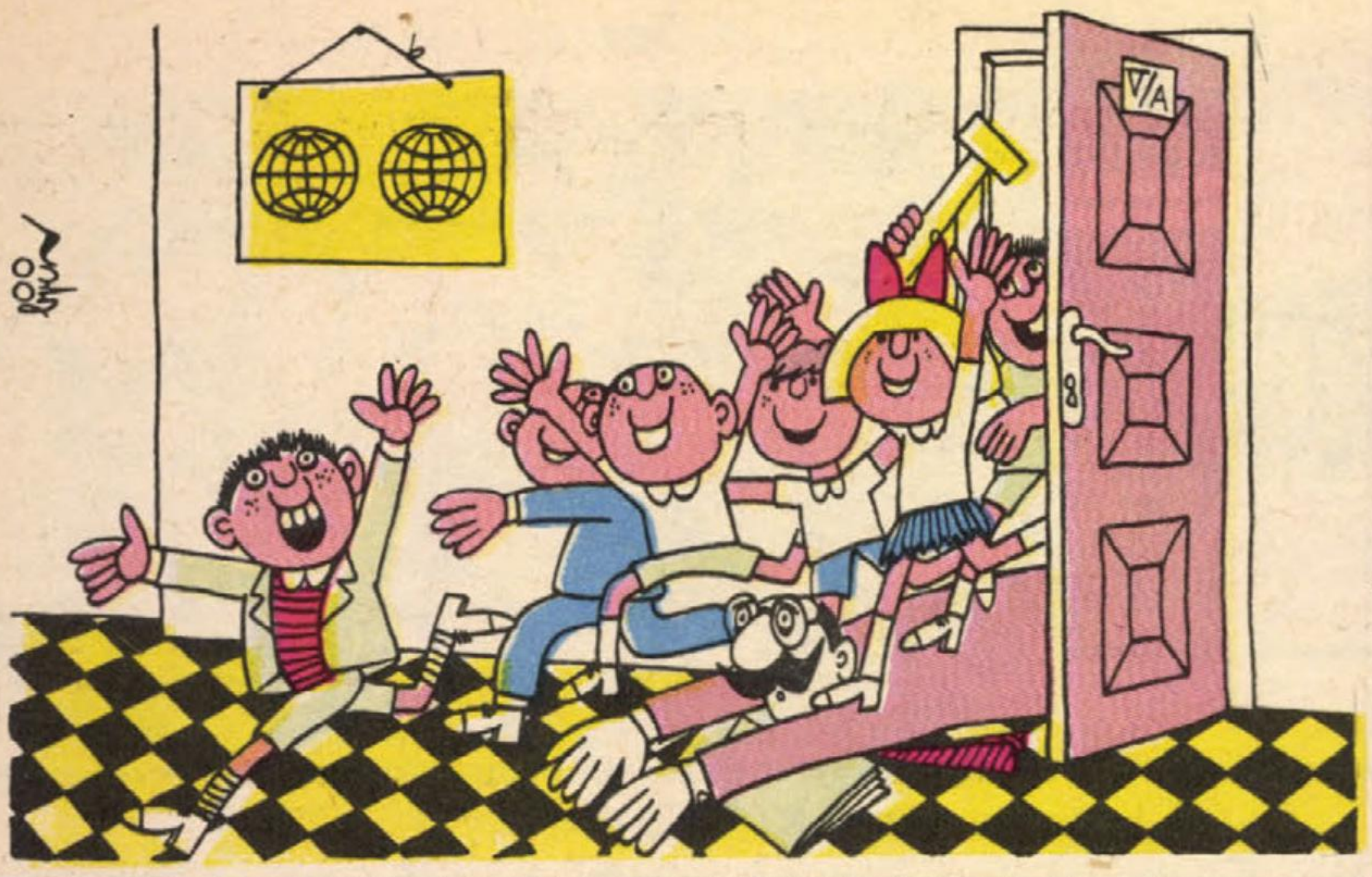

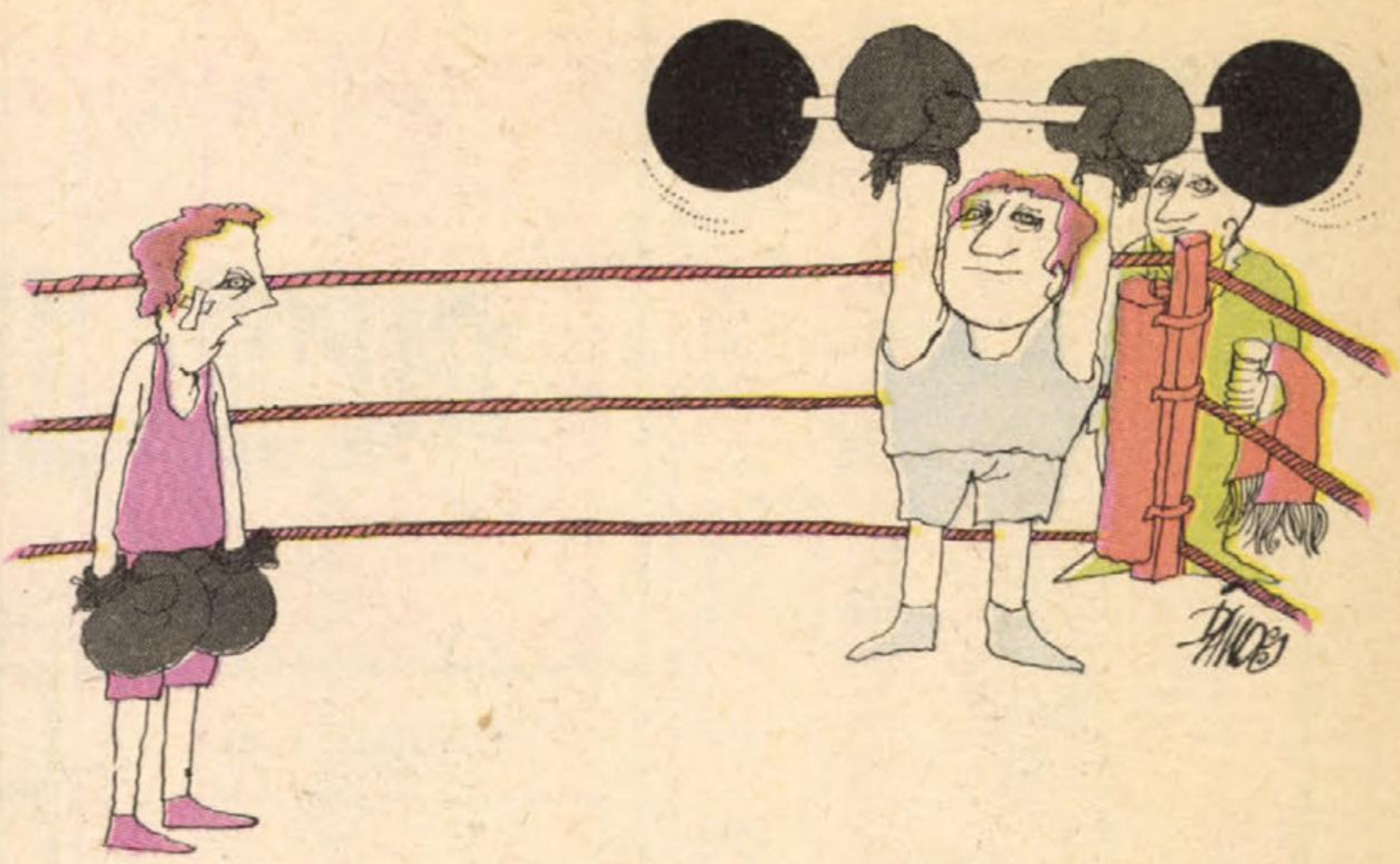

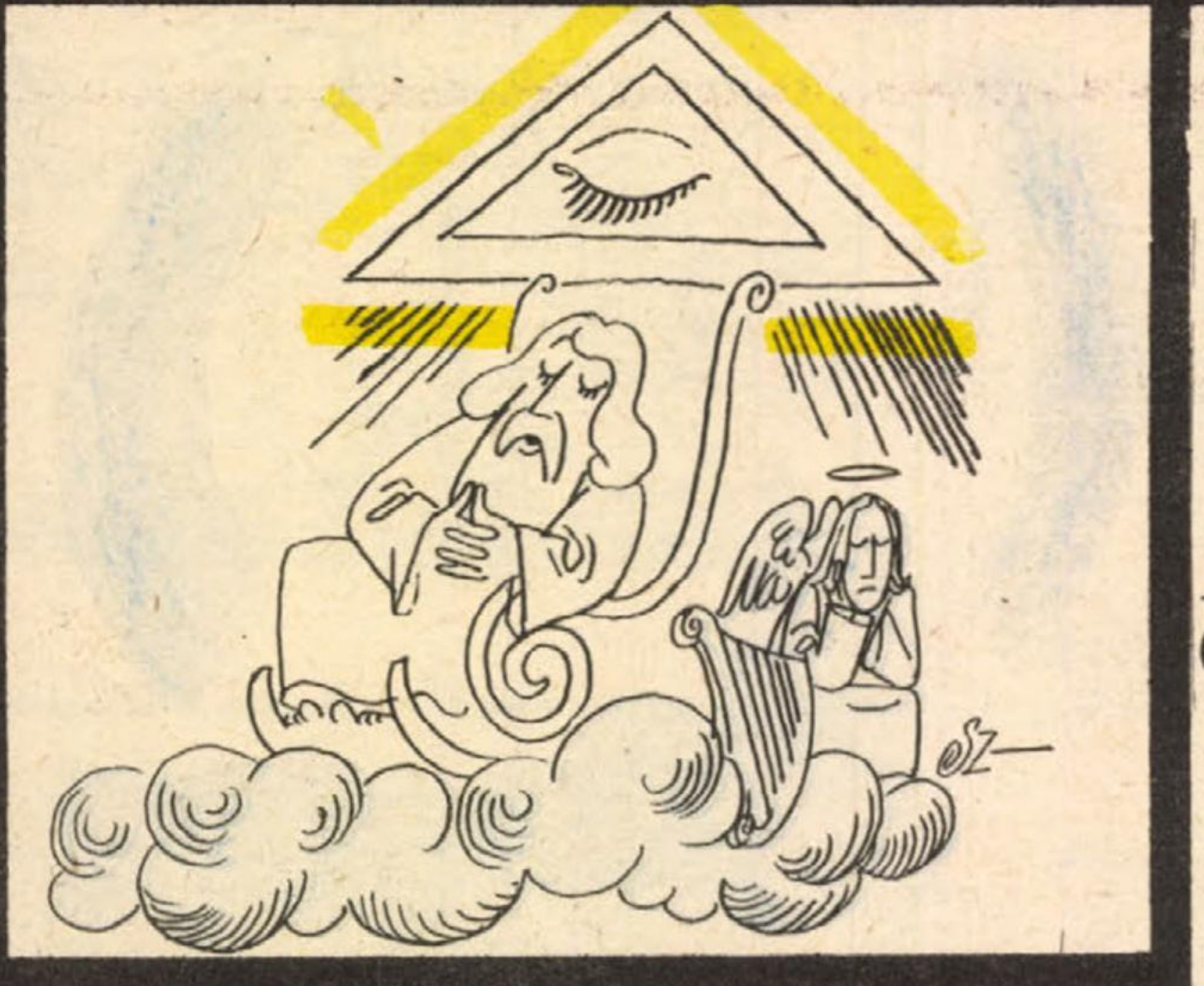

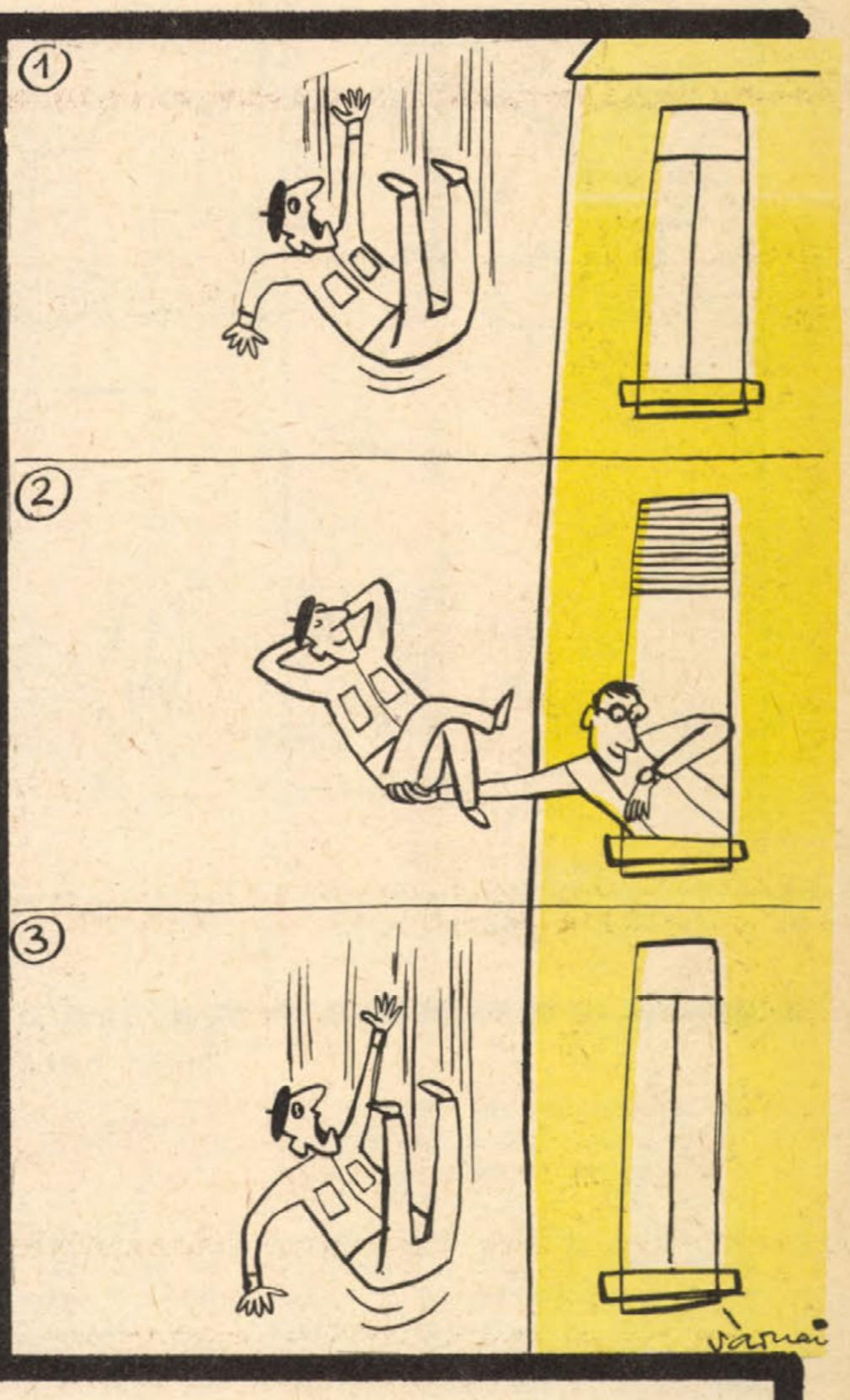

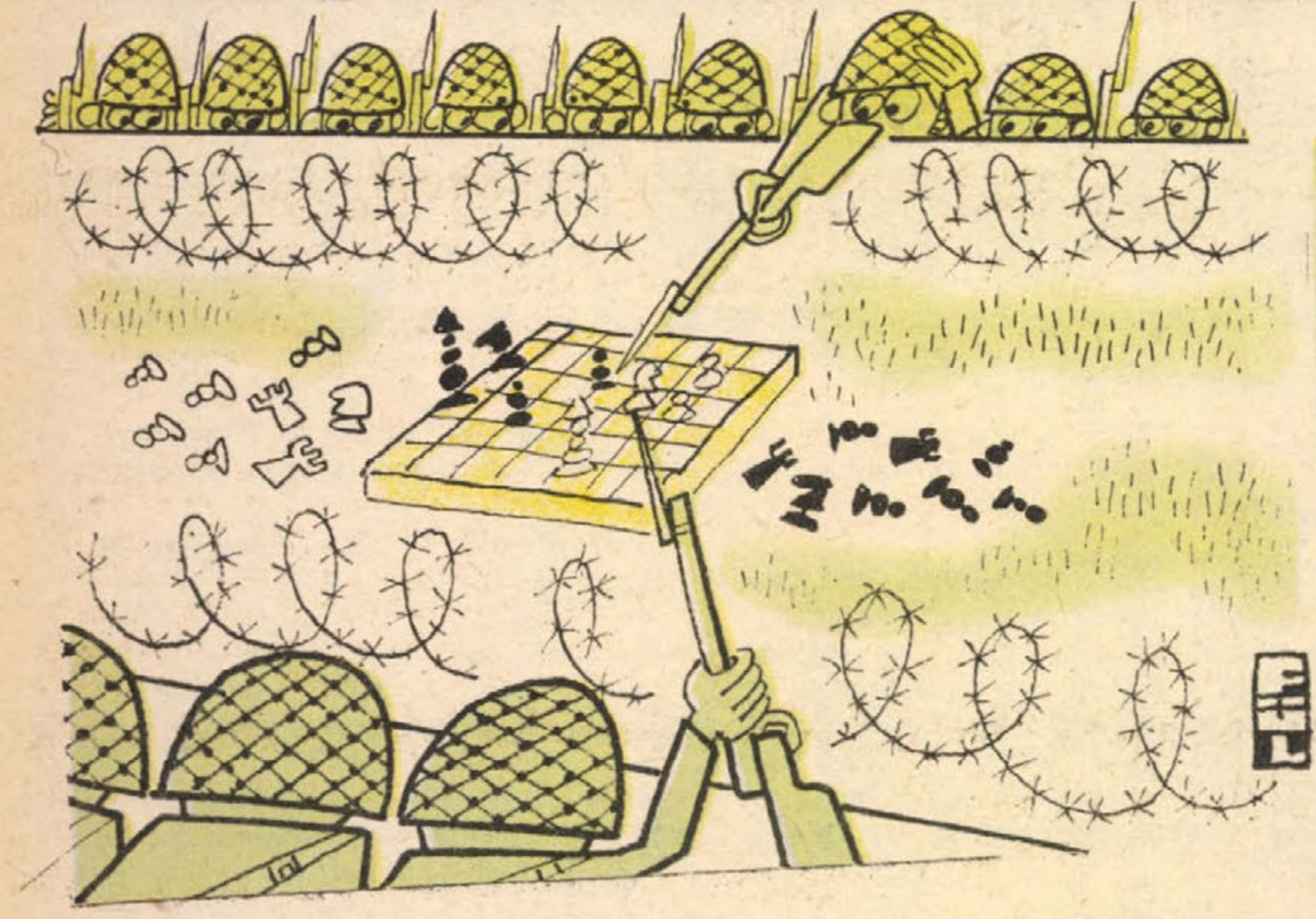

BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
SZÜR-SZABÓ,
FÜLÖP,
VÁRNAI,
BRENNER,
SAJDIK

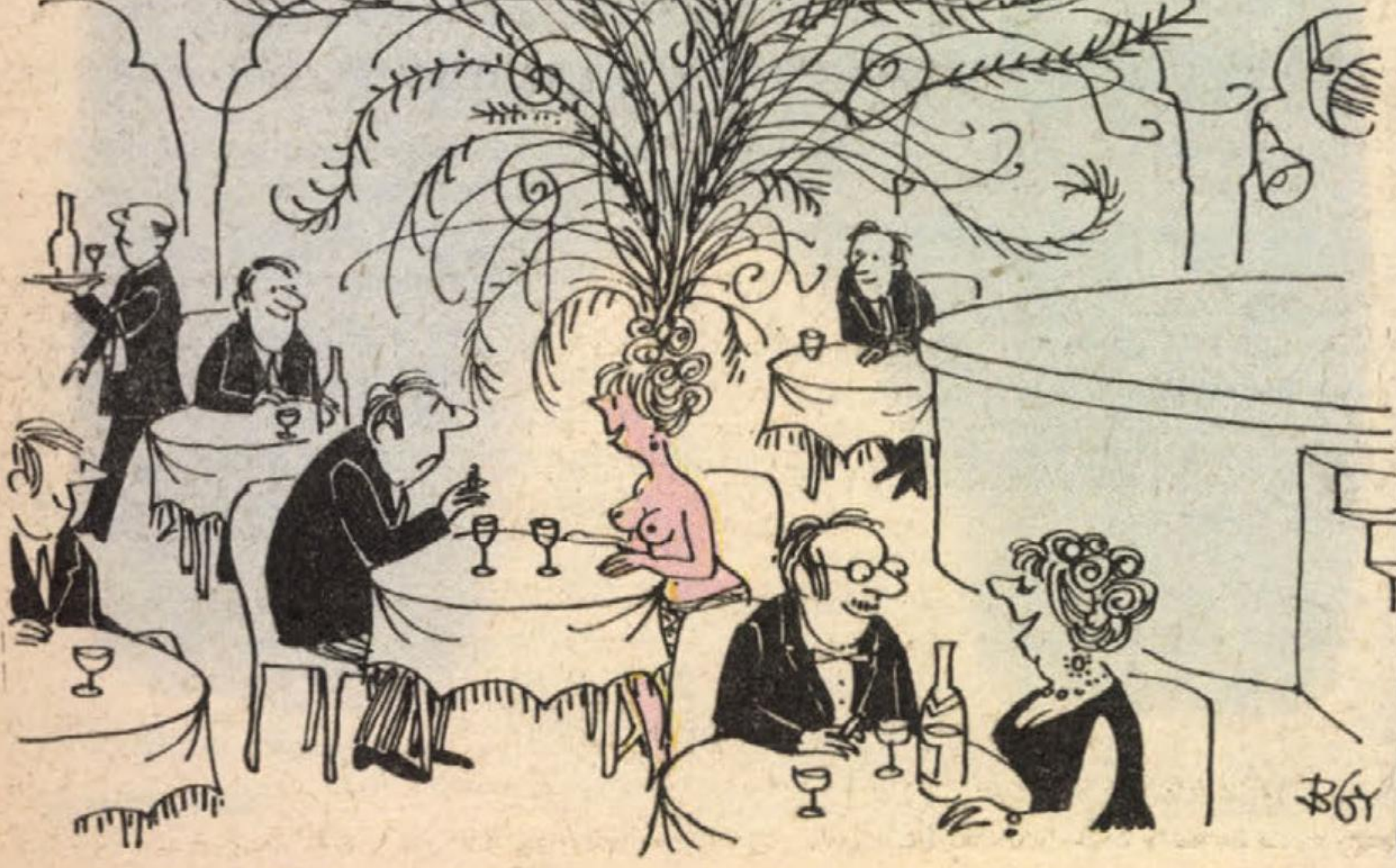

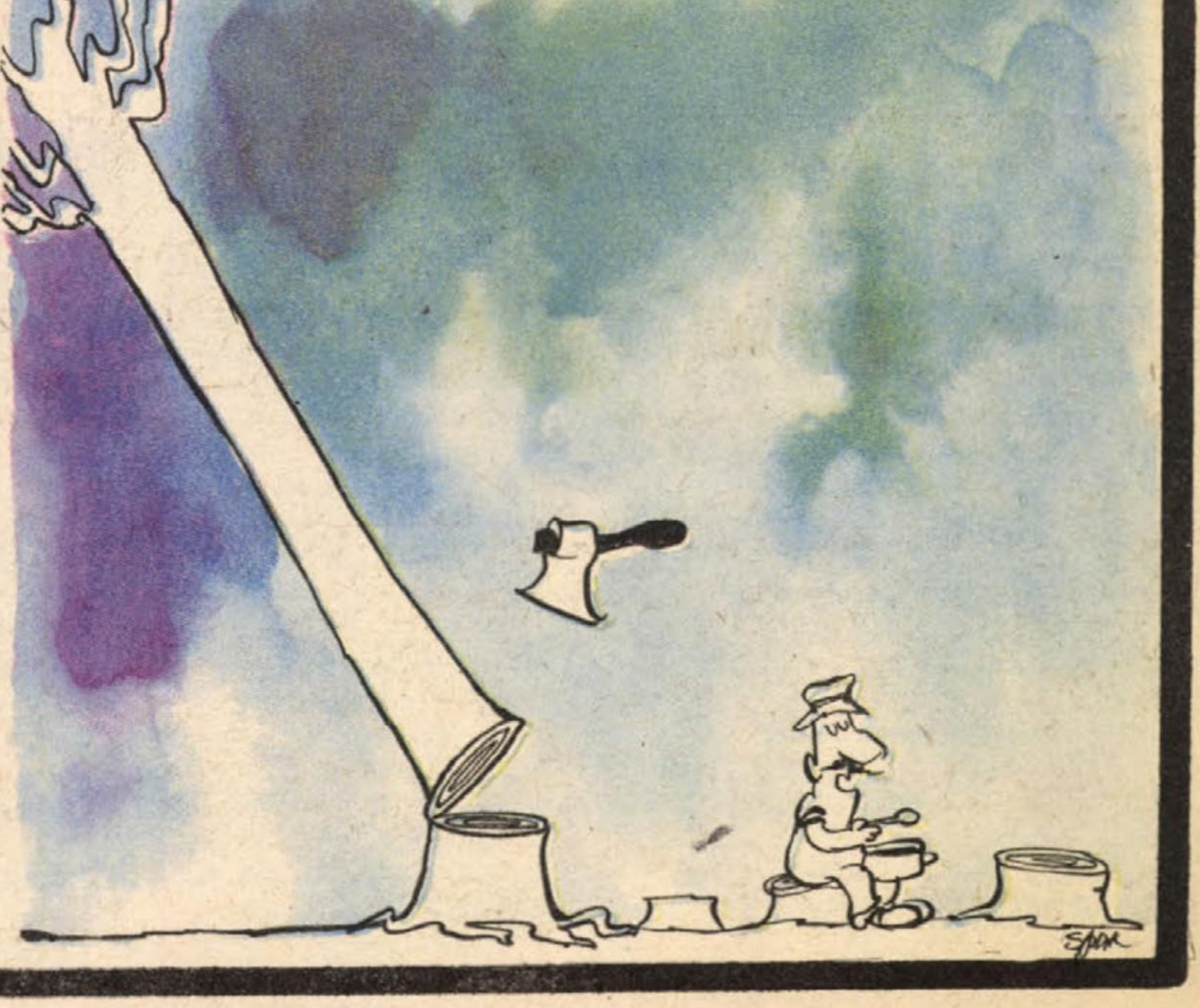

IMPORT HUMOR

MINTAFELESÉG

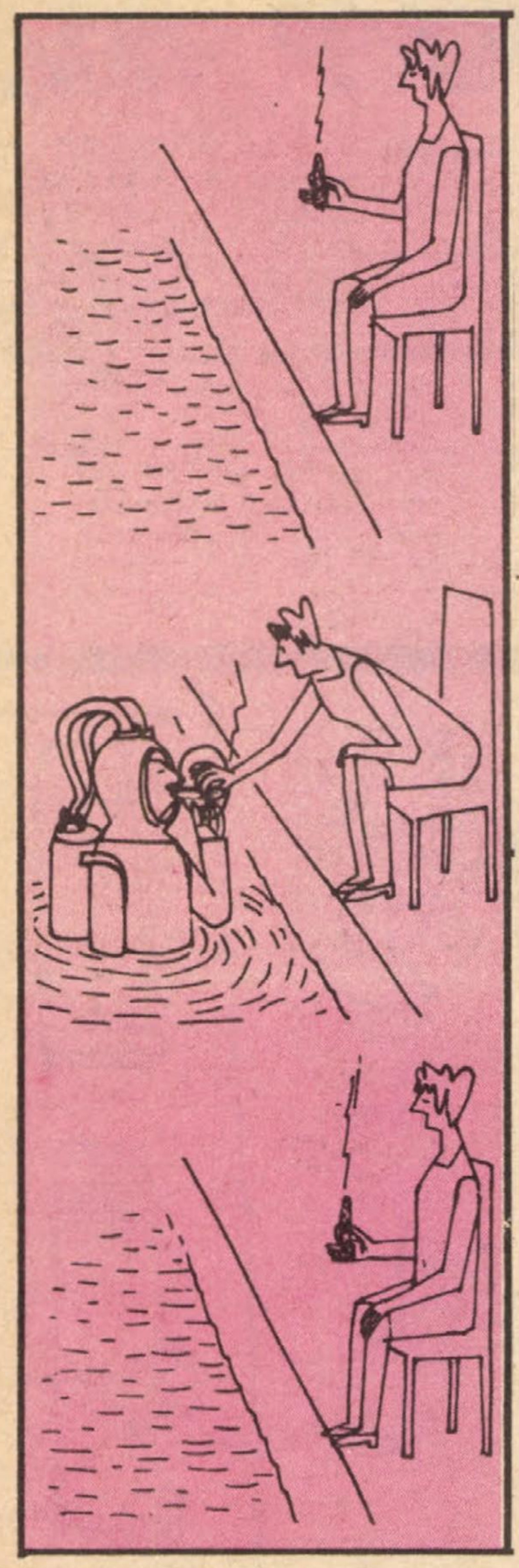

(„Eulenspiegel", Berlin)

FESZÍTETT TANTERV

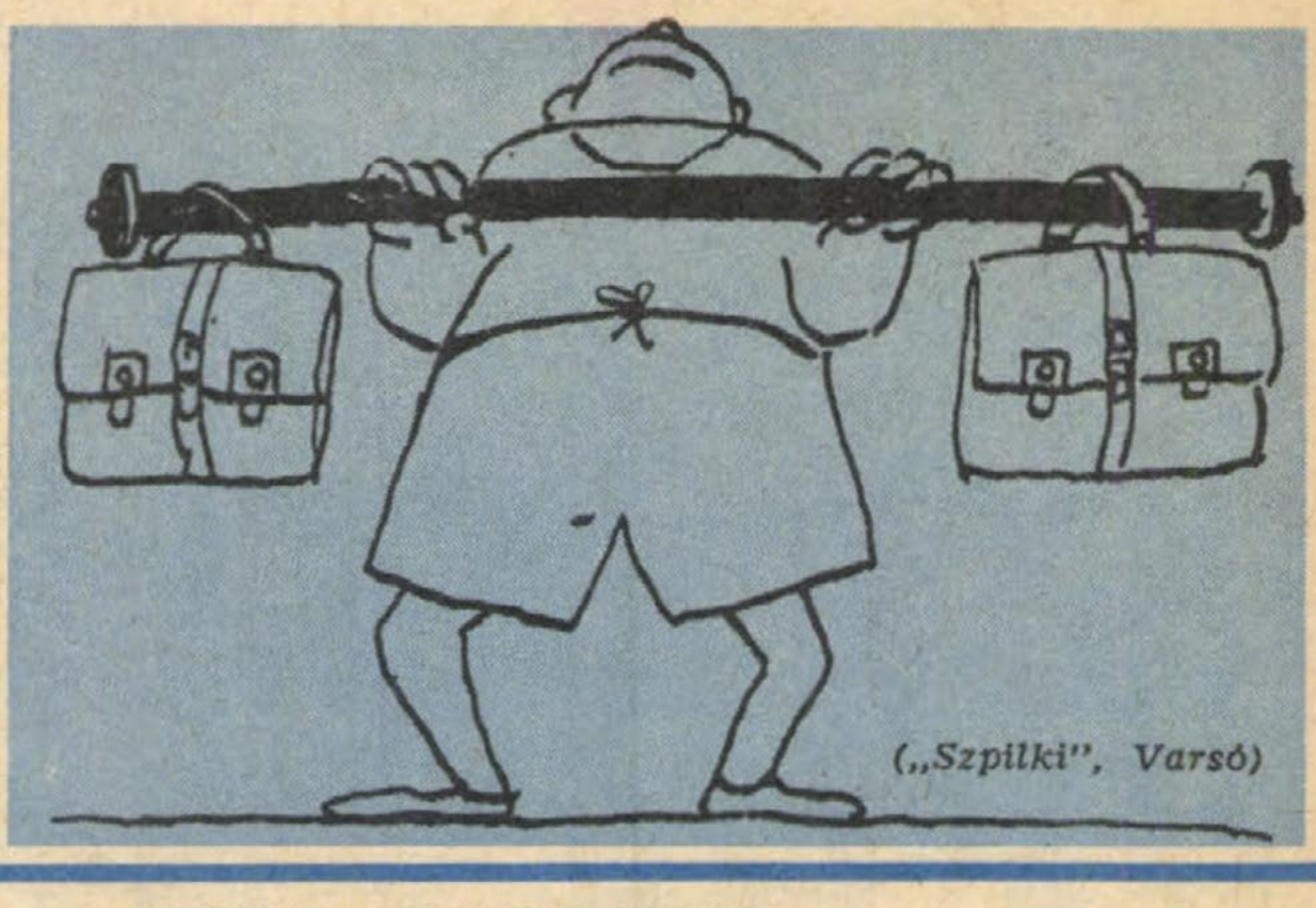

(„Szpilki", Varsó)

CIRKUSZI SZÁM

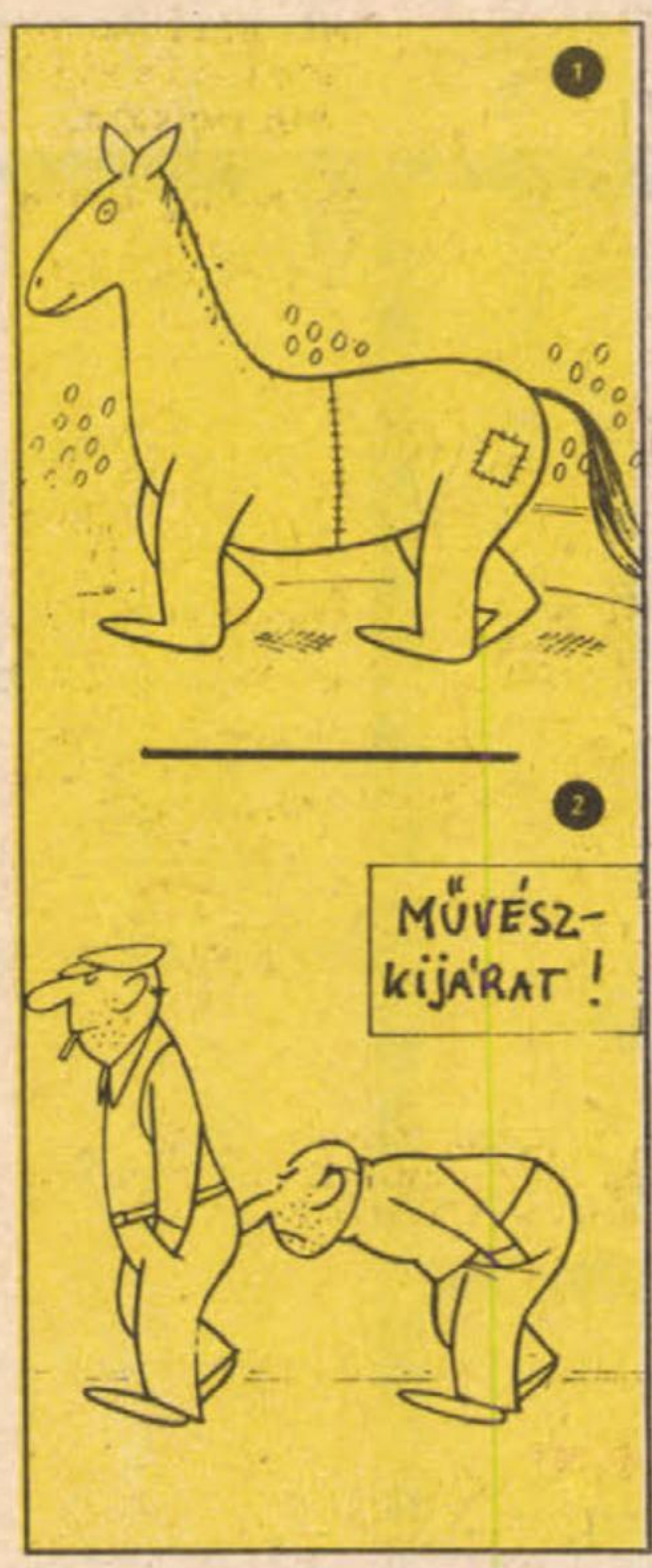

(„Ici Paris")

LEBILINCSELŐ OLVASMÁNY

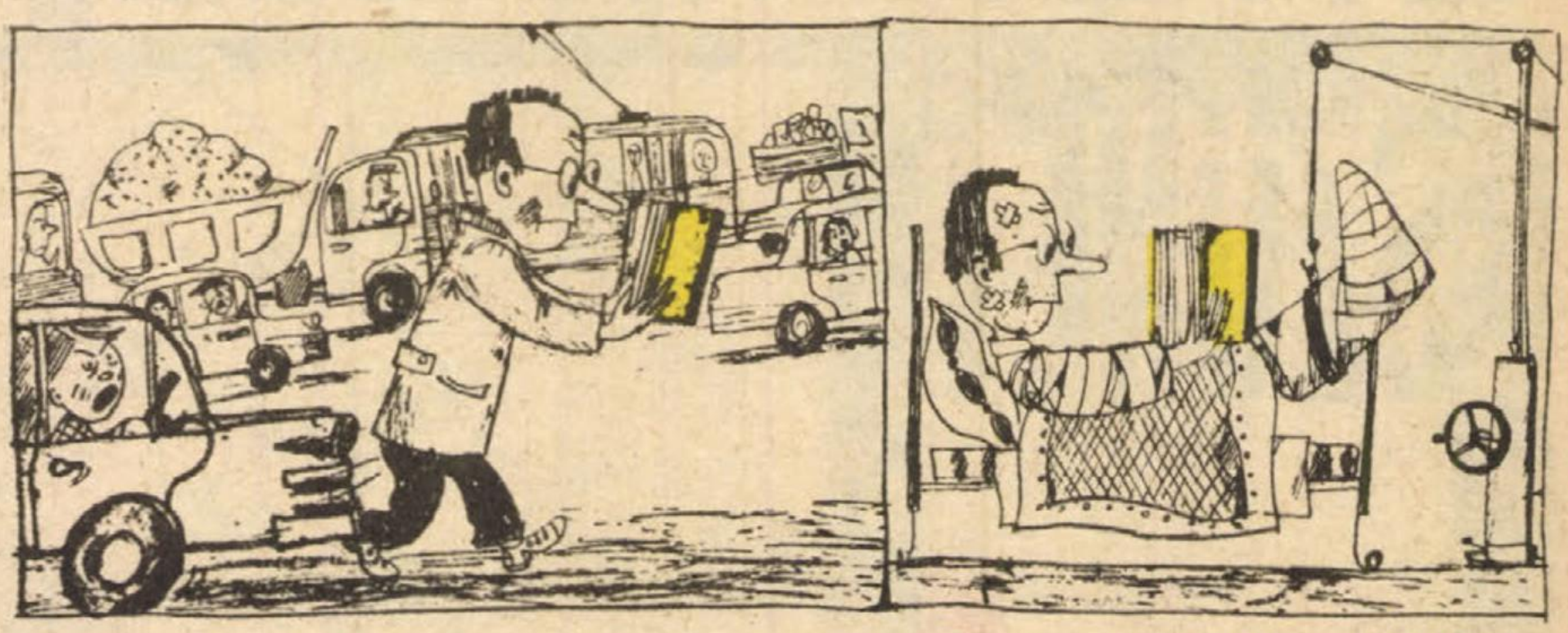

(„Krokodil", Moszkva)

CSAPATVERSENY

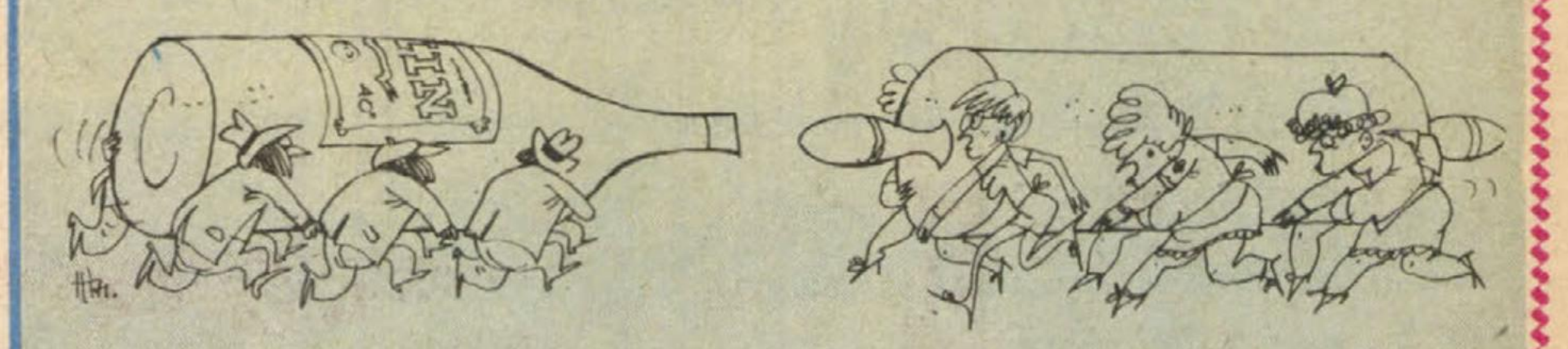

(„Dadzis", Riga)

MIHA KVLIVIDZE

Szeretnék egy viccet elmondani…

Hallottam egy viccet. Egy ember bement a vendéglőbe és rendelt egy tányér levest. Alig hogy evéshez látott, telefonhoz hívták. Attól tartott, hogy valaki megeszi a levesét, ráírta hát a papírszalvétára: „Ebbe a levesbe beleköptem!" Amikor visszament az asztalhoz, még két szót talált a szalvétán: „Én is!"

Jót nevettem rajta, és tovább akartam adni. Régi iskolatársammal találkoztam elsőnek az utcán. Foglalkozása: tudományos kutató.

— Hallottam egy kitűnő viccet — állítottam meg. — Egy ember bement a vendéglőbe...

— Várj. Milyen ember?

— Hát egy... ember. Bement a vendéglőbe...

— Melyik vendéglőbe?

— Nem fontos... Szóval, bement a vendéglőbe...

— Állj, állj! Előbb tisztázzuk: hogy hívták azt az embert?

— Uramisten! — sóhajtottam. — Csitadze volt a neve! Csitadze!

— És a vendéglő neve?

— „Aragvi". Hallgasd tovább. Rendelt egy tányér levest...

— Mikor történt?

— A múlt pénteken... Hozták a levest, de közben telefonhoz hívták...

— Ki telefonált neki?

A boldogtalan Sherlock Holmes nem hagyta végigmondani a viccet.

Utána egyik kollégámmal találkoztam, egy vígkedélyű fickóval.

— Hallottad a legújabb viccet? — kezdtem. — Egy ember bement a vendéglőbe...

— Ha-ha-ha! — fakadt harsány nevetésre. — Vendéglőbe? Ez igen! Pipivel, mi?

— Nem, nem... Figyelj! Bement a vendéglőbe és rendelt egy tányér levest.

— Levest? A vendéglőben? Ha-ha-ha! Biztosan kevés volt a pénze.

— Nem arról van szó... Miközben...

— Várj, hadd nevessem ki magam! Kiszakad az oldalam! — Hétrét görnyedt nevettében.

— Telefonhoz hívták. Attól tartott, hogy...

— Mitől tartott? Ohó! Biztosan a felesége hívta, mi? Rajtakapták a mákvirágot! Úgy kell neki! Ha-ha-ha! Hi-hi-hi!

Legyintettem és tovább bandukoltam. „Hát senkinek sem tudom végigmondani a viccemet?" mérgelődtem, s akkor megpillantottam házbeli szomszédomat, a város közismert viccmesterét.

— Hallgasd meg a legújabb viccet! — futottam oda hozzá. — Egy ember bement a vendéglőbe...

— És rendelt egy tányér levest, azt akarod elmesélni, ugye?... De közben telefonhoz hívták, s ő ráírta a szalvétára: „Ebbe a levesbe beleköptem", s amikor visszatért, még két szó volt ráírva: „Én is"... Remek vicc! No, mondd csak el!

Végképp elment a kedvem a viccmondástól. Másnap azonban a munkahelyemen nem bírtam tovább, s bementem a főnökömhöz, egy roppant ügybuzgó emberhez. A főnököm éppen a telefonkagylóba kiabált:

— Szög pedig nincs! Nem utalok ki! Emeljen csak panaszt, ahol akar!

Letette a kagylót, s rám emelte fáradt tekintetét:

— Tessék.

— Van egy viccem...

— Vicced? — Arca mozdulatlan maradt. — Mondd...

— Szóval, — kezdtem —, egy ember bement a vendéglőbe és rendelt egy tányér levest...

Megszólalt a telefon.

— Bocsánat. — Felvette a kagylót. — Mondtam már: nincs! Megsüketült? Nem utalok ki szöget! Nem ért a szóból?

Lecsapta a kagylót.

— Folytasd.

— Közben telefonhoz hívták. Attól tartott, hogy valaki közben megeszi a levesét, ezért ráírta a szalvétára...

Újra felcsörömpölt a telefon. Főnököm kikapcsolta a készüléket és szigorúan meredt rám:

— Tovább, tovább...

— Ráírta a szalvétára: „Ebbe a levesbe beleköptem!" Amikor visszament az asztalához, ezt találta a szalvétán: „Én is!"

Főnököm egy darabig mozdulatlan szemmel bámult rám, aztán így szólt:

— Kutyafülit utalok ki neki, nem szöget!

Oroszból fordította:

Rab Zsuzsa

fabulon
A BŐRE ŐRE
fabulon
BIOAKTIV ARC; KÉZ- ÉS TEST-ÁPOLÓK!

IDEÁL HŰTŐ-GÉPPEL
nyugodtan várhatják a nyarat!

A VILÁG VEZETŐ HŰTŐKÉSZÜLÉKGYÁRAI LEGKIVÁLÓBB TERMÉKEINEK FELHASZNÁLÁSÁVAL KÉSZÜLT
5 ÉVI GARANCIA!
220 LITERES, 24 LITER MÉLYHŰTŐTÉR
A CSALÁD HŰTÖTT ÉLÉSKAMRÁJA!
Budapesten díjtalan házhoz szállítás
KERAVILL

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

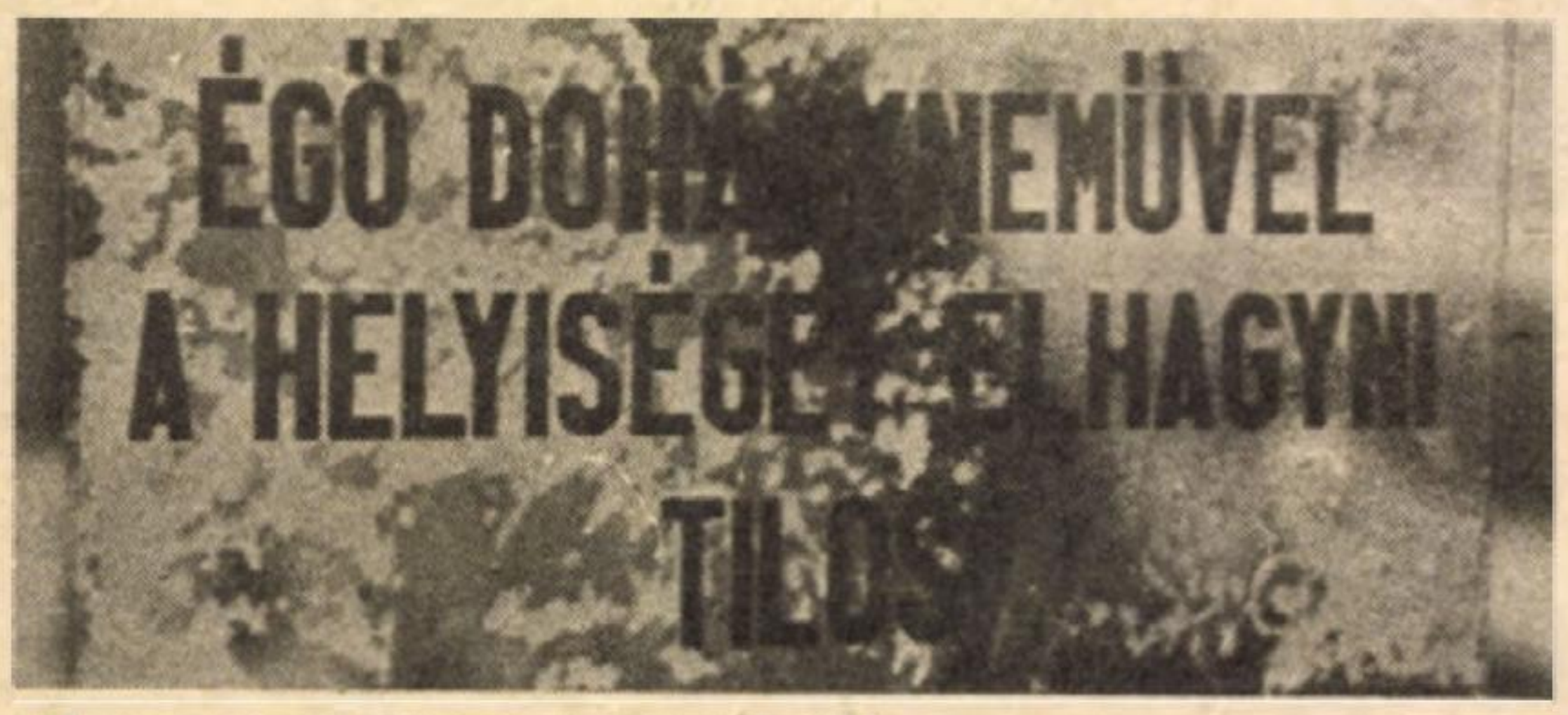
ÉGŐ DOHÁ NEMÜVEL
A HELYISÉGE ELHAGYNI
TILOS

Hogyhogy? Kimenni is tilos?!

(A bútorkiállításon fotózta Sugár György)

sát sikerült megmen-
további sorsuk azon-
bizonytalan. A vulkánkitörésnek idáig egy ló az áldozata, amely belezuhant egy földrepedésbe. *Johanneson* miniszterelnök szerint az 1100 esztendős izlandi történelemnek ez a legsúlyosabb katasztrófája. Utalt az ezzel kapcsolatos gazdasági veszteségekre.

Óh, boldog Izland!

(A Népszavából ollózta Dóra Ivánné, gödöllői olvasónk)

Harkányfürdő, az 1800-as évek elején Harkány még a siklósi váruradalomhoz tartozott. Csatornázás közben fedeztek fel a gőzölgő iszapmocsár gyógyító hatását. A gyógyvíz, hőmérséklete és összetétele következtében különösen mozgásszervi betegségek kezelésére igen alkalmas. Ezért is választott kitűnő felkészülési lehetőséget az NB I B-s csapat vezetősége.

Végre kiderült, hogy miben szenved a magyar labdarúgás!

(A Vas Népe című lapban észlelte Fejes Tibor, szombathelyi olvasónk)

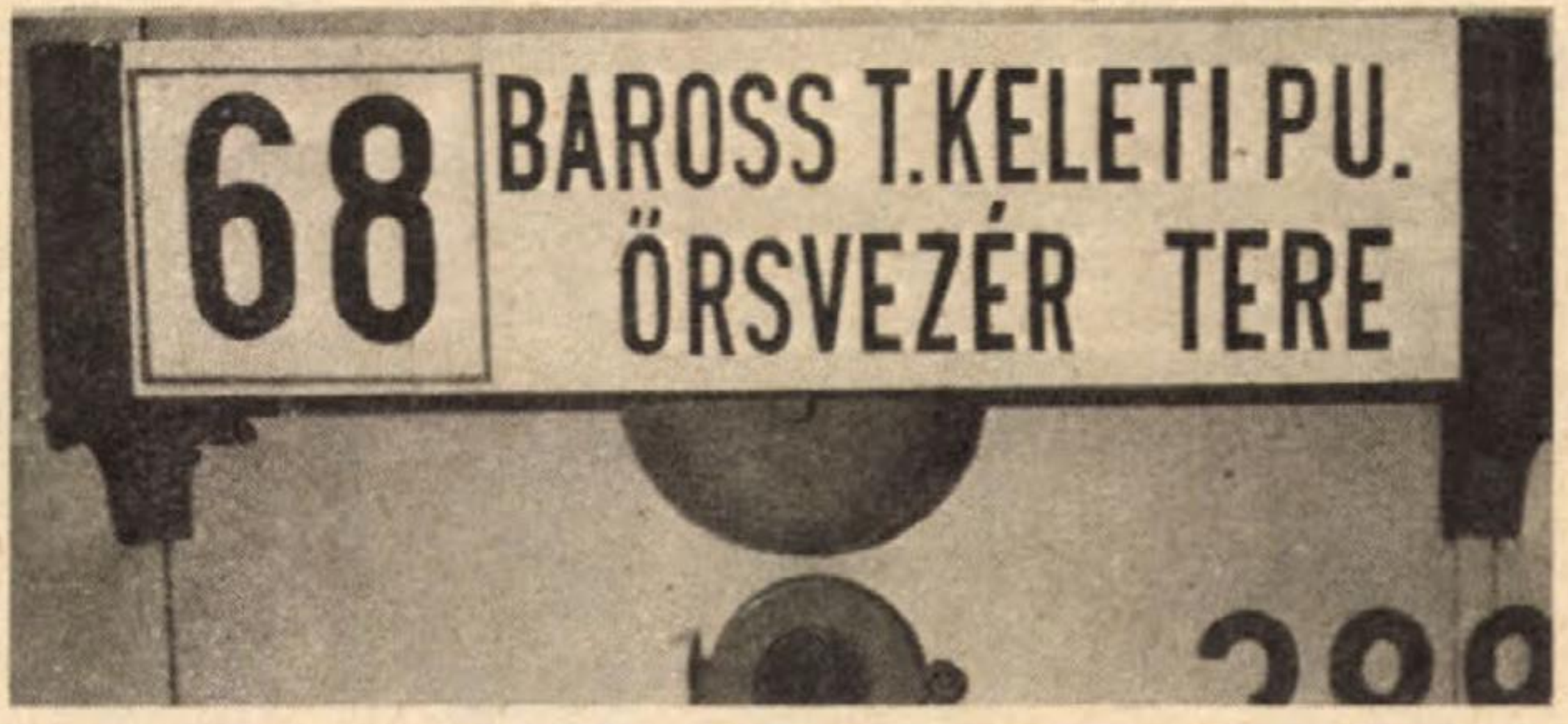
68
BAROSS T. KELETI PU.
ÖRSVEZÉR TERE
289

Örsvezér? Nanetessékmármondani! (Mellékesen megjegyezzük: láttuk már azt is egybe írva, hogy Blahalujza tér)

(Dr. Markovits Károly felvétele)

36 éves, hajadon főorvos. nőtlen férjet keres, doktorátussal. „Megértés H 19787" jeligére a kiadóba.

Megértés ide, megértés oda, mi mégsem értjük: ha férj — nem nőtlen, ha nőtlen — nem férj.

(A Nők Lapjában lelte Balázs Józsefné)

GYANÚS JEL

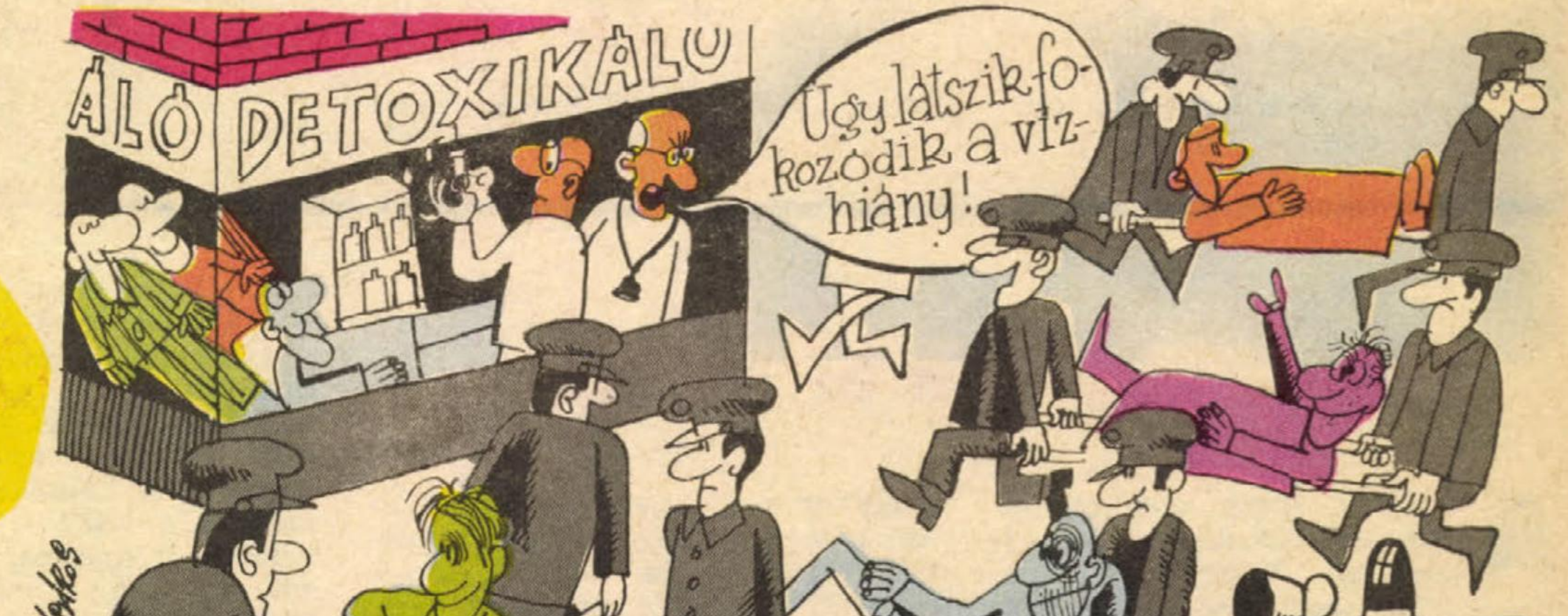
ÁLÓ DETOXIKÁLÓ
Úgy látszik fokozódik a vízhiány!

KEZDŐK

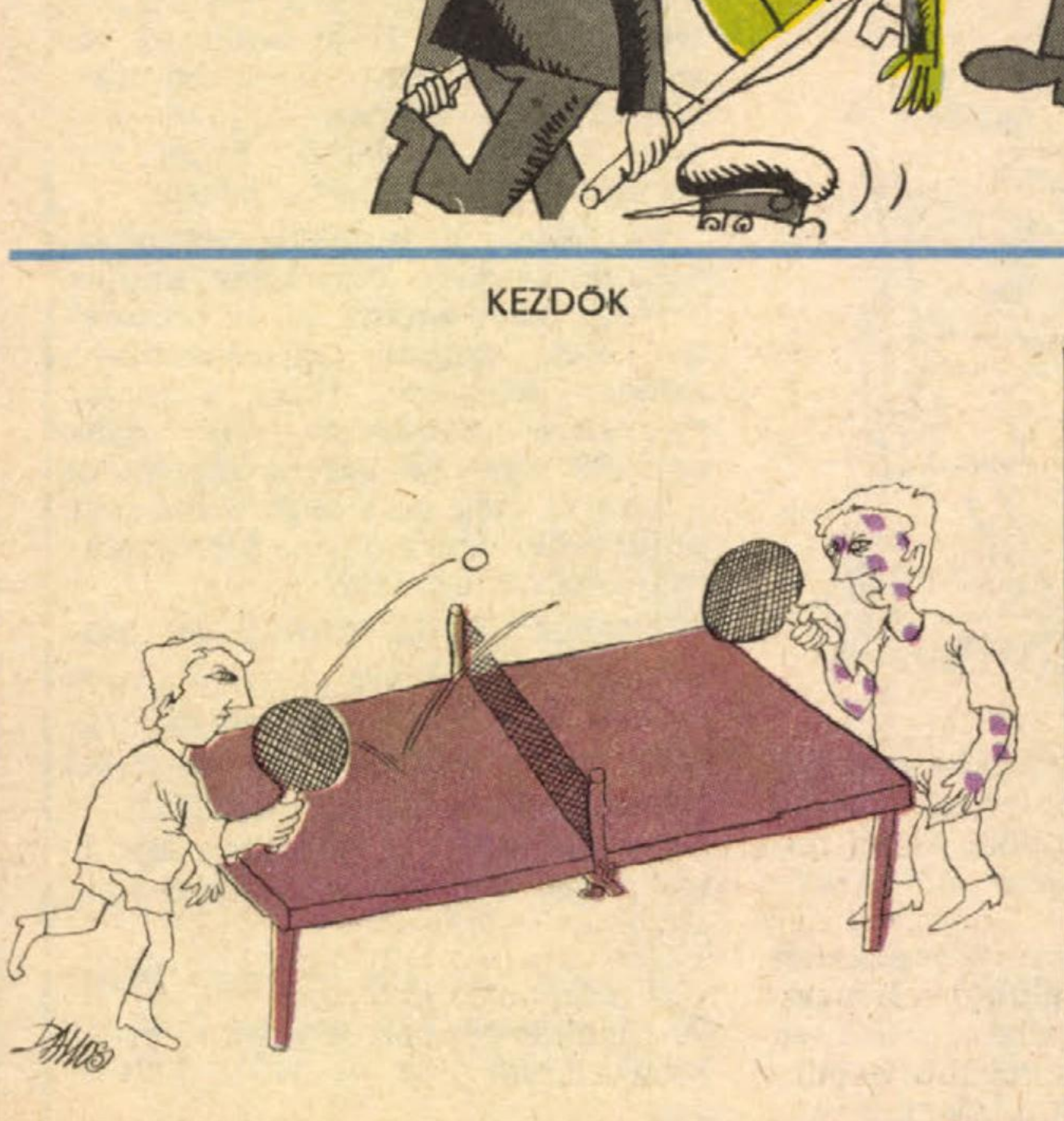

– Ne üss olyan erőseket, csupa kék folt vagyok már...

A TARTALÉKOK EDZÉSÉN

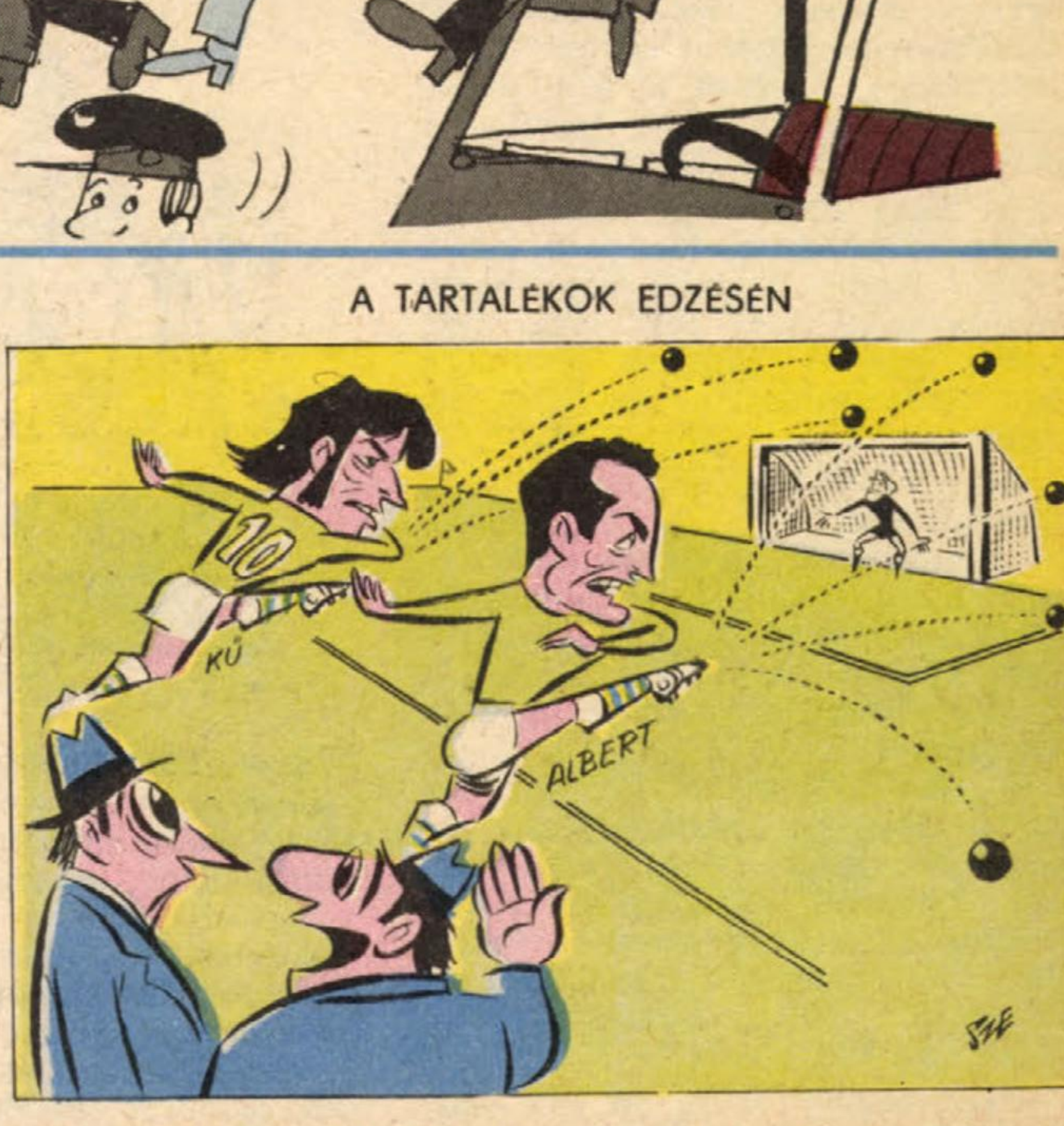
10
KŰ
ALBERT

Foci Feri: Még egy kis célzóvíz talán jót tenne!

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA 1973

Lehoczky István rajzai

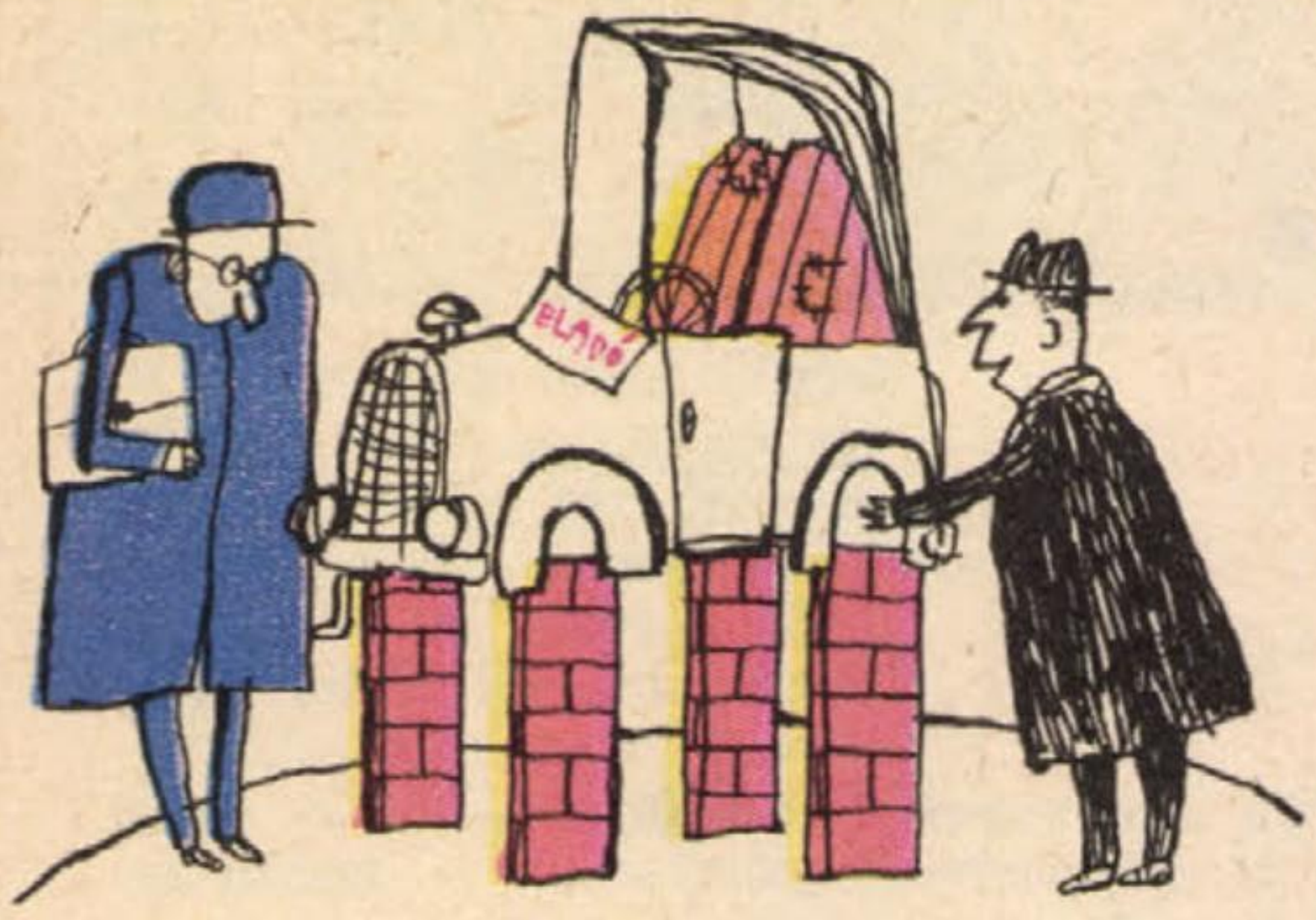

„Év-milliókig eljár tengelyén, míg egy kerékfogát újítni kell."

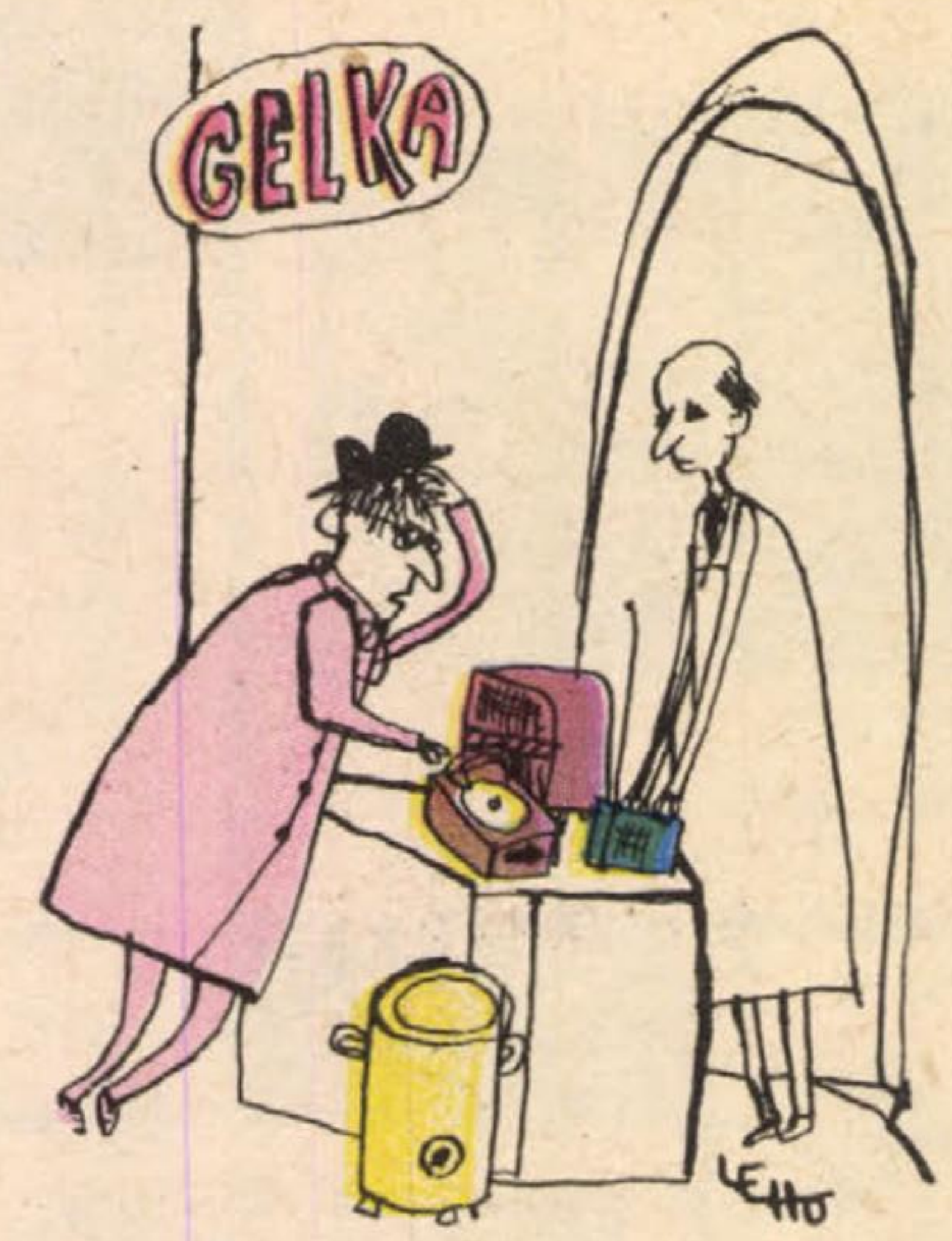

„A gépek, mondom, ördög művei:"

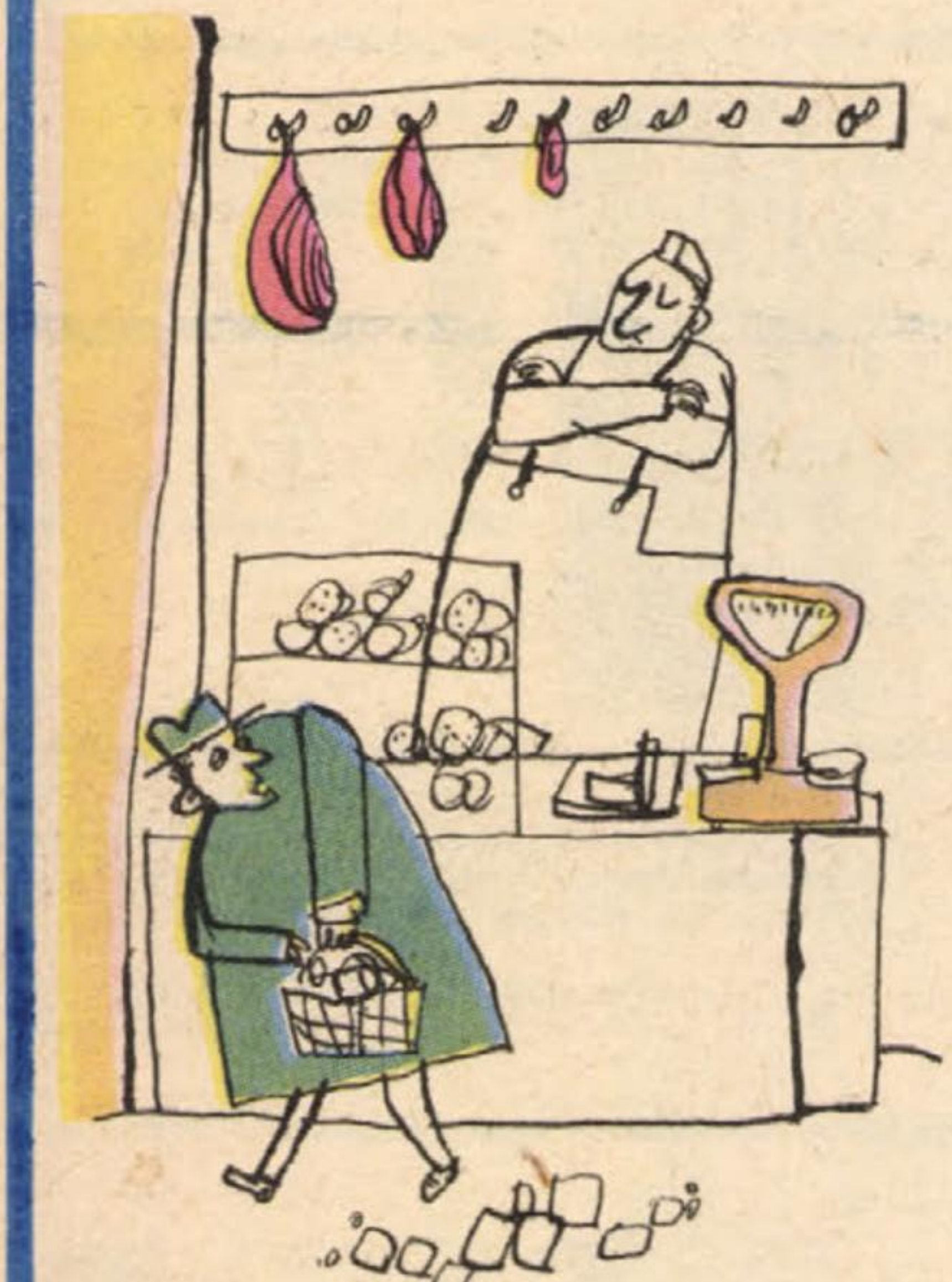

„Fukar kezekkel mérsz, de hisz nagy úr vagy!"

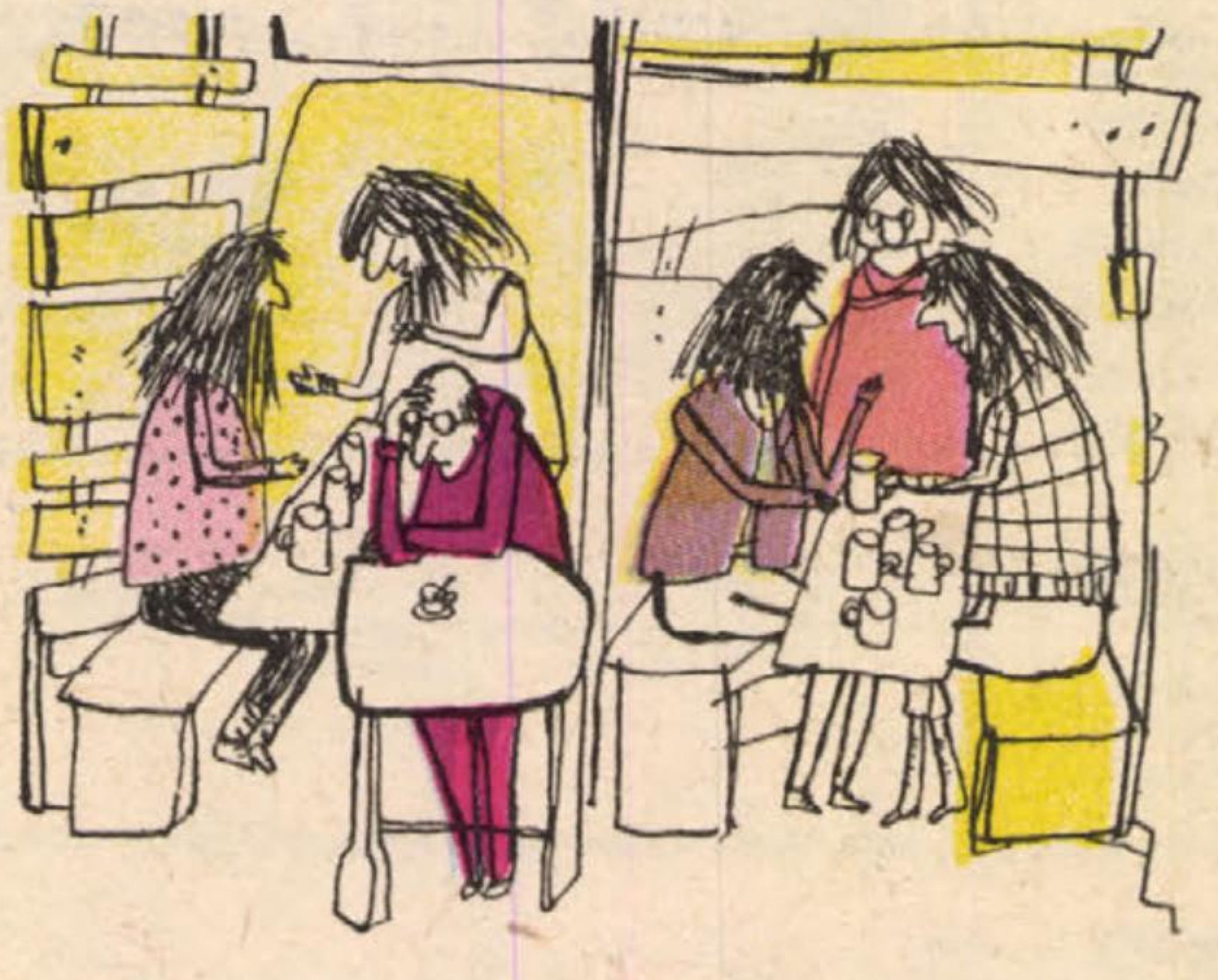

„. . . E torzkép volna-é nagyságomnak bitor örököse?"

ÚJ BEOSZTOTT

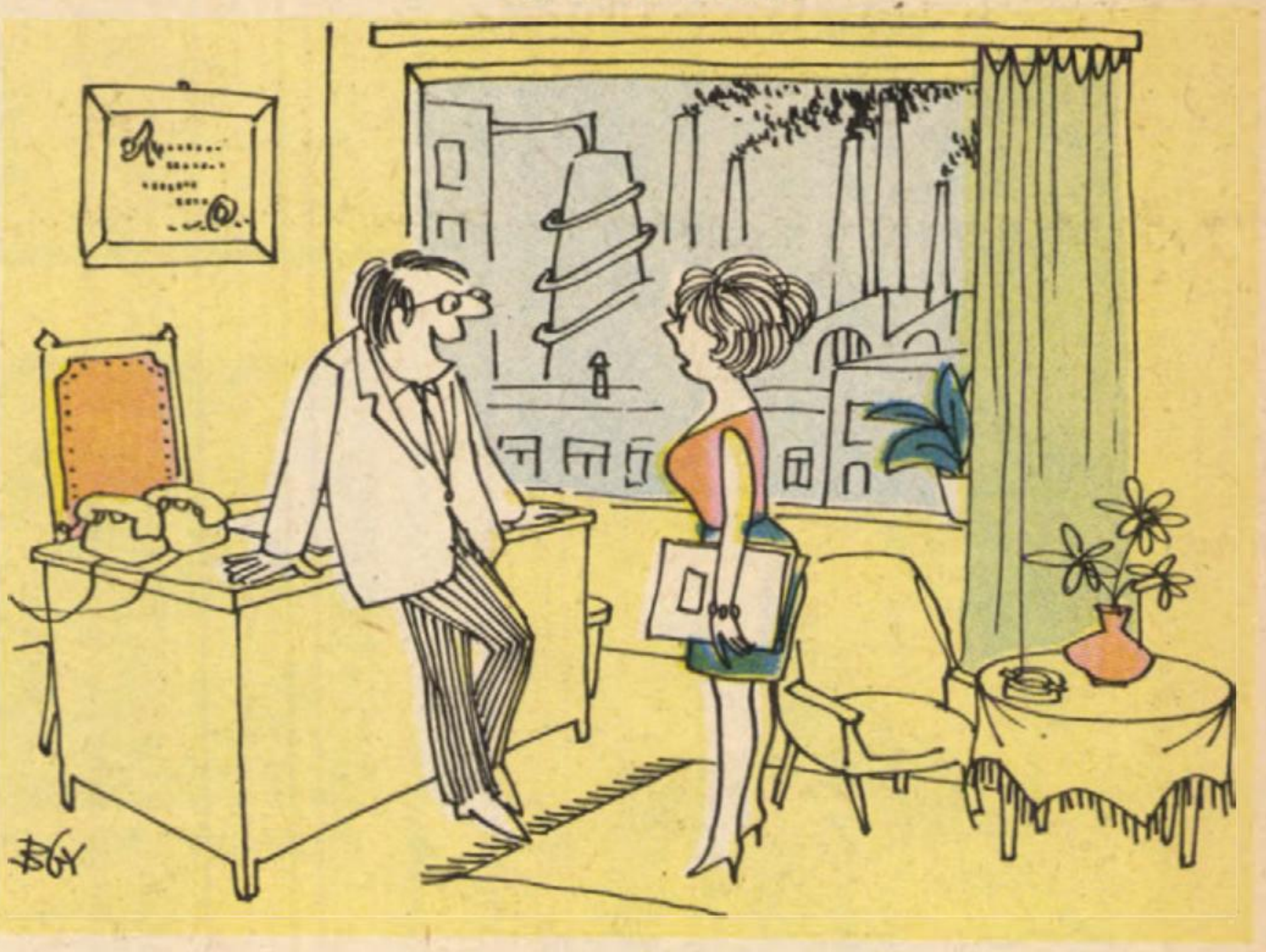

– Azt hiszem, jól megleszünk egymással, ha nem emlegeti majd folyton az egyenjogúságot.

SZERKESZTŐI MEGBÍZATÁS

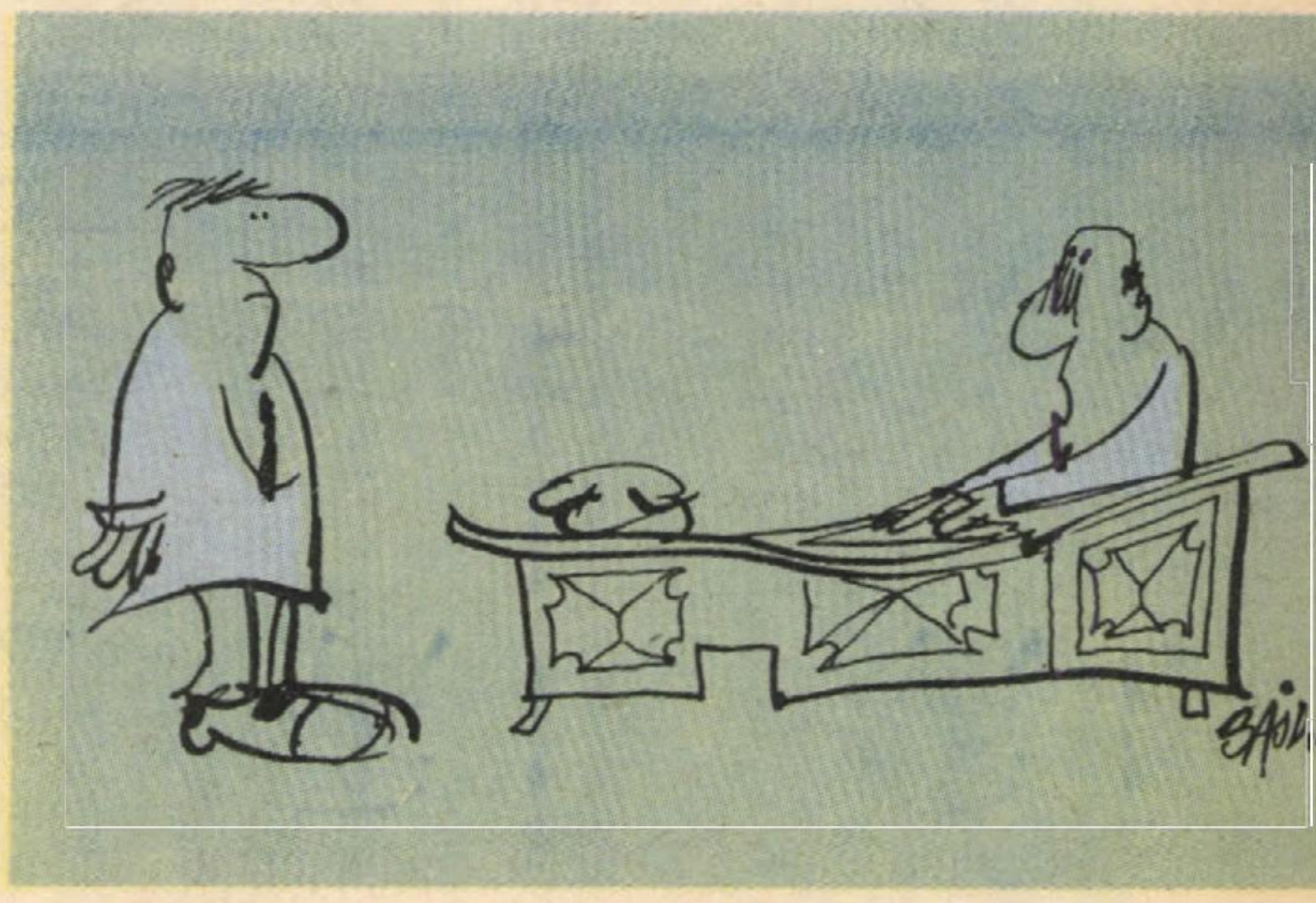

– Csináljon riportot a budapesti italboltokban, utána a gyomormosást és a családi konfliktusait majd mi elintézzük.

GYORSULÓ IDŐ

A fiatalok százhuszas tempóban száguldoztak a boldogság felé. Végig zöld úton. Berci szülei kezdetben ugyan megkockáztattak némi különvéleményt, de csak nagyon halkan. A gyerekek egy-kettőre meggyőzték őket, hogy a gyorsuló időben három hét tökéletesen elegendő egymás megismerésére. És nem is a teljesség igénye nélkül! Testileg, lelkileg, a sorrend szinte közömbös.

A bölcs szülők így aztán nem sokat okoskodtak, hiába is tették volna. Ágnes őseinek még ennyi fenntartásuk sem volt, igaz, őket nehéz gondok kötötték le ezidőtájt. Szobafestés, mázolás. Örültek, hogy ha a lányuk nincs otthon.

Az esküvői előkészületek viharos gyorsasággal folytak. Bejelentkezés, meghívók rendelése, minden úgy ment, mint a karikacsapás. Nem méretezték túl, szolíd hacacáré készült, az idő rövid volt, és a szobafestés is lekötötte az erők egy részét.

A vendégek száma így alig haladta meg a háromszázat, azt mondják, hogy valamikor az angol királynő esküvőjén többen voltak. Eljöttek a közeli rokonok és távoli ismerősök, barátok és ellenségek, volt iskolatársak, a KGM, az FTC és az MTK.

Nem bánták meg, jó kis lagzi volt! Szerencsésen ötvöződött hagyományos és modern. Vakító fehér a menyasszony ruhája, de annál rövidebb, az esküvői képek polaroid kamerával készültek, nem maradt el a menyasszonytánc sem, beatzenekar húzta a talpalávalót. Szép kis summa jött össze. Hát még a nászajándék! Számtalan kávéscsésze, tizennyolc villanyvasaló, több tucat szakácskönyv és damasztabrosz, Szodoma hálószobagarnitúra.

Az esküvő miatt félbeszakadt nászutat haladéktalanul folytatták. Két gyönyörű hetet töltöttek a téli Balatonnál, egyet a déli parton, egyet az északin. Semmi különbséget nem észleltek.

Kár volna a szót szaporítani, ha a folytatás nem olyan, amilyen. Azt hihetnénk, hogy két könnyelmű, félrenevelt, agyonkényeztetett kölyökkel van dolgunk, akik ütődött szüleik védőszárnyai alatt üvegházból kandikálnak majd ezután is a világba. Hogy hiányzik belőlük a realitás, a felelősségérzet, az élet, a munka tisztelete. Ezt hihetnénk.

A valóság merőben más. Igaz, hazatérésük napján már várta őket a puha fészek, Ágnesék frissen festett lakásában. Különbejáratú fészek. De alighogy visszavonultak, meghányták-vetették a jövő dolgait. Komolyan, felnőtt fejjel. Takarékosság! — ez lett a jelszó.

És jöttek a munkás hétköznapok, a kemény helytállás napjai. Szívós, szisztematikus, következetes élet. Semmi könnyelműség, minden felesleges fillér a malac gyomrába vándorolt. Ha néha egyikük egy-egy percre megingott a hitben, elég volt csak a másikra pillantania. Vitte őket a közös akarat, a közös cél felé.

Tizenkét hétig tartott az aszkétaélet. Addig egy moziban nem voltak, egy korty cola nem csúszott le a torkukon. De megérte! Három hónap múltán feltörték a malackát. Boldog örömmel borultak össze. Ölelték, csókolták egymást.

A pénz ott állt előttük. Pénz! Az ő pénzük, egyedül az ő munkájuk gyümölcse. A válás költségei.

Münz András

EGÉSZSÉGÜGYI ZÁRLAT

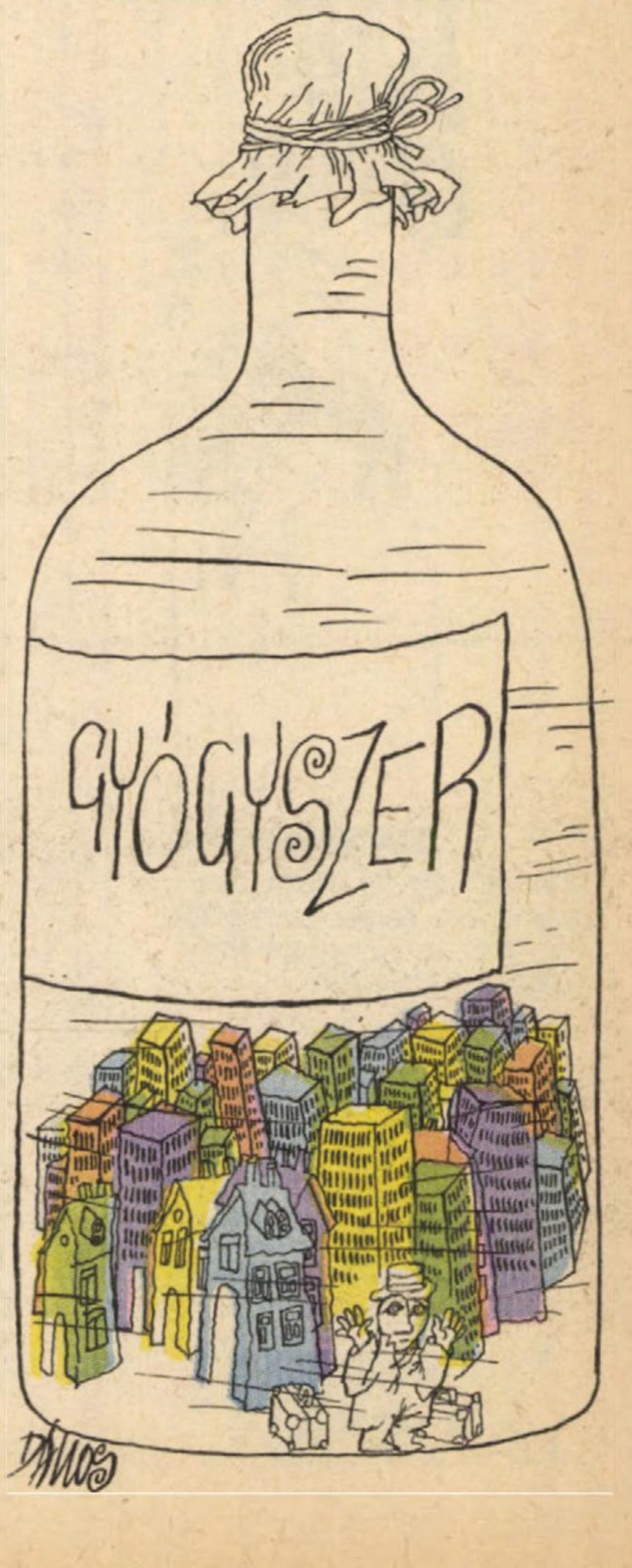

Évkönyvünk rejtvénypályázatának nyertesei

A Ludas Matyi 1973-as Évkönyvében „kacifántos" keresztrejtvényt közöltünk. Ennek helyes megfejtése a következő:

POS	TAK	O	CS	i	■	H	E	GY
V	AR	KO	CS	■	ST	OP	P	ER
Á	■	SEN	■	SZ	E	P	E	G
N	i	GE	R	i	A	■	■	YAi
Y	AR	D	■	P	Ri	EL	LE	■
■	■	SZ	AP	PA	N	BU	BOR	ÉK
U	DV	A	RO	N	■	CS	U	i
■	i	M	■	TÁ	G	U	L	T
Hi	N	ÁR	■	S	i	ZiK	■	M
P	A	SZ	TA	■	Z	■	V	ÉNY
E	■	e	N	G	eL	■	AR	■
R	■	N	E	■	LA	T	A	BÁR
B	EL	VED	ER	E	■	Ri	N	■
OL	DO	■	Ö	R	DÖ	N	G	ŐS
A	RA	RÁT	■	DŐK	■	i	Y	Z
■	D	O	B	E	R	D	O	■
S	O	NY	■	R	i	A	S	ZT
Z	■	i	■	Ü	S	D	■	■
Á	M	■	HA	L	K	■	ÁR	C
SZ	iNi	E	L	Ő	A	D	Á	S
O	SZ	K	ÁR	■	■	U	■	U
K	O	R	US	■	K	R	BZU	S
■	K	AZ	i	M	i	R	■	Z
BE	NY	i	T	■	N	OG	A	T
H	A	T	ÁS	VA	D	ÁS	Z	AT

(A függ. 29-ben vétett betűhibáért olvasóink elnézést kérjük!)

A rejtvényt 3016 olvasónk fejtette meg helyesen. Száz-száz forintot sorsolás útján alábbi pályázóink nyerték:

Adorján Attila, 6725. Szeged, Faragó u. 31., Besse Gyula, 4032. Debrecen, Tanácsköztársaság u. 67., Bartha Józsefné, 2740. Abony, Radák u. 4., Bruckner Elemér, 1075. Budapest, Madách Imre út 2—6., Balogh László, 1111. Budapest, Bertalan Lajos u. 20. II. 2., Bognár Imréné, 1023. Budapest, Lublói u. 5., Csépe Ferencné, 6640. Csongrád, Koltói A. u. 2/a., Felkai Istvánné, 5222. Örményes, dr. Fóthi István, 1124. Budapest, Hegyalja út 95., Faludi György, 1126. Budapest, Böszörményi út 40. II. 5., Füleki Lajos, 8800. Nagykanizsa, Andrejka u. 6. II. 3., Gyovai Eszter, 1014. Budapest, Országház u. 24., Igó Elekné, 6000. Kecskemét, Árok u. 33., László Alfrédné, 8200. Veszprém, Victor H. u. 17., Pankucsi Gyuláné, 3922, Taktaharkány, Iskola u. 18., Rózsahegyi Melinda, 1032. Budapest, Kiscelli u. 66., Ruttkay M. Géza, 2373. Dabas, Luther u. 14., Szóka István, 9023. Győr, Csaba u. 8., Török Miklósné, 1117. Budapest, Móricz Zs. körtér 16. II. 8., Vörös Lászlóné, 1133. Budapest, Bessenyei u. 24/b.

A HÉT BŰNÜGYI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

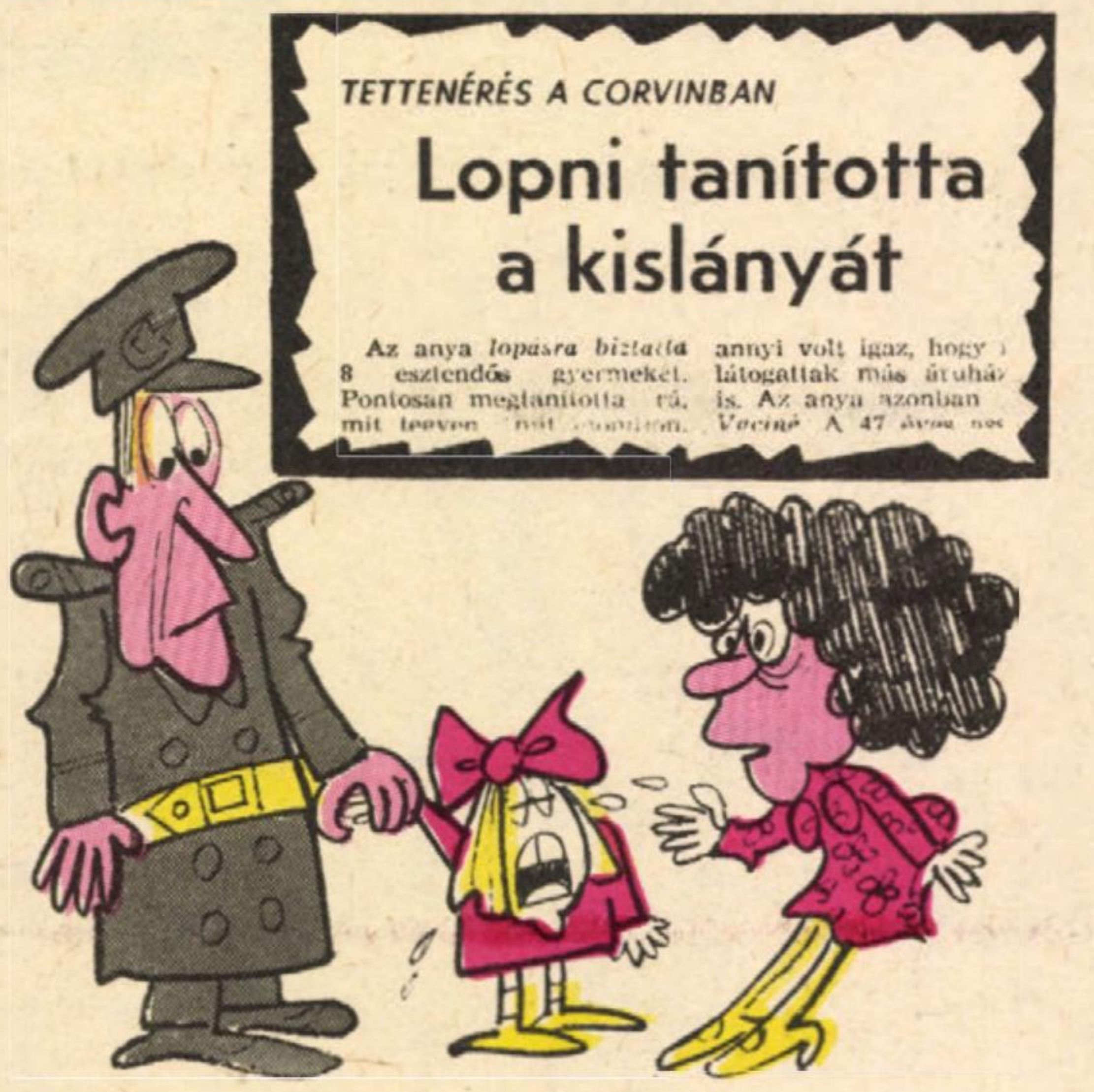
TETTENÉRÉS A CORVINBAN
Lopni tanította a kislányát
Az anya lopásra biztatta 8 esztendős gyermekét. Pontosan megtanította rá,
annyi volt igaz, hogy látogattak más áruház is. Az anya azonban

– Én csak jó szakmát akartam adni a kezébe.

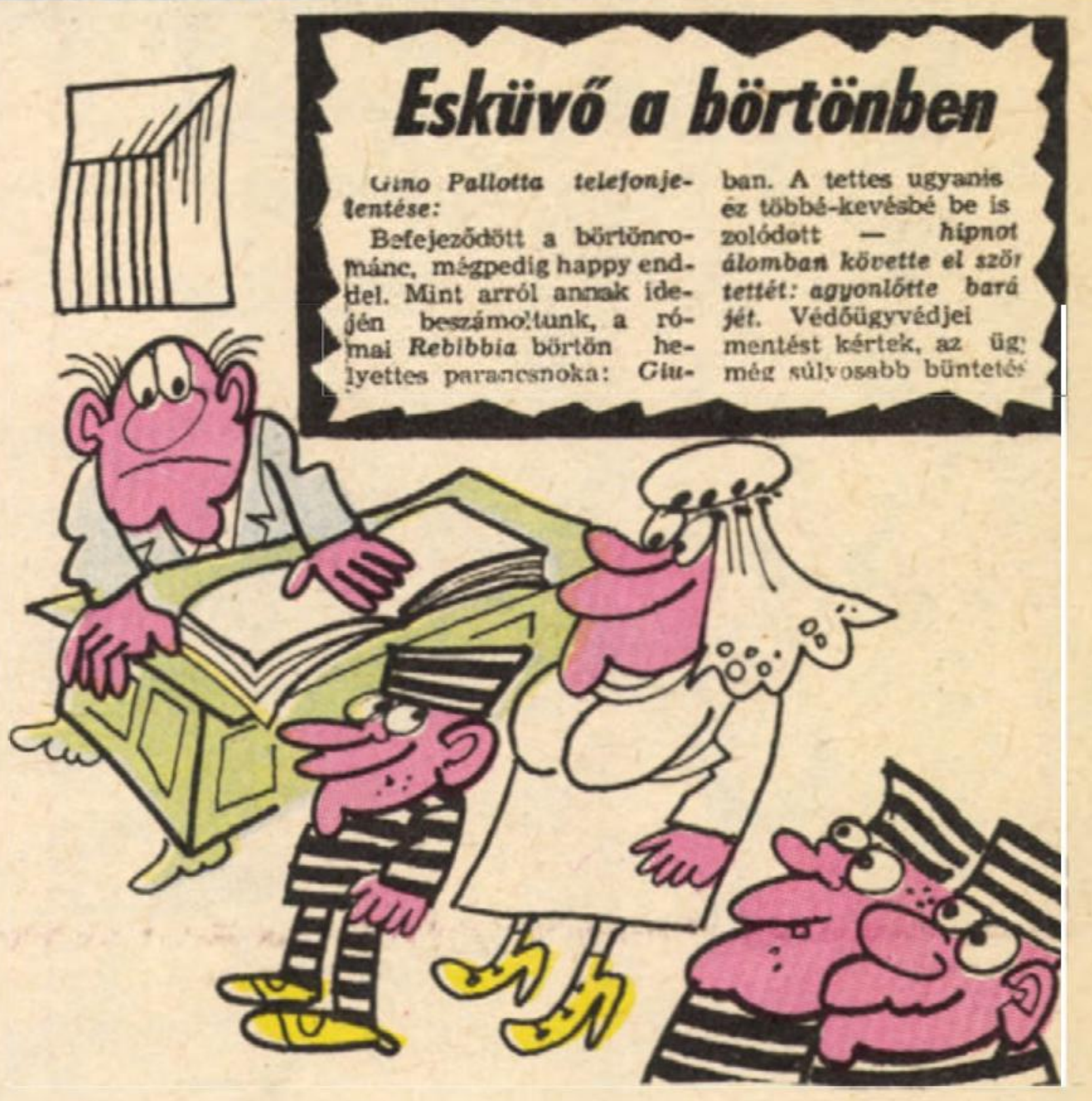
Esküvő a börtönben
Gino Pallotta telefonjelentése:
Befejeződött a börtönrománc, mégpedig happy enddel. Mint arról annak idején beszámoltunk, a római Rebibbia börtön helyettes parancsnoka: Giu-
ban. A tettes ugyanis ez többé-kevésbé be is zolódott — hipnot álomban követte el szö tettét: agyonlőtte bará jét. Védőügyvédjei mentést kértek, az üg még súlyosabb büntetés

– Apuskám, én egy év múlva szabadulok, de ez szegény az életben soha.

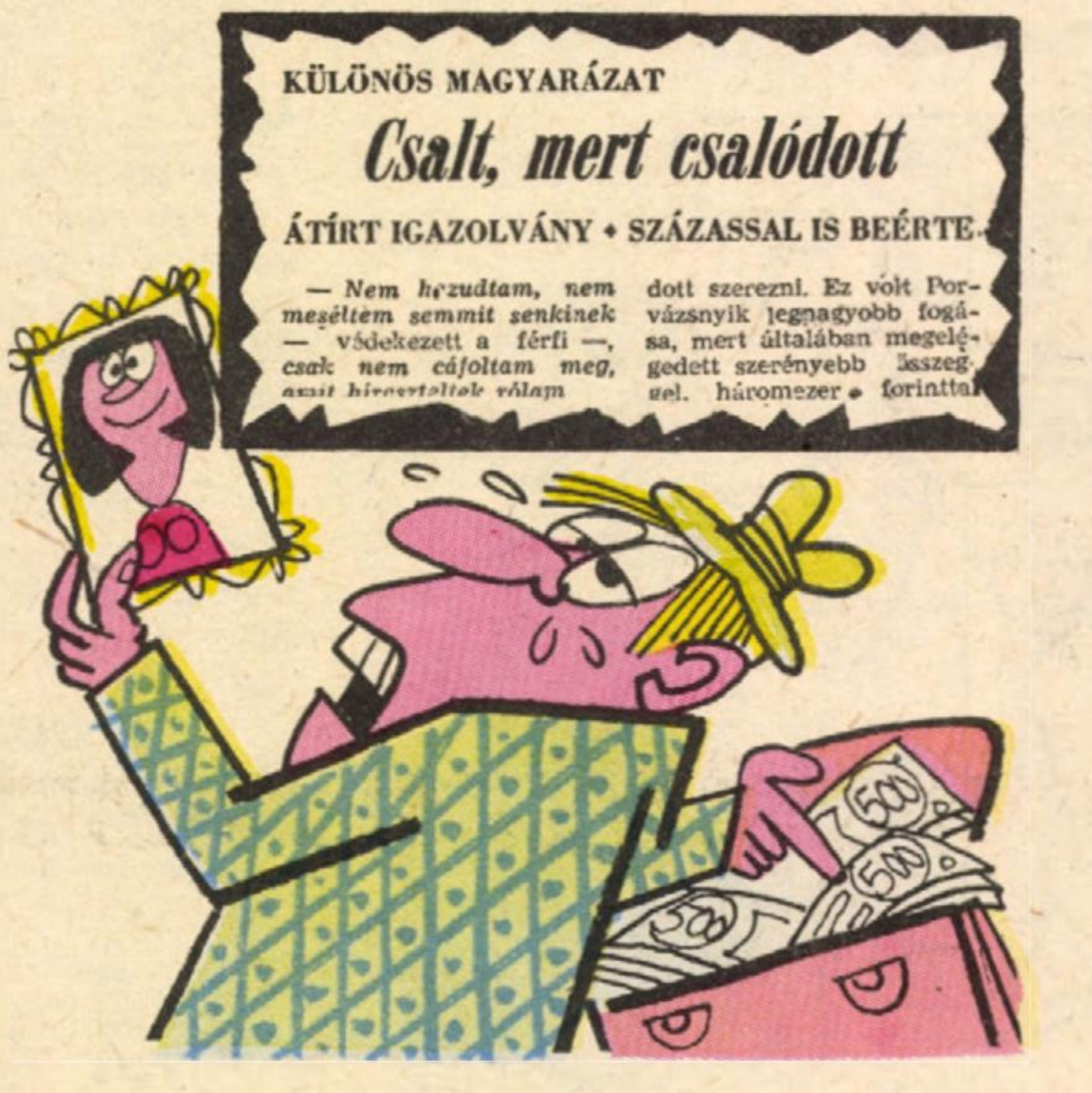
KÜLÖNÖS MAGYARÁZAT
Csalt, mert csalódott
ÁTÍRT IGAZOLVÁNY • SZÁZASSAL IS BEÉRTE
— Nem hazudtam, nem meséltem semmit senkinek — védekezett a férfi —, csak nem cáfoltam meg,
dott szerezni. Ez volt Porvázsnyik legnagyobb fogása, mert általában megelégedett szerényebb összeggel. háromezer forintta
500
500
500

– Ha már te nem vagy az enyém, legalább ő legyen az enyém.

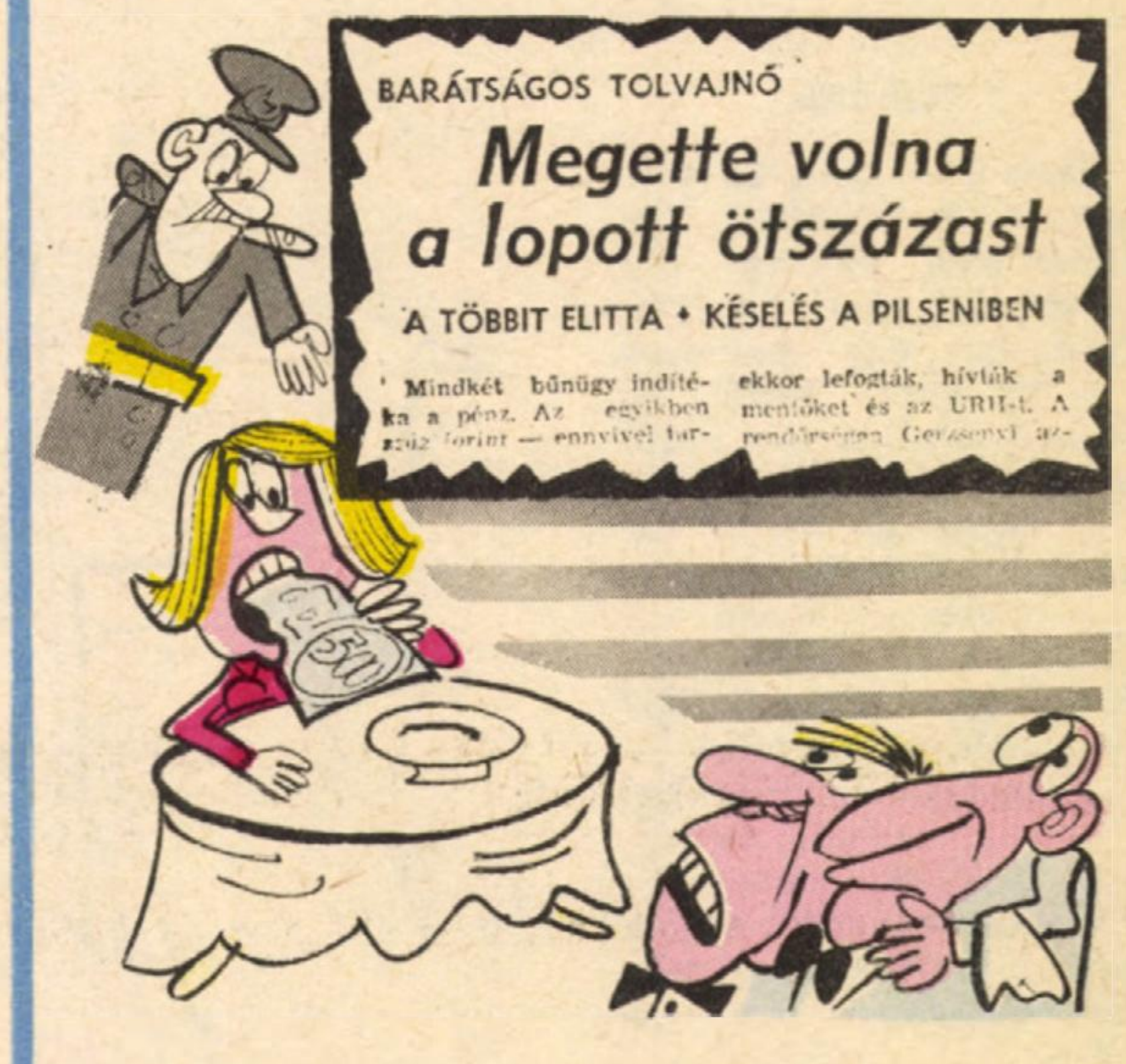
BARÁTSÁGOS TOLVAJNŐ
Megette volna a lopott ötszázast
A TÖBBIT ELITTA • KÉSELÉS A PILSENIBEN
Mindkét bűnügy indítéka a pénz. Az egyikben száz forint — ennyivel tar-
ekkor lefogták, hívták a mentőket és az URH-t. A
500

– Ilyen a vendég! Bezzeg, ha hajszál van a levesben, hívatják az üzletvezetőt.

RÉBUSZ

250. rejtvényünk megfejtése:

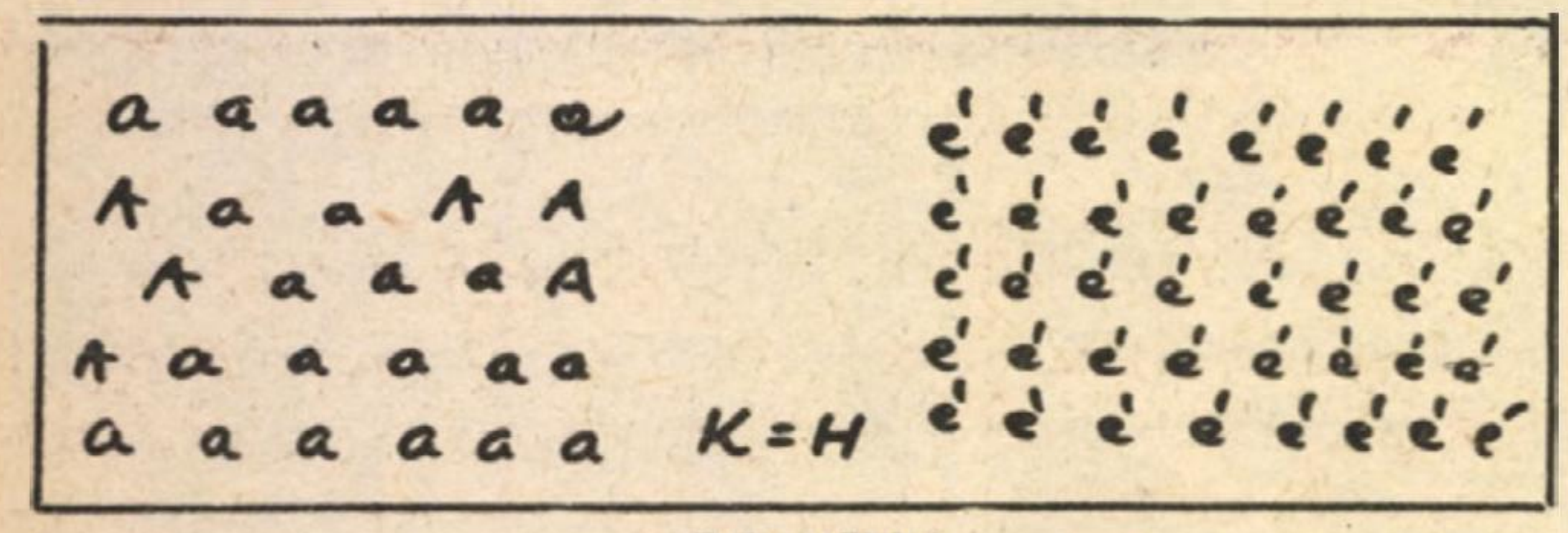

Soha többé

A 100 forintos díjak nyertesei:
Lehoczky József, 7668. Kökény, Kossuth u. 58.
Özv. Sikó Zoltánné, 2162. Őrbottyán, Petőfi u. 2.
Fazekas Gábor, 1064. Budapest, Vörösmarty u. 53.

251. REJTVÉNYÜNK

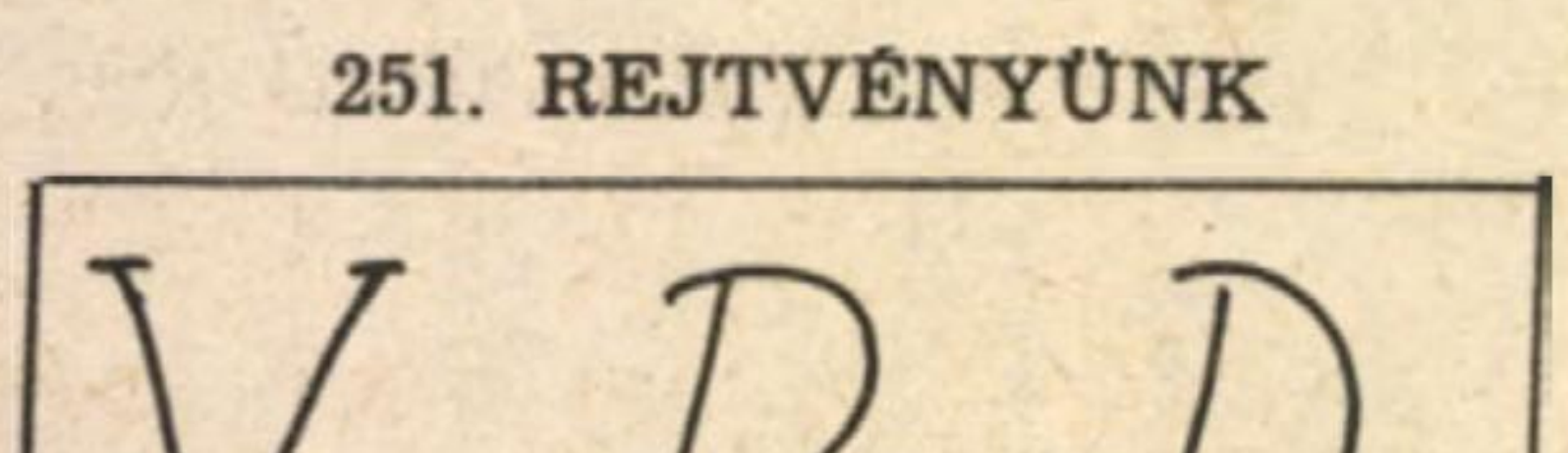

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon — legkésőbb február 12-ig — erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

SZILÁNKOK

FELTŰNÉS

— Ne viselkedjék olyan feltűnően! Mindenki minket figyel! — mondta a tettenért zsebtolvaj a rendőrnek.

SZEXŐRÜLET

— Ha egyszer a feleségem leszel, felöltözve is láthatlak?

TAXI

Egy férfi boldogan fogja meg az állomáson parkoló taxi kilincsét. A sofőr kiszól:

— Hová parancsolja?

— Vigyen, ahová jólesik.

— Sajnos, más irányba megyek — mondja hűvösen, gázt ad és elrobog.

HANG

— Ezt a hangot kikérem magamnak! — kiáltotta dühösen a vendég, miután a műsoros szórakozóhelyen végighallgatta az énekesnőt.

VISSZAVONULÁS

— Ha elérem az 50 éves kort, visszavonulok — mondta a színésznő 60-ik születésnapján.

g. sz.

A BÍRÓ SZÍVE

Bernard Manning, angol komikust gyorshajtásért állították bíróság elé. Az eredmény nem lehetett kétséges: ilyesmiért Angliában rövidebb-hosszabb időre bevonják a delikvens jogosítványát. Manning ügyvédje azonban a következő szózattal fordult a bírósághoz:

— Kérem, vegyék tekintetbe, hogy a vádlott most vásárolt új kocsit. Roppant büszke rá és nagyon szomorú lenne, ha nélkülöznie kellene.

Megúszta húsz font bírsággal.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-06 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

SZTK-RENDELÉSEN

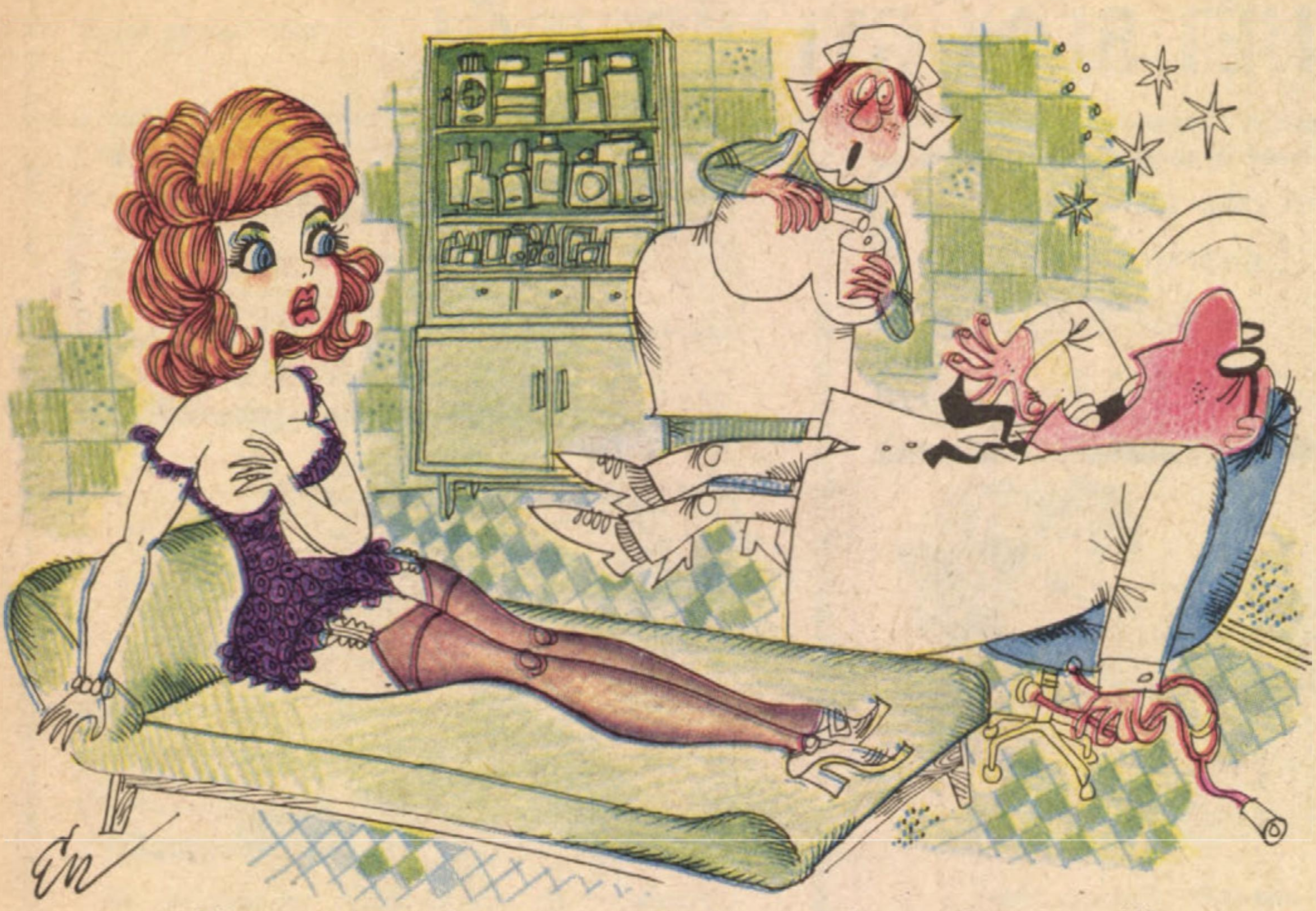

– Magas a vérnyomása a doktor úrnak, és minden izgalom árt neki!...

ELJÁRÁS

Terry Lee Alvis, 22 esztendős fiatalembert Arkansasban bíróság elé állították, mert gorombáskodott egy rendőrrel.

– 54 dollár bírság és 30 nap elzárás – mondta a bíró.

– Vigye el magát az ördög! – mondta Alvis.

– Micsoda? Maga azt mondja a bíróságnak, hogy vigye el az ördög? 54 dollár és 60 nap!

– Menjen a pokolba!

A bíró felállt és rákiáltott a teremőrre:

– Vezesse el rögtön ezt az embert, mert még életfogytiglan lesz a vége.

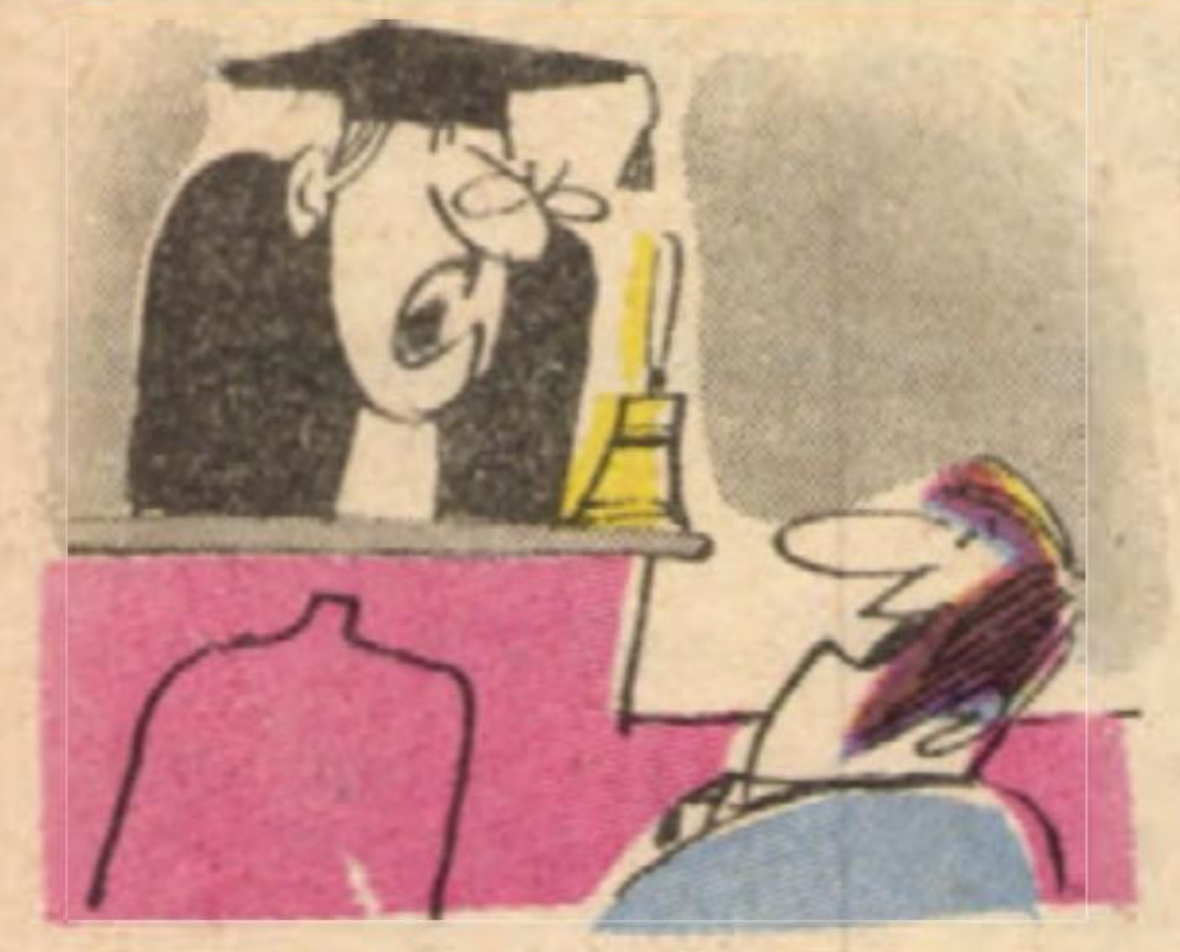

C-VITAMIN

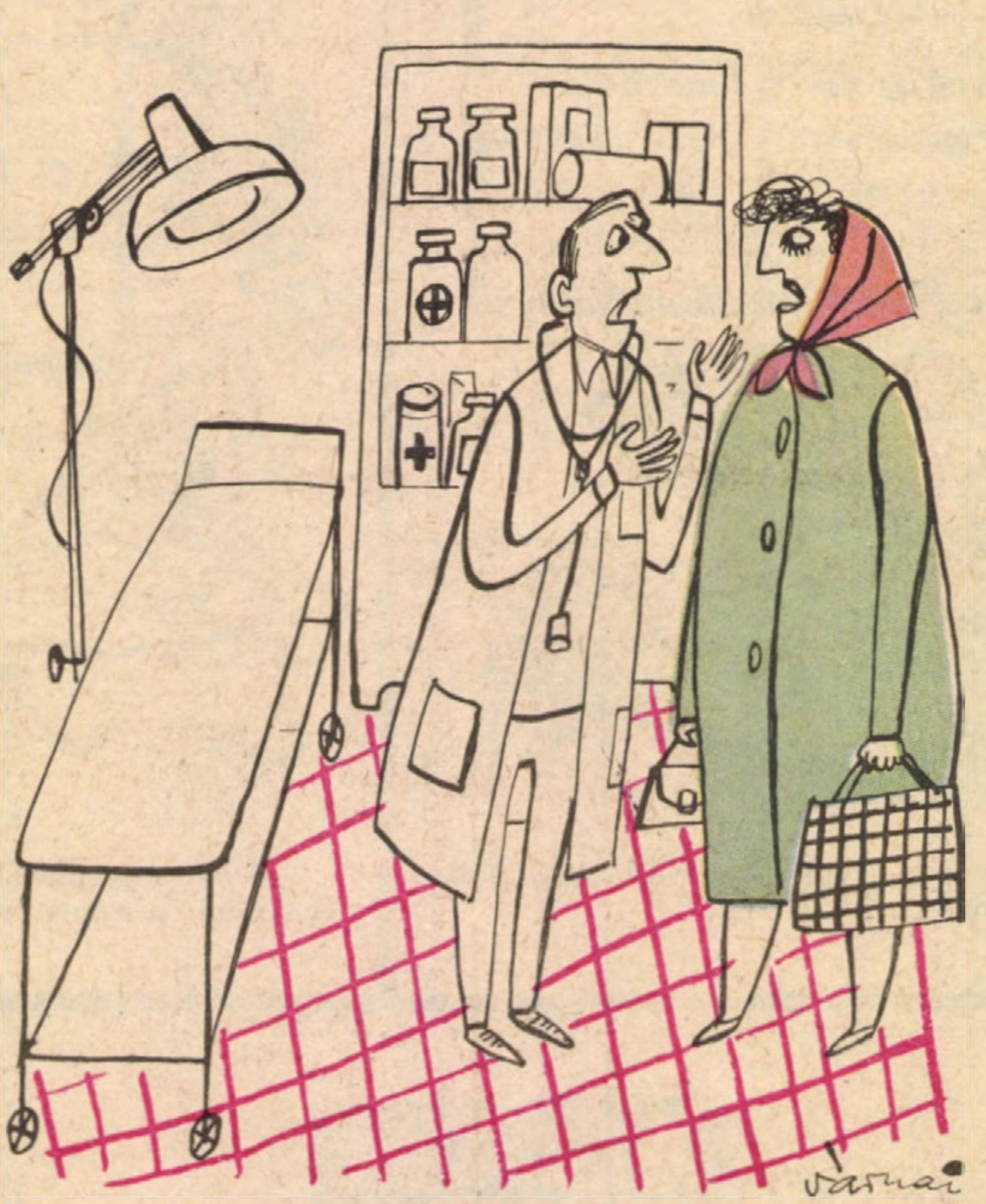

– Sajnálom, asszonyom, SZTK-receptre nem írhatok fel citromot.

tribün

A Pittsburgh Pioneers kosárlabda-csapatának műsorfüzetét Linda Holeva képe díszíti. A csapat végtelenül csinos vezérszurkolója egy szál kosárlabdába öltözve áll a füzet címlapján és barátságosan kacsint a szemlélőre.

— Ez rendben volna — mondta a vezetőség egyik tagja. — Most már csak az a baj, hogy a csapat nagyon gyenge.

— Nem probléma — szólt egy derűlátóbb vezető. — Ki nézi itt a csapatot?

Gwyn Dalton kaszkadőr furcsa sportteljesítményre készül. Egy szögekkel kivert deszka tetején hasalva óhajt átvergődni a La Manche csatornán.

— Én mindig a boldogságot hajszolom — magyarázta.

— Jó, jó — mondta valaki —, de hol itt a boldogság?

— Ne tréfáljon. Tudja, milyen öröm lesz Doverben leszállni a szögekről?!

Chris Bonnington, a Himalája egyik leigázója most megtanulta, hogyan is fest egy igazán fárasztó hegyitúra. Ugyanis kétnapos könnyű kirándulásra indult öt kiskorú fiúgyermekével a dombvidékre. Másnap este félájultan zuhant ismét a házába.

— Soha többé — zihálta megviselten. — Inkább ötször a Csomolungmát...

Bob Lilly, a Dallas Cowboy rögbicsapatának sziklakemény védőjátékosa mesélte a szakmáról:

— A magunkfajtának mindig fáj valamije. Nekem történetesen hol a hátam, hol a térdem. Vagy beleőrül az ember, vagy keres valami kiutat. Én mindig a boldogságba menekülök. Ha a térdem fáj jobban, akkor boldog vagyok, hogy a hátam már helyre jön. Ha a hátam fáj jobban, akkor a plafonig ugrálok, hogy a térdem javul.

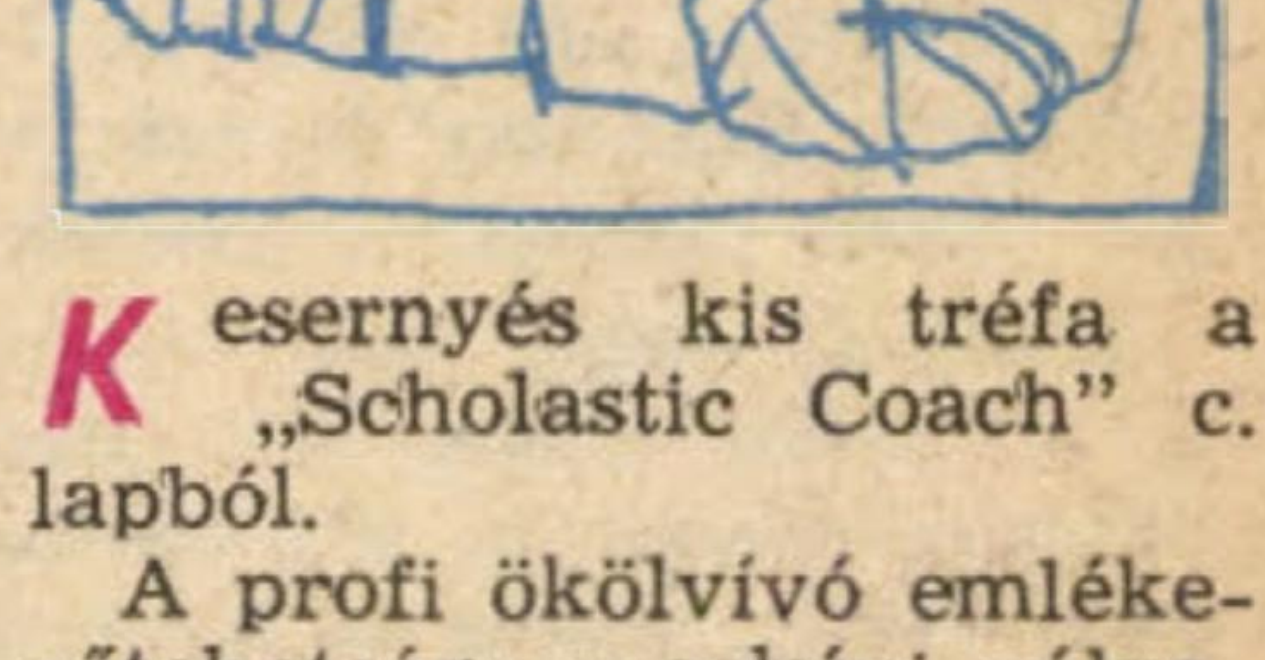

Keserynyés kis tréfa a „Scholastic Coach” c. lapból.

A profi ökölvívó emlékezőtehetsége a sokévi pályafutás során meggyengült. Egy pszichiáter biztatja: feküdjék be hozzá egy fél évre, ezalatt tökéletesen rendbejön. Fél év elteltével a bokszoló vidáman ugrándozik lefelé a kórház lépcsőjén. Az előcsarnokban ismerős alakba botlik.

— Várj — mondja a bunyós. — Ne mondd meg, ki vagy, rájövök. Megvan! Te Spider Spinks vagy. 1968. június 21-én mérkőztünk, Chicagóban. A súlyod 178 font volt, fehér nadrágot viseltél fekete csíkkal, s a piros köpenyed hátán kék betűkkel ez állt: „Kelly's Gym”. Igaz?

— Peter, Peter — szólt a másik. — Hát nem ismersz meg? Alice vagyok, az anyád.

(p. p.)

nagy emberek kis történetei

RUBENS

nagy emberek kis történetei

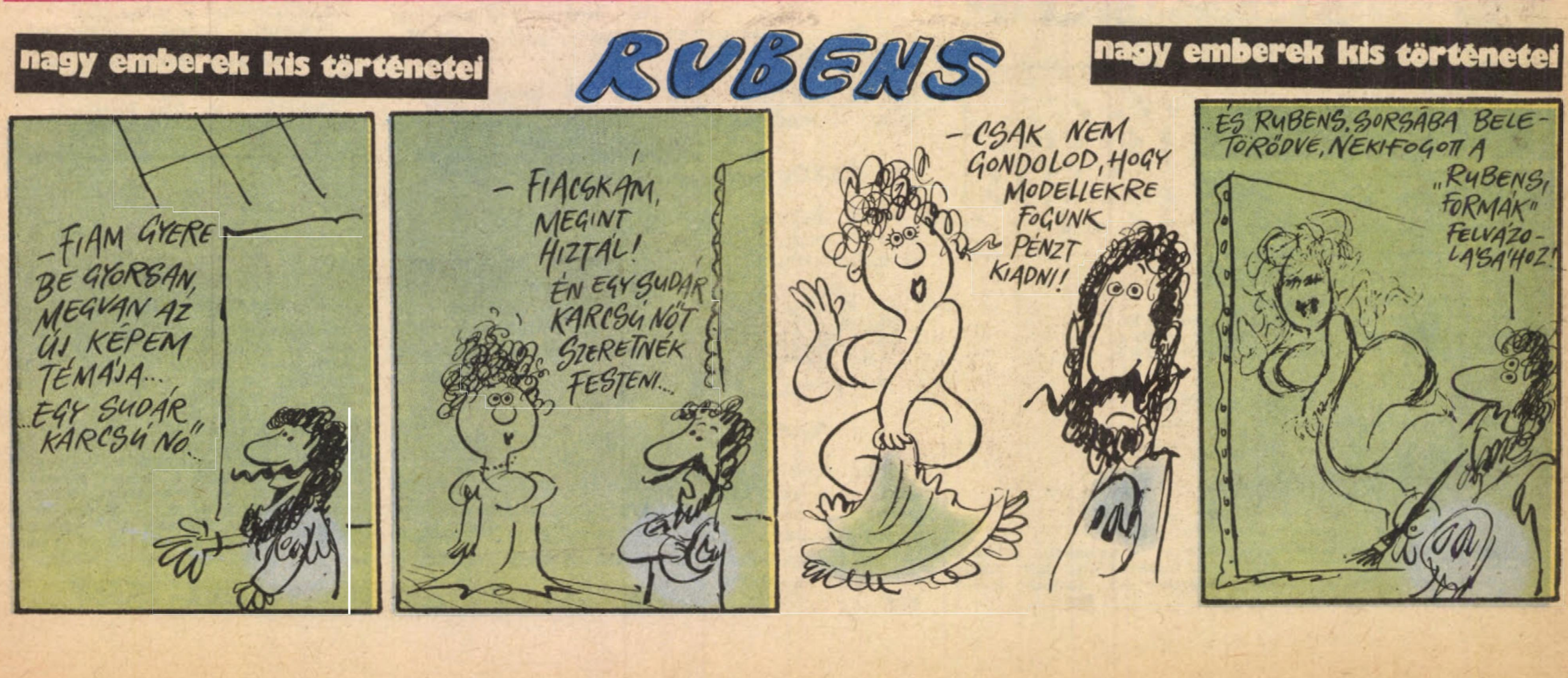
–FIAM GYERE BE GYORSAN, MEGVAN AZ ÚJ KÉPEM TÉMÁJA... ...EGY SUDÁR KARCSÚ NŐ"...
– FIACSKÁM, MEGINT HÍZTÁL! ÉN EGY SUDÁR KARCSÚ NŐT SZERETNÉK FESTENI...
– CSAK NEM GONDOLOD, HOGY MODELLEKRE FOGUNK PÉNZT KIADNI!
...ÉS RUBENS, SORSÁBA BELETÖRŐDVE, NEKIFOGOTT A „RUBENSI FORMÁK" FELVÁZOLÁSÁHOZ!